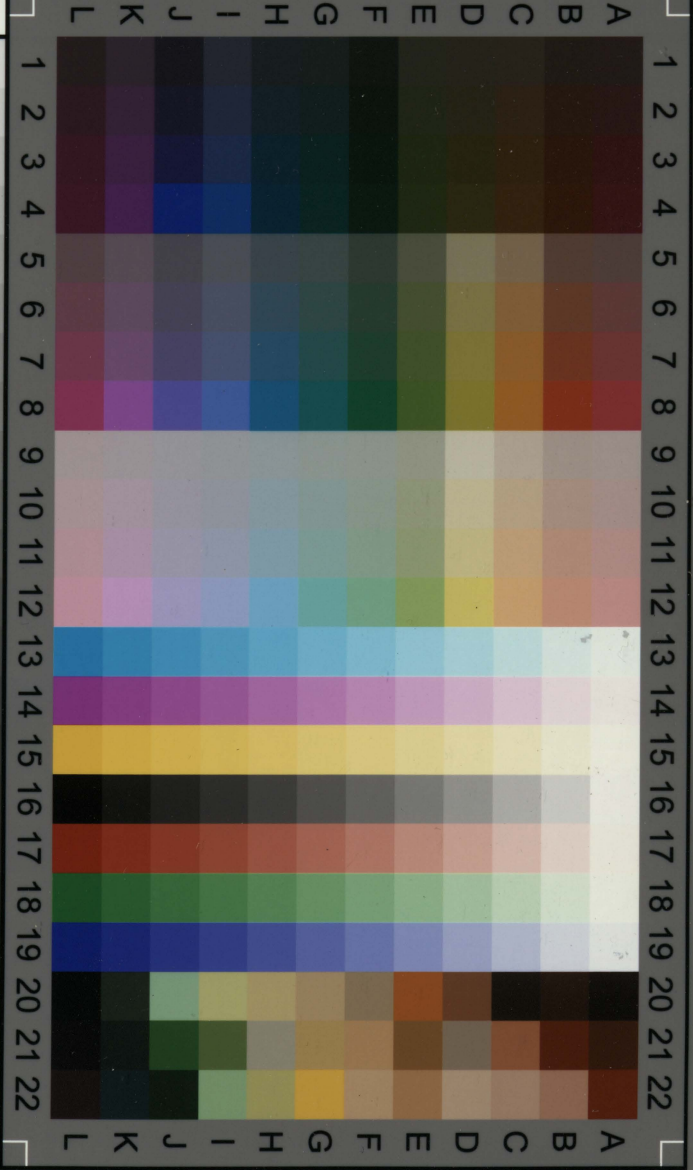

180 חומץ וא

חומץ שד
הנלקח מ
"אסן
בכל דבר
אדם מע
כדי להש
אן שעט
שאינו
אילו וא
בחילול ש
אנעש
בו להפר
דרכו
אדם קיה
הנולד
שנשאו
שנשאו
ולא על
האמו
וקאמו
המשה
שיצאו
בעגס
וכל הנש
לשמש
קיש

לב ומפט גיה אסרן
גשלוה לתוכו שגרי יין לפי
יס במזן שדק לתת לתוכו
א המוריים מותר וכזה מורין
עירבו בו הבני דבר אסן שאין
בסיון אבל מערב הזל ביקר
שאכל אחר ממאכלות אסורות
בד מצוי עלין להפרישו לפי
מעמנו אבל להאכילו בדיס
בדי קופרין וק אסן להרגילו
די שהמשום שבות לה
את הקץ מצוה על אביו לגעור
ופרישה שזחוק לגעור עליו
במכלול ומשקן שנטע רוב בני
ומשקן שנתערב בה קיא או
אסרן לאכול ולשתות בכל יצו
בבן כל בית הכסא וכל זכוכית
ביוצ בה וקל אכול ביוצ מזהמו
א כלל אמשקו את כפשתנים
מכרת מדרות כל
יו כלל בן גדולים בן גלים וכל
נשאו יתר על חלמים דעים
שו לא ראוי לו להרגיל עצמו
חזק במעבד אדם לאישקן נשאו
גא מעושה וסדרה יתירה
הקדש שזוהתקן נאמין וייתם
כלל בהצויה

לוי חתן ופמלאת לעולם יכתוב אדם
 לוי הארץ והלוי
 לעולם יכתוב אדם

לעולם יכתוב
 אדם יכתוב

הולא אלו מירושלים
 פ' סיון תרמ"ד לפ"ק

אני דוד קויפמאן

1884 תרמ"ד

לוי הארץ והלוי

לוי חתן ופמלאת לעולם
 יכתוב אדם יכתוב על ספרו
 שמת אחד נק' ישוב ונאמן
 עליהם לכן כתבת
 שתי ע"י ספרי
 סגור אבן חיים ב"ר

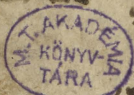
לעולם יכתוב אדם

שמו על ספרו שמת

אחד מן השוק וואל

שלי היו לכן כתבתו

שמו על ספרו סגור אבן חיים ב"ר

KAUFMANN
 DÁVID
 KÖNYVTÁRA
 93.

93

הוצא והוצא לבעי נעלה את אשר

בעי וישיא את פניו עשרה עשר

עשרה עשרה והשיב עשרה את והשיב

פניו על במו להוצא אתו

פשת וולר ר"ה

חשד את כל עמית בעי נשדל

מלחם אלה הרבנים אשר ענה נ"ו

ששת נמים תעשה מלחם

השביעי יהיו לכם קדש וסבת ש

כל העשרה בו מלחם וישיא לא ת

כל משבתכם ביום השבת

שעך האעני מעשר לקם תכלת ו

עמית שש מעשר ועשרים אמו

ה בנות חמש אמה לעמית קדש הא

וריהם ירבעה וארבעה ארבעה פ

וארץ כנען סביב

אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף

והיה כי יבא אל הארץ אשר אנכי נשבע לאבותי לאמר
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף

ויקח משה את כל בני ישראל ויאמר להם הנה אנכי מביא אתכם אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף

הלכות שחיטה

שלוש מצוות עשה ושתיים לא עשה
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף

פרק ראשון

אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף
אשר יצא אל משה ואמר לו הנה אנכי מביא אותך אל ארץ זבת חלב וסוף

מותר ^ג ואסור לאכול ^א משחופה כל
 זמן שהיא מברכתת והאוכל ממנה קודם שתצא
 נפשה עובר בלא תעשה והרי הוא בכלל לא תחבלו
 עלהרס ואיבו לוקה ומותר לחתוך ממנה אחר
 שחיטה קודם שתצא נפשה ומלחן יפה יפה ומדיוחן
 יפה יפה ומנעחו עד שתגמול ואחר כך יחבלנו
 דגים וחגבים אינן צריכין שחיטה לא
 אסופתה היא המותרת אותה הרי הוא אומדן הדין
 ובקר ישחט להם ויבצא להם אסופת דגים בשחיטת
 בקר וצאן ובחגבים כגון אסוף החייל באסופה לבד
 לביקר אם מתו מאליהם בתוך המעט גזירותי ואותו
 לאכל תיזון ^ה צביחה זו האמורה בתורה
 סתם צריך לפרש אותה ולדע באיזה מקום אין ההג
 שוחטין ובמה הוא שיעור השחיטה ובאיזה ובר
 שוחטין ומת שוחטין והיו שוחטין וביצור
 שוחטין ומתה הן הדברים המצויים אצל השחיטה
 ועל הוא השוחט ועל כל הדברים האלו צונו בתורה
 ואמר וזכרתם בקרבך ומצאתם כאשר צוירתי
 וזכרת בשעריך שכל הדברים האלו עליה צו
 בהן משה רבינו כשאר תורה שבעל פה שהיה
 הנקרא צונו כמו שביארנו בתחלת הסוד זה
 וכל השחיטה מן החי הוא הצורך וכל
 הצורך עד לשחיטה כיוצא בו שם מתחלת

4

אלה בקרא שמו ושל לבי שהוא בודד ^א וטאכל ^א קולר ^א
 המקום שבשחותכין אותו מתקבץ עד מקום שישעור
 ויתחיל להיות כרצון כרצון זה הוא מקום השחיטה
 בושט שחט למעלה ממקום זה וזה הוא הנקרא תרבץ
 הושט או למטה ממקום זה והוא מתחלת בטמעים
 שהם כסו ושיעור תרבץ הושט שאיבו ואז לשחיטה
 למעלה בבהמה וחיה כדי שיאחוז בשתי הצבעות
 ובעוף הכל לפי גדלו וקטנו ^א ואיזה הוא מקום
 השחיטה בקנה משפוי כובע ולמטה עד ראש כובע
 הדיקה כשתגשור הבהמה צוורה לרעות זה הוא ⁵
 מקום השחיטה בקנה וכל שכנגד המקום הזה
 מבחץ נקרא צוהל ^ה אשה הבהמה
 עצמה ומשפה צוורה הדבה או שאנס השוחט את
 הקימני ומשפך למעלה ושחט במקום שחיטה
 בצוהל ונמצאת השחיטה בקנה או בושט שלא במקו
 שחיטה הרי זה ספק בן וצריך השוחט שישחטו באמצע
 הצוהל ואם שחט ^א הצדדין שחט בש
 וכמה הוא שיעור השחיטה שני פסוקים שהם הדיקה
 והושט השחי המעולה שיחתכו שניה בן בבהמה
 בן בחיה בן בעוף וזה יתבאר השוחט ואם שחט
 רוב אחד בעוף או רוב השנים בבהמה שחט
 כש ^א שחט ואחר כולו ואם השחט בצדדי
 ובהמה שחט כסו רובו שלמה ומושו שלמה אולם שלא
 שחט מכל אחד בן לאיתר עלמיו כחוט השערה

שט
 א
 צדדי
 מ
 ושל
 שט
 א
 צדדי

הריזו כש כיון ששחטו יתר על חציו במשהו רובו הוא
 יא שחט חציו שלזה וחציו שלזה חפץ בעוף
 שחי כפול קנה שהיה חציו פסוק ושחט על מקום
 החתוך מעט והשלימו לרוב בין שהתחיל לשחוט
 במקום השלם ופגע בחתך בין שהפניק את הסכין
 בחתך והשלימו לרוב שחי כש יב כלה שחט
 צריך לבדוק הסיועין לאחר השחיטה שאם לא בדק
 ונחתך הראש קודם שבדוק הוציא ואכלו היה השוחט
 צריך ומתיר שכל בהמה בחייה חסודה עד שינודע
 בודאי שנשחטה שחי כש יג ובאיהל ובר
 שוחט בכל בין במכש שנצרכה בין בצור בין
 בזכוכית בין בקרמית שלקנה האגס ופיוצא בה יד
 מדברים החותכין והוא שיהיה ביה חד ולא יהיה בה
 פגם כלל אבל אם היה כגון תלם בחתך שגבר ששחט
 בו ואכל היה חלל קטן ביותר שחי פסול היה החלל
 מרובו אחת לא ישחוט בה ואם שחט בה דרך הרגת
 שחי הפגמה נדרת בה שחי כש יד
 כיצד יבדק שנתבדק בהולבה ולא תרגיש שיש בה
 פגם וכשתחזיר אותה בהפאה תרגיש שיש בה פגם
 אם שחט בה דרך הולבה ולא הביא שחי כש ואם הביא
 שחי פסול יט פסול שהיא עולה ויורדת כח
 ואין בה פגם שוחטין בה לבתולה וספק שחט חלל
 ואינה חלה הוחל ואין בה פגם שוחטין בה יא
 שהולך והביא בה כל היום בלתי ער שחטה שחי כש

וספק חלה שהנשחטה והרי אינה חלה לא מגעה מלגע
 ראש השבולת שהוא מקטבך בחיוב הנחיל ואין בה
 פגם שוחטין בה יב התולש קנה או שן או שצנץ
 צד או צפוף והריה חדיץ ואין בה פגם שוחטין בה
 ואם כעץ בקרחה לא ישחוט בה כשה נעוצה ואם שחט
 שחי כש שחט בה כשה מחוברת אחרת בדיתה
 קודם שיעקור אותה שחי כפול ואעפ שאין בה פגם
 יג לקח לחי בהמה שיש בו שנים חדיץ ושחט בה
 שחי פסול מפני שהי כגג אכל בשן אחת הקבועה
 בלחי שוחט בה לבתולה ואעפ שהיא קבועה בו לרב
 את הסכין באור ושחט בה שחי כש יד פסול
 שצדה אחד מגב וצדה השני יפה לא ישחוט בצד
 היפה לבתולה גזרה שגגה ישחוט בצד האחר ואם
 שחט הנחיל ובצדה היפה שחט שחי כש יט
 השוחט צריך שיבדוק הסכין בתורה ומצד זה ומצד זה
 וכיצד בודקה מגולכה ומכיתה על בשר איצבעו
 ומולטה ומכיתה על צמרנו משלש רוחותיה שהי
 ביה ושני צדדין כדי שלא יהיה בה פגם כלל ואחר כך
 ישחוט בה כ וצריך לבדוק בה לאחר השחיטה
 שאם לא בדק פסול ומה שכתבנו בזה הדין פסול
 כש שגגה בעור כגמגמה וכש שחט הסיועין פסול
 שחט למיכר השוחט בהונת רבות או עופות רבים צריך
 לבדוק בה בלחות ואחת שאם לא בדק נדרין בלחות
 גזרת הסכין פגומה הכללית נפלות ואם חסד שחט

פסול
 פסול
 פסול

8

בדק הסכין ושחט בה ולא בדקה אחר השחיט
 ושבר בה עצם מעץ וכיוצא בה וחלח בדקה ומצאה בגומה
 שהי' בה שחזקת הסכין שנכבדה בדבר קשה ששיבר
 בה ובקחם פשעכה ולא בדקה או שחברה הסכין גידו עד
 שלא בדק שהי' בה כלל כל טמא שלא בדק הסכין
 שלו ששחטו בה לפע חכם ושחט בה לעצמו בדק חותמו
 אם נמצאת יפה ובדקה מנדין אותו לפי שסומך על
 עצמו פעם אחרת ומה יל בגומה וישחוט בה ואם
 נמצאת בגומה נעבשין אותו ומנדין אותו ומבדקין
 על כל בשר ששחט שהוא טל' כלל כגון
 הוא אורך הסכין ששחטו בה כל שהוא והוא שלא
 שלא יהיה דבר דק שנוקב ואינו שוחט כגון חמש
 האצבעות הקטן וכיוצא בו כלל ומה ששחט
 בכל זמן בין ביום בין בלילה והוא שמפיה אבוקה עולה
 כדי שיראה מה יעשה ואם שחט באחילה שהי' בה
 השוחט ביום הכפורים או בשבת בשוגג אעפ"י שאין
 היה מניח היה נעתיב בגטאו או מכתחיים מלקוח
 עליוס הכפורים ושחי' פשרה

פרק ענין

לשחוט חוץ
 בעזרה לא קדשי מזבח בלבד אבל החול אסור
 לשחוט בעזרה בין בהמה בין חיה בין עוף ובמה חוץ
 צד שר תורה כי יחזק מנגד העקום אשר יבחר י' ה' ה'
 לעדות שאין שוחטין בשר תמורה לא חוץ לעקום חוט

9

בדק ע' וזה שנשחט חוץ לעקום הוא שגומר לחבל
 בכל השערים כלל השוחט חוץ בעזרה
 אותו הנשר מהור ואסור בהנייה בבשר בחלב ובחלב
 בו וקובצין אותו ואפרו אסור ואכלו שחט לרפואה
 או לחילת גויס או להאכיל לבלבים אבל הנותר
 והגעקק וגוי' ששחטו והשוחט ואמצאת מלך והשוחט
 בהמה חיה ועוף הטמאים בעזרה הדיאו כולן מותרין
 בהנייה' כלל ולא בהמה וחיה בלבד אלא כל
 החולין אסור להכניס לעזרה אפ"ש שחוטו אור
 פירות ופת וכיוצא בהם אם עבר והכניס לעזרה
 מותרין באכילה פשהין ודבשים או כולן דברי קבלה
 ה' וכל השוחט חוץ בעזרה או האוכל בזית מבשר
 חוץ שנשחטו בעזרה מכין אותו מכת מרדות
 האומצ' בהמה או שלמים ונזרה חוץ אס' שנשחט
 בעזרה ולחך מותר באכילה למי שאינו יכול לשחוט אותו
 כדחוק עקום ה' א' שוחטין לעוף ומעם ובהמות שאין
 יאמרו עובד גנים הוא זה ונמצא כמקריב לגנים ולא
 ישחוט בלבד מכלל גנים שגמא אמרו עובד גנים הוא זה
 ונמצא כמקריב לגנים לזרה שחידדה בתוך הגנים שח
 ולא ישחוט לא בתוך הכלים ולא לתוך הבומה שח' דק
 עובדי' לא ואם שחט שחי' בשר שוחטין
 מלא גנים עובדי' שאין הצורה נראית בהם שח' שח' שח'
 חוץ בגומה והדס יורד בגומה ובמקום לא יעשה כשח' שח'
 יחקה את רמיעס ואם שחט בגומה במקום אסור לזכור

שחט מעט ושהה מעט וחזר ושחט מעט ושהה
 מעט עד שגמר השחיטה ולא שהה במעט אחת שיעור
 השחיטה אבל כשתשוב כל זמן שהיה יצטרך לכוון
 שיעור שהיה הריזו לפק נב וכן אם שהה כדי שיהיה
 שוב צריכה וירבינה וכדי שישחוטו כגון מעט וכו'
 הסימנים בלבד לא כדי שישחוט שחי גמורה הריזו
 ספק נב ה שחט רוב אחד בעוף או רוב השנים
 בבהמה ובחיה לענף ששה חצי היום וחזר וגמר
 חתכת הסימנים הריזו מות מאחר שעשחט בה ב'
 כשיעור הריזו כמחנה בשר השחופה
 שחט בקנה לבדו חציו או מעטות ושהה זמן מרובה
 הריזו חזר ושחט השחיטה ואין בכך כלום אבל אם
 שחט רוב הקנה או שנקב בו שט בכל שהוא ושהה
 שיעור בין שחזר וגמר השחיטה שהחיות בין
 ששחט שחי גמורה במעט אחר הריזו פסול גמט שהעוף
 או בהמה שנספק רוב הקנה שנה או שנקב העוף
 בכל שהוא כב וכן השחיטה גמולה בה כגון שיתבאר
 הענין נתבאר לך שאין שהיה בקנה בעוף
 כלל שאם שחט רוב הקנה ושהה כבר כגמרה שחיטתו
 וכשחזר וגמר מחנה בשר הוא ואם שחט מעט הקנה
 ושהה הריזו מות כל זמן שירצה שאינה נאסרת ואם
 נב עד שנספק רוב הקנה ה שחט העוף ושהה בו
 ואינו ידע אם נקב היטב או לא נקב חזר ושחט הקנה

א

כ

ג

ד

ה

הא דאכל
 ויעיף

15

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

לבדו במעט אחד ומעטו עד שיגמור ובודק הושט ב'
 מבכעס אם לא נמנעת בו מנדרס בידו שלא ניקב
 וכש' חלצה כיצד כגון שהכניס הסכין בין
 לפיתו בין שפסק הסימנים העליון למעלה בין ששחט
 התחתון למטה שהוא דרך שחיטה הריזו פסול הכניס את
 הסכין תחת העור ושחט שני הסימנים בדרך חו'
 שהחליד את הסכין תחת צמר מנובך או שפרש
 מנלית על הסכין ועל הצמח ושחט תחת המנלית
 הואיל ואין הסכין גלויה הריזו פסול נב וכן אם שחט
 מעט הסימנים בהחלצה וגמר שלא בהחלצה הריזו
 פסול נב' דרכה כיצד כגון שהיה בסכין על
 הצמח בדרך שגפין בסייף וחזר הסימנים בדרך
 אחת בלא הולכה ולא הבאה או שהניח הסכין על
 הצמח ודחק למטה כחותב עט או קישות עד שחתך
 הסימנים הריזו פסול' ה הגרמה כיצד שהיה
 בקנה למעלה במעט שאינו חתו לשחיטה וכגון שחט
 יש במקו הקנה למעלה במעט גדולה שחט בחור החטין
 אם שויר מהן כל שהוא למעלה הריזו מות שהרי שחט
 משכיו כופע ולמטה הוא מן המקום הראוי לשחיטה
 ואם לא שויר כלום לא שחט למעלה מהן הריזו מות נכס'
 שחט רוב אחד מן רוב השנים והשנים בדרך
 או בהגרמה הריזו פסול שהרי שחט שיעור מראוי הדברים
 בתחלה שניש ושחט שני שלשים הריזו פסול שחט שלש

הא דאכל
 ויעיף

15

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

הא דאכל

והגרים שלטו וחזר ושחט שלוש האחרות כש הגרים
שלטו ושחט שלש וחזר והגרים שלטו האחרת פסן
ואם דרסו או החלידו בן בשלש הראשון בן בשלש האמצעי
הז' פסן י"ג עיקר כיצד כגון שנעקרה הגדרת והיא
הקפה או הושט ושעמט אחד מהן או שניה קורס גדר
שחי' זה פסן אבל אם שחט אחד בעוף או דג או חיה ושעמט
הסיני השני הדי שחי' כש בשעמט אחד מהן ואח"כ
שחט את השני שחי' פסן שחט אחד מהן ובגמץ
השני שעמטו וא"י ידוע אם קורס שחי' נשעמט או לחור
שחי' נשעמט זה ספ' נ"י נמצא הסיני
השחוט שזכותו זה כש שוראי אחד שחי' בעקר שחי'
בעקר קורס שחי' היה מעלה וזה שחט בזה בשלש
הסיני בן בן בשעמט אבל אם תפסו בידו ושחט אפשר
שחי' שחט אחד העיקור ולפי אם נעזרת שאופה ושחט
זה ספ' פסן כל מקום שאמרנו בשחי' פסן זה
על והוא כמנהג דתורה בזה מנשם אוכלת שחי'
מותר מדי כבא שחי' כש כאשר דנה פסן שחי'
יכלסס יסיתתן בשחי' זה ספ' נ"י ואוכל נמצא
בזה בזה מדי חות מכת גדרות י
כהנה שחט יד עלה וחלל ענה עד שיערה חת
כשתרץ זה נ"י כמי שחתך חציה וחללה לשחי'
גוסס וא"י השחי' מועלת זה וכן אם נשברה ביד
ודם שחי' ענה יד שנקיעה לגבה כד' או שחט

רוב הקנה שלה או שניקב הושט בכל שהוא במקום
הראוי לשחי' זה נ"י כחיים וא"י השחי' מועלת בזה —
ואחד הבהמה ואחד העוף לכל הדברים הלן י
שני עורות יש לו לושט החיצון אדום והפנימי לבן
ניקב אחד מהן בלבד כש ניקבו שניה בכל שהוא
במקום הראוי לשחי' זה נ"י וכן שנישחטה במקום
הנקב ב"י שנשחטה במקום אחד איך השחי' מועלת
בזה נקבו שניה זה שלא כנגד זה נ"י ניקב הושט
ועלה בו נקום ופתגע איך הקדום כלום והרי הוא נקוב
שחי' י"ח כמנהג קנין עומד בושטו לרובו
זה ספ' נ"י שחט נקב הושט ועלה בו נקום במקום הנקב
אין נראה אבל אם נמצא קנין לאדמו בושט איך חושש
בן שרוב הבהמות המדבריות אוכלות הקנינים תעורר
שחי' א"ל בדיקה מבחן אלא מבחנם כיצד הנסב
בדוק אם נמצא עליו כופת דם בידוע שהיה נקוב
גדרות שחט רוב חללה במקום הראוי לשחי'
ספ' נ"י אם ניקב באיסקר ניקבה בנקבים קטנים
ס נקבים שא"י בזה חסרון ה' מצטרף לרוב וזה
ב"ס שיש בזה חסרון ה' מצטרף לבאיסקר וכן אם
עלה מנהג רצועה מצטרפת לבאיסקר ובעוף כל
מקבל הדיוטה או הנקבים שיש בזה חסרון אכתי
כ' הקנה אם חופה את רובו נ"י ואם לאו שחי' כ

הדרוסה הוא שיטות ארזי וכיוצא בו הכהנה
 וידרוס עליה צידו או ידרוס הנץ והעשר וכיוצא בה
 על העוף ואין דריסה לא בבהמה גסה ובחיה גסה לא
 לארי בלבד ובבהמה דקה ובחיה דקה מה שאב ולמעלה
 ובבדדים וטלאים אפ' חתול ושועל ונמיה וכיוצא בה
 יש לה דריסה בעופות הנץ יש לו דריסה ואפ' בעוף שהוא
 גדול ממנו אבל שאר עופות הדורסים יש לו דריסה בעוף
 שבמנוחו ואין לו דריסה בעוף שהוא גדול ממנו ויש
 לחולה דריסה בעופות וכלב אין לו דריסה כל עיקר לא
 בעוף ולא בבהמה ואין לו דריסה בבדדים וטלאים
 והוא שיקוב בצפרו לבית החכלי ו אין דריסה
 לא ביד הטורף אבל בגללו אין חוששין לו ואין דריסה
 לא בצמדו אבל צאץ אין חוששין לה אחר כך ערבית
 וחלל ובורקין שגא עקב אחד מהאיברים שתי טורף
 בנקבתו ואין דריסה לא בצוות הטורף אבל אם ככלהם
 ושחמקו צרכנו בטרף אין לו דריסה ואין דריסה לא
 מחיים אבל אם דקס ונהרג ועדיין ידו בדרוסה ולא שגא
 עמהם ומצנה לא אחר מותו אין חוששין לה
 וכיצד דין הדרוסה בלחמם שאערכו חוששין לה שוחטין
 את המזבח ובורקין בלחמם לכולו מבפ' היד עד הקצק
 אפ' מנחת מלה שצעה מכל מיני טרבות ולא נמצא בה
 דריסה הדרוסה היא מות ואם נמצא בה דריסה הדרוסה
 ואסן נאחזי ו אזהרה הוא דריסה הדרוסה שיקר
 הבשר בכבד בעצמות ואם נמצא הבשר בכבד בעצמות

סדר
עין

עד שנעשה כבשר שהרפא גורדו מה החבורה רואין
 אותו הבשר כאו חסר וס' ואם דקס בסימני משיא דמיו
 מל ודרוסה במעט כיון שהאדים בה כל שהוא מנחת
 דריסה מל' ו ספק דרוסה אסן עד שתיבדן בדרוסה
 ודאית כיצד ארזי שנכנס לבין שוורים הרבה ונמצא
 עבדו בגבו של אחד מה חוששין שגא ארזי דקס ואין
 חוששין שגא בכותל עתה ואין שועל חו נמיה שנכנס
 לבין העופות והוא שותק ואין עקצקין חוששין שגא דקס
 אבל אם היה כולם והן עקצקין מדרוסה או נמיה ומתו
 הן עקצקין ואם קטע ראש אחד מהן הנחתו רובא ואם חס' הנה
 שתיק הוא ואין חוששין שגא הציץ הין עקצקין
 ספק שנכנס לבין טורף או לא נכנס או שראינוהו שנכנס
 ולא נודע אם זה מה הטורף או אינו מה הטורף אין חוששין
 וכן עוף שנכנס לבין העצים או לבין הקנים ויצא וראשו
 נכנס דם או צואתו אין חוששין לו שגא טורף אף יצא
 שגא בעצים נשק
פרק ששי
 נקובה כיצד אחד משר
 שאם נקב אחד מה לבית חללו במשחו ס' ואין חשב
 חוששין וקרוס שגא חמא והלב עם הקנה של חמא
 ובית הכוסות והדקין והרימא עם הקנה של
 תרין חוששין כבד ביארזי שיעורו ושהוא העקס והחש
 שאינו ראוי לשהו למעלה אם נקב לחלו במשחו ס'
 שני נקמות יש למה שבראש אם נקב העין
 המוקד צדדים בלבד הוא מות ואם נקב התחתון המוקד

פרק ששי

הוא יבדק והפסד והמסור

ולא תיבדו מות ואם נתחברו חתם שלם תיבדו כל שאר
 שיחזרו למות שהיו אחר שנתחברו ואינה חויה
 וז' המעני האחרון שהוא שווה וא"כ עיקרם והוא
 שהראי יוצא בו מן הערוה והוא דבול בעיני הרבים
 והוא הנקרא חלון חלום נקב במשאו כל בשאר המעשים
 בזה שנקב לחלל הבט אצלם נקב במקום הדבול בירוש
 מות ואף שכל אדם מן הדבול כולו ממות והוא שישתדל
 מחדש בשור כמו ארבע חצבעות פ"ו העוף אף
 לזכרם ולא מספיק ולא בית הכסות אפ"ש לו בכרך זכר
 וזקנה וכל הסתות שוות בבהמה וחיה ועוף ושם נקב
 גבו במשאו כל ואינה ה' גבו שלפני זה שימחה עם הנש
 כשיחזיק העוף צוואו אצל שאר הזכר שנקב מות י'
 שני כסף יש בקרב החיית אדם כגון בשר והפסג' למ
 כמו עור נקב זה בלח זה מות עד שינקבו שניה במשאו
 ואם נקבו שניה זה שלם כנגד זה מות י'
 השחול אינו מן האברים שנקבות במשאו ולפי לא מכו
 אותו חכם בכלל א"י שנקב שלו שיעור שאיכו שווה
 בבול כי' השחול ראשו האחר עבה והשני דק ככרית לשון
 אם נקב בדמש העבה נקב מכולם כל ואם נקב נקב שאיכו
 מכולם אם שאר חתמו בעובר דינר שלחב מות פחות מזה
 הריהו כמנופול וס"ל וז' כל אחד שאמר בו שאם נקב
 במשאו כל כך אם נטל כולו כל כך שנטל בחולין כל צדדי
 שנכרה חדר ובהם נכרה בשני אברים מאותו אבר כול
 שכל היתר ככלול הוא חשבו"ט כי' צ"ל חזק
 כל חלום או הגדה וכו' פ"ה כל בעוף כל בשאר
 כל ואם נקב בקר שני ממות או שני במשאו כל

וכן כל כיוצא בה אצל אם נטל השחול או שנקצו שנים
 מות שאיכו בכלל המכונים כ' המעני היתר שחטוף
 בו ההמתנה היתר מתחלתו ועד סופו עד שנקצו שני
 בעצמם זה בעד זה מתחלה ועד סוף במעני העוף או שהיה
 המעני יוצא בעבר פ"ה הבר וחיה הוא מובדל כל בעוף כל
 בבהמה אצל אם חזר ונתעבר עם המעני ונעשה אחד מעט
 ראשו וחיה שעה מובדל כל במעני ה' מות וא"כ ית'
 שני קצוות יש על
פרק שביעי
 הריאה אם נקב זה בלח זה מות ואם
 נקבו שניה כל אפ"כ נלד הקדום העליון כלו והלך לו מות
 והקדמ' שני נקב כל החזה ונלטה במשאו כל והוא הנקב
 שאיכו ראוי לשחי בקנה למטה ב' החסיד בשחיט
 ושחט כל הקנה ואח"כ נקבה הריאה ואח"כ גמר השחיט
 ה' כל הואיל ונקבה קדום גמר שחי' וכן כל כיוצא בזה
 ג' אחד מקמבוב ראה שני נקב כל נקב לחבירו כל
 וריאה שנקבה ועלה קדום במדה ונקתם הנקב איכו כלם
 נקבה האם של ריאה א"ע שדוף פותגתה כל ואם נקבה
 במקום חיתוך החוכות שלה והוא הנקב שנקב עליו כל
 בזה בשקתם אקום הקנה שחכות בשר אצל אם נקב
 הנקב לעצם איכו מגין ואם היה נקב האונות דבול בעצם
 נקב מות י' האם של ריאה שנקצו שני קצוות
 לזוף כל שנקב צמחים כל שלם העלת חושש כל שעה
 נקבה ושיעור עושק זה מפרק אותה מן הדוף ויחזק
 כל שלם תינקב ואם נקצו נקבה ונקצו צדדים מזה
 במקום הנקב תולד במדה ואזעין אחד שחי' כל

כשפרקה מן המטה ואם אין מכה בדופן פידוע שנקב זה
 היה קודם השחי וס"ה ה' הריאה שנמצאת בה מקום
 אור קידוש אטום כל שהוא שאין חלוח נכשלת בו ואינו נתפח הרי
 כנפיה וס"ו ופי' בודני' חותה קודש' את המצקס של
 תפח בשעת נפוחה אם נמצאת בו לחה מנת שמתחלת הלה
 לא נכנסה שם החלוח ואם לא נמצאת בו לחה כותב עליו
 מעטרוק אומץ או כנ' וכיוצא בה' ונפח' אותה אם נתגזר
 כל ואם לאו **שאי' החלוח נכנסת לשם** ו
 ריאה שנתשמה בזה הברה בשכופח' אותה אם נכסה המצקס
 שממנו תשמש ההברה מושיב' עלורוק או תפ' וכיוצא קול
 בו אם נתגזר פידוע שהיא נקבה וס"ז ואם לא נכסה המצקס הוב'
 מושיב' אותה בלעם מושיב' ונפח' אותה בקפק המעס
 ס"ח ואם לאו פידוע שנקום התחת' בלעד' הוא שנקב והחלוח
 תהיה ב' ש' הריאה ונפח' זה ישמענה קול צמנה בשעת
 נפוחה **זה עיקר גזול יהיה בידך שכל ריאה**
שכופח' אותה בפושט' ולא יבקפק המעס הרי היא
שלומה מכל נקב ה' ריאה שנכסה כפית'
 וקיום העלון שלה קיים שלם בלא נקב אם המצפונות
 עומדי' במצומץ ולא נמצאו כל ואם כימנה חפ' סומע'
 אחד ס"ט כיצ' עושין נקב' אותה ושופב' אותה בכל'
 שהיא שונה באבר וכיוצא בו אם נראה בה חוסר'
 לבס' פידוע שנימזק המצפונות וס"י ואם לאו בשר'
 הריאה בלבד הוא שטמנו ופס' ס' ריאה שנמצא
 בה המצפונות אכעבונות אם היו מכלים דוח' או
 מים זכים או לחה הנמשכת כדבש זכ' ונפח' או לחה
 ביוש' ונפח' אפ' כח' ה' מות ואם נמצאת בה לחה

פרוחה אומים סרוח' או עכור' ה' ס' וכשמוציא
 הלחה ובוד' אותה ער' לבדון המצפון שתחתיה אם נמצא
 נקב ס"י ריאה שנמצאת בה שני אכעבונות
 קעובות **לז' ס"ב שהדבר קרוב הרבה שיש נקב ביניה**
ואין לה דרך בדיקה הייתה נחת ונדחית בשתם מוצק'
האחת אם שפכה לה האחרת נחת היא ומעת' ואם
הריאה שנתשמה ס"ג יא' הריאה שנתשמה ס"ד כיצ'
 כגון שנמצאת שלומה וכשתול' אותה תחתך ותפול
 חתכות חתכות יב' ריאה שנמצאת נקבה
 במצקס שיד הטבח ממעשמת מלות ותול' ביז' ואומרי'
 מיד הטבח נקבה אחר השחי נמצא העקב במצקס
 אחר ואין ידוע אם קודם שחי נקב או אחר שחי נקב'
 בה כתב אחר ומדוע' בשם שמדמי' בבע מעיסות'
 מדמי' מריאה שלבדמה דקה פריאה שלבדמה גסה לא
 מודיק לדי' ומבשה לבשה נמצא הנקב בחד' **האכעבונות**
ה' ס"ד ואין אומרי' נקב אכעבונות אחר ונפח' שאין
הדבר נכס' ג' מעט שנמצאת בריאה כופח' אותה
 אם לא יצא ממנה רוח פידוע שזאת המנה דרך
 סומכונות נכנסה ולא נקבה ואם נחתכה הריאה קום
 נפוחה נמצאת בה המבט' ה' שהדבר קרוב שנקב
 כשנכסה י' תולעת שהיתה בריאה ונקבה
 וניחה וחרי' הריאה נקבה בתולעת ה' מות חתכה
 שאחר השחי נקב ותפח' ס' שש שם המצפונות
 ששם נפוחה מריאה האבר וחלוח המריאה חרי' הרי

ה' ט' שנה חסרה מצד הימין נחשבו האונות במעט
 אם היתה החץ היתרה בצד האונות או מלפני הריאה
 שהוא למעלה הלב מות ואם היתה על גבה שהוא למטה
 הצלעות ה' ט' שהיה בחסר והוא שהיה כמו עלה
 שלדק אבל כחות מזה אינו חץ ומות ה' חץ
 שנמצאת דבוקה בחברתה הסמוכה לה מות ואם יסאב
 שלא על הסדר כגון שנמכה ראשונה לשלישית ט' ט'
 נמצאו שתי האונות כאונה אחת ואיך נראית כשתי
 דבוקות אחת בבעה כמו עלה שלדק ב' בערך ב' ב'
 באמצע ב' בסוף כדי שיוכר שהן שתי דבוקות מות
 ואם לחו ה' חס' וט' נמצאת כולה שתי ערבות ואי' לה
 חותך ארבע ט' ו' וכן חס חסר גוף הריאה ארבע
 שלא נקבה ה' כמי שחסר מנח האונות וט' לפי חס' נמצא
 נמצא מקום יבש עד שיכרך בצפון ה' חס' וט' ואי'
 היה כל שהוא ז' ריאה שנמצאת נכונה בכין
 עיני חריות שלדק אחרת אותה מקפץ שזו מוספת לעליו
 בגובה ושמה התוספת בגוף בחסרון כמו שאמרנו במע'
 ה' הבחנה שפחדה ויראה עד שעמקה הריאה של
 וקרה להיות יבשה אם פחדה בידי שמים כגון ששועה
 דעם או ראת זקנים ופיוצת בה ה' מות ואם פחדה
 בידי אדם כגון ששחטו לפניה בהמה אחרת וכו' וז'
 בה ה' חס' וט' ט' כיצד בדק אותה ונחש
 אותה במים מנעת בעת אם היה זקן קצור עשירי אות'

נח
 חס'
 חס'

במים פושרין ובכלי שאין המים מתמצין מגבו ונחש
 כדי שלא יצובו במרה ואם היה זקן החוס מן שובץ מות
 בגנים צוף ובכלי שהמים מתמצין מגבו כדי שישארו
 קיום אם חזרה לברייתו ה' בידי שמים ומות ואם לחזרה
 לברייתו בידי אדם היא וט' ז' בהמה שהיתה
 חסירה רגל מתחלת ברייתה ט' וכן אם היתה יתרה רגל
 שהיתה בחסר הוא חשוב אבל אם היולה שלש ידים או
 יד אחת מות ז' אם חס נחת הד שלש מות ז' נחת
 הרגל מן הארכובה ולמעלה ט' מן הארכובה ולמטה מות
 באיזו ארכובה אמרו בארכובה שהיא סוף הירך הסמוך
 לבוק נשבר העצם למעלה מן הארכובה אם יצא כולו
 או כובו לחץ ה' כמי שחתך ובכל וט' ואם היה חסר
 או העור חוסה רוב עביו ורוב ה' נחשו שלעצם העצם ה' חס'
 מות ואם נכח מן צד העצם שנשבר והלך לו מות ובידיים
 הרבים איך חשבוץ בבשר ז' צומת הגידים
 ה' בהמה ובהיה למעלה מן העקב במקום שתולד ב' ט'
 בהמה וק' שלשה גידים לבנים אחד עבה ושנים דקין וממקום
 שיתחילו וק' קש' ולבנים עד שישור הלום מה ויתחילו להתרם
 ולהתרדף זהו צומת הגידים והוא כאורך שש עשרה איצעות
 בשור ז' ומנח גידים או בעוף ששה עשר גידים
 תחלת מן העיגב שלמטה מן צבע יתרה עד סוף הרגל שהיא
 ז' גידים קשישים ז' בהמה שנחתכו רגליה במקום
 צומת הגידים ט' ולתתנה ותאמר פניו תחתך למעלה
 צומת הגידים והיא מות עד שתחתך למעלה מן הארכובה

העלטה כמו שביארנו ואם תחתך למטה מצומת הגידים
אמן שבמריפות תחתך מטה ותחיה ומצא ותמות וכן
נאסרה בהמה זו מפני שהיא חתוכה וכל המצומס זה לא
מפני שנתחבו הגידים שחתכת מכלל הסרפות כמו שיתבאר
בזו כמולה בידי שלשה איברים הן שאם ניטלו מלך ונעץ
שאם בה ז' נקב ולחץ חסדן ואות צומת הגידים והכפר
ולח העלון וכפר ביארנו שההמה שנתתך רגלה וכהעוף
במקום צומת הגידים לא עשיו ט' לא מפני שנתחבו
הגידים לפי אם נתחבו הגידים לבדם והרגל קיימת מלך
שהיה ניטלה צומת הגידים י' נחתך בהמה
האחד העבה לבדו מות שהיה נשאר השנים נתחבו השנים
הדני מות שהיה האחד העבה גדול משניהם והרי לא ניטלה
כל העומה בולה לא מעולה נחתך רובו שלכל אחד מה
ט' ואצל שנתחבו כולם או ניטלו כולם ובעוף חפץ
נחתך רובו שלכל אחד מה השנים עשר ט' ועוף שנתחבו
ג' מותר כבהמה שנתחבו י' י' כבד
שניטלה בולה ט' ואם נשתייר ממנה כזית במקום מזה
וכזית במקום שהיה תלויה בו מות ניטלה הכבד והרי היא
מעורה בשרכש שלה מות ניטל ממנה במקום שהיה תלויה
בו ומקום מזה אעפ"י שהשאר קיים פגועת שהוא ט' שאם
בה כזית במקום מזה וכזית במקום שהיה תלויה בו מות חתוכה
היה מפגועת ממש בשר ואעפ"י שהיה מרוד או שהיה
מרוקן כדמנה ה' חפץ וייראה ל' שהיא חסודה וכן
לח העלון שניטל ט' חתוכה ע"ל החתך כגון שנתחב
עד מקום הקומץ ולא נעקרו ה' מות וכל חפץ שנתחב בו

היה חסר ט' כך אם ניטל ט' חפץ חפץ שנתחב בו חסר ט' ט'
אזנה נאסרת לא אם נחתך אותו חפץ חפץ ככרית חסירה
אותו חפץ ה' מות שאם לא תאמר כן במצומת החסר והנאלה
אחת היא וכל חפץ שנתחב בו שאם ניטל מות קל וחומר חסדן
מתחלת ברייתו ולא ככרית שהיא מות י' בהג' שניטלה ה' אצל
שלה והיא בית הרחם או שניטל הכליות ה' מות לפי אם נבואת
בכליה אחת או בשני כליות מות ואם ט' ט' הכליה מות
כ' אצל שהכליה שניטלה או שחסרה ממות אם נמצאת
כ' צ' ביותר ונפלה ב' צ' על כפול ונפלה עד כעבה ט' ט'
וכאם ל' הכליה והוא שיעשה בשרה כבשר הע' העליון
אחר ימים שאם תחוש במצומת המצומס ויסל וזגועות זה
עד הלש שבתוך הכליה ה' ט' וכאם נמצאת בכליה למה חלף
שאינה מרוחה או שנמצאה בה מים בוליא או מרוחה ה' ט' אצל
אם נמצאה בה מעט מים ה' ט' מותרת

פרק תשיעי

בפסוקה ביצח חוש השדה
שנפסקה העור החובה את המוח ט' וכל פ' פ' פ'
רוב הקיץ אכלהם נדק העור לחבו או שנקב מות ואם נשברה
השדרה ולא נפסק החוש שלה או נמצא המוח שבתוך החוש ונתעורר
הואיל ועורו קיים ה' מות ב' חפץ המוח ושכר כמעט
או כדוכר שנימנע עד שימצא החוש כשנמצא חיוני עומד
ה' ט' ואם חיוני יכול לעמוד עפע כבדו ח' י' חפץ חסודה
ג' עד היק הוא חוש השדרה חתלת נחמן למוץ שבתחת העוף
עד סוף פרשה שניה שלח שאר חסודה לא פגעה שלשית
המפודה לתחת האלה ושלש פגשיות א' ה' שלשה עצמות דבוקים זה
בזה למטה מנחלות שלשדרה וחוש השדרה בעוף עד ב' האגפים
אצל למטה מנחלות א' א' מנחלות על החוש הנמצא למטה מנחלות

עורו ב"י שנגדך המוח 4 קדוה כיצד בשר החופה
את רוב הכרס והוא הענקס מה הבט שאם יקבע יצא הכרס אם
נקבע בשר זה ט"ז חלף שלא הגיע הקדע לבדס עד שדאחל אל
ב"ן שנקדע רוב עוט הבשר הזה או ט"ט ט"ז וכמה שיעור יקדע
בארכו אורך ט"ט ואם היתה בהמה קטנה ונקדע רוב אורך
הבשר הזה החופה את רוב הכרס חלף שאם באורך הקדע
ט"ט ט"ז הואיל ונקדע חופה ה' נקדע רוב הבשר הזה מעט
או באורך אם היה יותר מבחלע והוא כדי שיכנס בו שלש
גרע תגלה אבצדו ב' דוחק זה ט"ז שאם ימחה קדע זה עמוד
על ט"ט ה' בהמה שנפשו העור שעלה בולבול שנקדע
צד או בחולו ונמצאת בשר בלח עור זה ט"ז והיא חתך האר
בלוה ואם נשאר במקור דוחב סלע על פניו של השדרה
ורוחב סלע על ראשי איברייה זה מותר ואם ניטל פרוחב סלע
מעל פני כל השדרה או מעל הסכר או מעל ראשי איברייה
ונשאר פלסבור קיים זה ספק וייראה לו שגמתי אומה
כפול כיצד הרי שנפלה ההמה מענקס גבוה שגבהו עשרה
טפח או יותר ונחתך אבר מאיברייה זה ט"ז וכיצד הוא
הדיוק שיתרוץ האבר וייהל במחמת הכפלה עד שיתפזר
בדוחו ותחתיו חלף שלחניק וליח שדק וליח ששבר זה ט"ז
וכאם הפה אומה באם או בגשל וריץ אבר מאיברייה
ט"ז באין איברים אחריו באיברים שבחלל הגוף ה'
בהמה שנפלה מן הגרם חלפה אין חוששין לה ואם נמדה
ולא חלפה חוששין לה קצת מחמת עיניה אין חוששין לה
הענה למעלה ואינה למטה אין חוששין לה שמה נפלה זכרם
העגלה זה אף זה אין חוששין לה כפול לחת חוששין לה

דוחב
לענין
ט"ז

וכן בהמה שהיתה במהדרת הגליל אין חוששין לה שמה
נתקדעו איברייה או שמה נפסק החול ששדחה
גבסם שגונבין הטלמים ומשליכין אותם לחוררי הדיר אין
חוששין לה משום דיוקן איברים מפני שאין משליכין
אותם לא בלילה שלא ישתברו ואם החזירו והשליכו
לדיר מחמת יראה חוששין לה מחמת שובה אין חוששין
לה מפני שמתכוונן לחזירם שלמים ויזהרו בהשליכתן
שור שהרביצוהו לשהיטה חלף שפול בפלה גדולה
שיש לה קול בעת שמכילין אותו אין חוששין לו מפני
שנועץ צרכו בנקדע ומתחזק עד שנגדע לחת
א' הכה הבהמה על ראשה והלכה לה המכה בלח
זכה או על זנבה והלכה לה המכה בלח ראשה ואף
הכה אותה בלח על פני כל השדרה אין חוששין לה
ואם יש במטה חליות חליות חוששין לה ואם הגיע ראש חת
למקצת השדרה חוששין לה ואם הכה לרוחב השדרה
חוששין לה ו' עוף שנחבט על גבי צד קשה בלח
כר' לטלס או קופה שלשניים וכיוצא בהן חוששין לדיוקן
איברים ואם נחבט על גבי צד רך כגון כפות כבול
והתבן והאפר וכיוצא בהן חוששין לו נכבדו כפגו בודין
בשעת ציוה ונחבט אם בכת אחד נחבט אין חוששין לו
ואם נחבט בשתי כפגו ונחבט כפגו חוששין לו ו'
נחבט על פני המים אם יש מלח קומח מלח מלח למעלה
לעופות המים אין חוששין לו אבל אם שם מלח למטה

עם הילוך המים חוששין לו שגמא המים הן המולידין
 אותו ואם קדם לתבן או לקט שמהלכין על פני המים
 הרי זה שט מחמת עצמו ואין חוששין לו" ג'
 כל מקום שאמרו אין חוששין לו מותר לשחוט בעור
 ואינו צריך לבדוק שגמא נתרסק אבר וכל מקום אמרו
 חוששין לה אם שחטה צריך לבדוק ככבד כל החטל כולו
 מקדקד הראש עד הירך אם נמצא בה טל מן הטובות
 שנענינו או שנתרסק אבר מן האיברים שבכנס ופסקה
 צורתה ה' טל" יד' אמלו נתרסק אבר מן האיברים
 שאם נטלו כש בנן טחול וכלית ה' טל חוץ מבית הרחם
 שאם נתרסק ה' מות והסומט אינן צריכין בדיקה בבית
 שאין הכפילה נמצעת אותה ט" גבלה ומהגב
 ולא עמדה אקור לשחוט אותה עד שתשהה מעט נעת
 ואם שחטה בתוך זמן זה ה' טל וכש שחטה אותה אחר
 מעט נעת צריכה בדיקה כמו שביארנו וכן מי שדרס
 ברגלו על השק או שדרסתו בהמה או שטרפו לכות
 והרי הוא מפרסם משהן אותו מעט נעת ואח"כ שחטה
 אותו ובודקין אותו בדרך שביאר" י" סומט
 שנידלדלו ברוב טל ואם שלם מנחמת נפילה וכן אם
 נתקבלו שהרי אין ראוי לשחי' אבל אם נפרק רוב
 הרבץ הושט מן העלוי ה' נעת שאין חתוב ראוי לשחי'
 כמו שביארנו
 שבויה פועד היו

פירוש
 שישתכרו

רוב עלעותיה ועלעות הבהמה הן אחת עשרה מכאן ואחת
 עשרה מכאן נשתכרו שש מכאן ושש מכאן ואחת
 עשרה מכאן ואחת מכאן טל והוא שישתכרו מחצי
 שלמול השדרה ב' נשתכרו שש מכאן ג'
 מכאן ושש מכאן אם היו עלעות גדולות שיש בהן
 מוח טל ואם לאו אע"פ שהן רוב ואע"פ שששתכרו
 כלפי השדרה מות" ג' וכן אם נעקרו רוב ע'
 עלעותיה טל ואם נעקרה אף נעצו אחת וחצי חלטה
 עמה שהעצב תקועה בה ה' טל" י' וכן אם נעקרה
 מן השדרה חלטה אחת אף היתה מן החלות שלמה
 מן הכפלים שאין בהן עלעות ה' טל" ח' בהמה
 שנשגט הירך שלה מעקרו ויעצו מן הכס שלו אם נחבלו
 ניבין והן היתדות שבעצם הכס שיוצאות על העצם
 ואחזקות אותו ה' טל ואם לא נחבלו ניבין מות וכן
 בעוף אם נשגט יריכו כולו נשגט בכפו מעקרו חוששין
 שגמא ניכזה הריאה שלו ולפי בודקין אותה וחלף
 יאכל ובהמה שנשגטה יוד מעקרה מות ואין חוששין
 לה" י' גולגולת בהמה או חיה שנטל ממנה
 כשלע אע"פ שלא ניכז הקדוש טל ואם ניכזה כקדוש שיש
 בה חסדן כולו מנעוטס' להטיל וכן גולגולת שנטל רוב
 נפשה ורוב הקיפה טל אע"פ שהקדוש שלם ולא חסד' נמנו
 כלום נחפס רוב גמלה ויהי רוב הקיפה קיים או שנחפס
 רוב הקיפה והרי רוב גמלה ה' טל ויכחל' חסד' י'

ובעוף אחד הוא חוץ מטרפות שבכליה ושבטחולל עוף
ושבאבות הריאה יא מפני שהעוף אין לו
חיותך אונות כבהמה ואם יגצא אין לו מעץ ידוע
ואחולל העוף עגול כמו עינב ואינו בטחולל בהמה וטרם
שבכליה ושבטחולל לא נמנ אותו חכמה בבהמה כדי ש
שיהיה כגוף בעוף ולפי לא נמנו בכליה שהקטנה
בעוף שיעור ופי כל ביוצא בזה ושרי טרפות יש בעוף
יתר על הבהמה ואנפי שיש לה אותה המינים ואין
עוף שנשתנו מראה בעמנו מלמדת האור ועוף
המים שנקב עצם ראשו יב ואין להוסיף על
טרפות אן כלל שכל שוארע בבהמה חוץ לחיה חוץ לעוף חוץ
מא שמו חכמי הדורות הראשונים והסופרים עניה
בתי דיני ישראל אמר שחיה מה ואפי כודע לנו מדרך
הרמבא שאין סופה לחיות ופי כלל שמנו ואמרן שה
טרפות אנפי שיוצאה בדרך הרמבא שמצאת חיה
מגמת ואפשר שתחיה מה אין כלל אם מה שמנו
חכמים בלבד שנ' עלמי הלא אשר יורון יב כל
טבח שיוצא הטרפות האן והרי הוא בחזקת בשורות מותר
לו לשחוט ולבדוק לעצמו ולמכור ואין בזה חשש שעד
אחר נמנ במיורין בי יסלו הנה בעדותו בן אין לו
וכבר ביארנו שאין לנחש בשר מטבח ששוחט ובודק
לעצמו בחוץ לארץ או בארץ ישראל בזמן הזה לא אם
היה מלמדה ואם יצאת טרם מלמדת ידו ממנה אותה ויעביר

אותו ואינו חוזר לכשרותו עד שילך למקום שאין מכירה חיות
וחזיר אבדה בדבר חשוב או יצא טרם לעצמו במלמדה חשוב
כלבהמה או
פרק אחר עשר
עוף שנולד ביה ספק טריפה

חיה או
מטרפות אן כגון בהמה שבכליה ולא הלכה או שנטרפה ביד
חיה ותיק ידוע אם האדום הבשר כנגד בע מעים או לא האדום
או שנחבשה גולגולתה ואין ידוע אם דובה או מיעוטרה וכיוצא
בדברים אן אם היה זכר ושהה שנים עשר חדש הרי זה בחזקת
בריא כשאר בבהמות ואם היתה נקבה עד שתלד ובעוף
בזכר שנים עשר חדש ובנקבה עד שתלד כל הבצים של
כעניה ראשונה ורשע טעינה שניה ותלד ואסור למכור
ספק טרם או לגוי בתוך זמנה שמעא ומכירה לישראל
ב כל בהמה חיה או עוף בחזקת בריא אין
ואין חוששין לה ~~שעא~~ יש בה טרם לפי כשישחט
שהו כש אין מליכ בדיקה שמעא יש בה אחת מן הטרפות
לא הריה בחזקת התר עד שילד ביה דבר שחוששין לו
ואחרי בודקין על אותו דבר כלל בדיק כיצד מבדקין
כגון שנשגט הגפ שלעוף בודקין את הריאה שלו שמעא
טיקה נפלה הבהמה בודקין אותה שמעא נדחקה או יצאה
נדרקת עצם שצמח בודקין שמעא טיבה נכנס שלמות
הבה אותה קיץ או נדרק בה רומח וביוצא ביה ונכנס
לחולה חוששין לה וצריכה בדיקה כנגד כל החללים
שמעא טיבה אחד מן הארבעים שתיסתר נכנסת ופי כל כיוצא
בזה

ד לפיכך ריאה שהעלת צמחים או שנמצאו בה
 סרבות כמו חוטין תלויין ממנה ולדוף או ללב או לטפוש
 הכבד חוששין לה שמא תיפלה וצריכה בדיקה וכן אם
 נמצא בה אבובות מלאה חלה חוששין שמא טיב קצת
 שתחתיו וצרי בדיקה ה כן הדיו היה על דרך זו
 שאם נמצאת הריאה תלויה בסרבות כמו חוטין תלויין
 אם היו מן האם שריאה ולדוף או שהיו ללב או לטפוש
 הכבד שחותבין הסרבת ומצויאין את הריאה וכופסין
 אותה בפושטין אם נמצאת בקובה טר ואם לאו תבטל
 המים הרי היא שלמה מכל קצב ומות וסרבתו לא היתה
 במקום קצב או שמא קצב קדום העלין בלבד ומעולם
 לא ראינו מרי שהולכה כך ולא שמענו במקום שעושין בו
 כך ואעפ שאם הדברים הנראין מדברי חכמי תלמוד
 המנהג השטות בשרא כל הית מששחטין את
 הבהמה או את החיה קורעין את הטרפש שלבב
 ובודקין את הריאה במקומה אם לא נמצאת תלויה
 בסרבת או שנמצאת סרבת מלאה מזהב ריאה
 ולבשר שבמקום רביצתה בן בשר שבין העצמות
 בן בשר שבחזה או שנמצאת סרבת מלאה למאן
 על הסדר או מן האם למאן הממוכה לה הריא מותר
 אומה ו אם נמצא חוט וצא מן האם שריאה
 לאיזה מקום שיומשך ואם בחוט השערה חוסרין אותה
 וכן אם היה מן האם חוט הנשך ללב או לטפוש הכבד

או לבים חלב או לודרה בן שהיה החוט מן האם שריאה
 בן שהיה מן האם ואם היה בחוט השערה חוסרין אותה
 וכן ודדה שבמציאות דבוקה בכיסה או חוטו יוצא ממנה
 לכיסה חוסרין אותה וחוטו היוצא מלאה למאן על הסדר
 חוסרין אותה ה יש מקומות שמנהגן שאם נמצא
 סרבת מן האוזן לבשר ולעיס שבצלעות וסרבת דבוקה בשעיה
 חוסרין אותה ואם מרי מלאה מן חוסרין ואם מן המיתרין
 ומיעוט מקומות מותרין אף נדבקה בעצם לבדו ואם חוסר
 ויש מקומות שנופחין את הריאה שגא יש בה
 נקב ורוב המקומות אין נופחין שהרי לא בולד דבר שגורם
 לחשש ומעולם לא נפחנו ריאה בספרד ובמערב לא חס
 בולד לט דבר שחוששין לו ודברים אן בולד איך עלש הדיו
 לא עף המנהג כמו שבי חרבו ומעולם לא שמענו בואי
 שברק עוף לא חס בולד לו חשש ו מי ששחט
 את הבהמה וקדחת הדם וקדש שיבדוק הריאה בה כלב או
 מי ושל את הריאה והנה לו הריא מותר ואין חוסרין שמא
 בקובה היתה שאין מחזיקין חוסרין לא הרי היא בחזקת
 התב עד שיוודע צמח טרפה וכשם שחוששין לקדש המוח
 ולשדרה וכו' צמח בה כן לא חושש לריאה שאברה ואין בזה
 מנהג שרוב שאינו מציין אין בו מנהג ו אם
 נא הגוי או הישרא והוציא את הריאה קדש שתיבדק
 והרי היא קיימת בנפחין אותה ואעפ שאין חסן יודעים חסרין
 שם צמחים או לא היו נכפס ששט המנהג ו
 יש מקומות שמנהגן שאם נמצאו סרבות מלאה למאן חוסרין אותה

אע"פ שאיך דבאונת לא לרופ וליא למגזס אחר אוסמאיות
ודבר זה הפסד גדול ואיבוד למגזס שטשטל ומעולם לא
טהר זה בערבת ולא בספרד ולא בשמעה במערב
ותי ראוי לכהוג במערה זה לא נוסח אותה בלבד אם
כמעצת שלמה מן הנב הרי זו מותרת

פרק שנים עשר

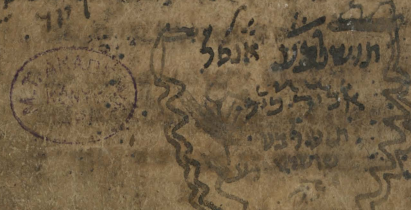
והתבן השוחט
ביום אחד חבשה מותר
בחיבה והשוחט לוקח שני חותנו ואת בנו לא תשחטו
ביום אחד ואיכו חייב לא על שחיטת התורה משעה
לפי אם שחט אחד משעה ובא חביו ושחיטת השני
חביו לוקח ב איסור אותו ואת בנו כוהג
בכל מקום ובכל מקום בחול ובמקדש בן נשים יתחבן
בן נשים שאיך תחבן לפי הראשון ששחט בעמרה
והשני בחול או הרגש בחול והשני בעמרה בן שהיו
שניה חולף חו שניה נדשים בן שהיה אחד מן חולף
ואחד נדשים זה ששחט אחר לוקח משום חותנו ואת בנו
אין איסור אותו ואת בנו כוהג לא בשחיטת
בלבד שני לא תשחטו בשחיטת שניה הוה האיסור אבל
אם נהר הראשון או נתגבל בידו מותר לשחוט השני וכן
אם שחט הראשון ונחר השני או נתגבל בידו פסול
השני שחט וכן ששחטו ביום נפרד ענין את הראשון מותר
לשחטו שני אחרתה שאין שחיטתו שחיטת השוחט את
הראשון וכדי הוה ספק כי איסור לשחוט השני ואם שחט חייב
לוקח

בסך ראשון ששחט חולף בעמרה חו שור השקל ועמרה
לכמה ופרה אדומה ה"ל לוקח שחט ל"ע פסול משום חותנו
אחרת בנו שהרי בחייב בנפשו ואם הדרו בו משום חותנו
אחר בנו ולא התח בו משום ע"ל לוקח ו אין איסור
חותנו ואת בנו כוהג לא בכהגה טחורה בלבד שני ושור או
שה אחרו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכוהג בכל א"ס
בן נדש ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב
בא ע"ל הכתוב איסור לשחוט אותה ואת בנו ואם שחט
איומ לוקח ברה ובנה אסרה תורה לא עברה ובנה
יתר בת הצביה הארת נכבה ויורה בן שחט את הנקבה בת
הצביה הארת ואת בנו לוקח וכן כלאוס הבא מגמל כבש
הנמס ע"ב בן הנמס ע"ב הכבשה בן מן הכבש ע"ב ע"ב
לוקח משום אותו ואת בנו ה מותר לשחוט את
הנמס ובכח"ל עובר אבר נמס חו ואם יצא העובר חו
אחר שחיטתו והמים על רכס נקמב אין שוחטין אותו ביום
אחד ואם שחט איכו לוקח פ איסור חותנו ואת
בנו כוהג בנקיבות שזה בנה וראי ואם כוהג שזה איכו
הראי אין שוחטין שניה ביום אחד ואם שחט איכו לוקח
שהדבר ספק אם כוהג בזכרים או אימ כוהג
השוחט את הפרה ואח"כ שחט שני בנה לוקח שני מלקות
שחט את בנה ואח"כ שחט לוקח אחת שחטו ואת בתה
ואת בת בתה לוקח שחטו ואת בת בתה ואח"כ שחט את
בת לוקח אחת בן אחת אחר ה שנים שלקמו שתי
במעות זה האם וזה הבת ובאו בזה ק"ה שני האם שחט

שני מראה דס חייב לבסות ואם לאו פטור מכלבסות
 בתערוב ב"ן או בדם בהפסד רוחין אותו כאן מים
 אם אפשר שייראה מראה הדם שחייב לבסות בשיעור
 זה אן היה מים חייב לבסות הכל ואם לאו פטור מכלבסות
 כשהו ונתגלה אינו חייב בעם אחרת כשתו הרוח אינו
 צרי לבסותו חזר ונתגלה אחר שכסתו הרוח חייב
 לבסות דס הנידנן ושעל הספק אם איך שס דס לא
 הוא חייב לבסות שחט וככלע הדם בקרקע אם ישנו
 ניכר חייב לבסות ואם איך ישנו ניכר הריזה כמי
 שכסתו הרוח ופטור מכלבסות ו איך חייב לבסות
 לא דס שחיטה הראויה לאכילה שז אשר יאכל לפי
 השוחט חולץ בעזרה או השוחט חיה לעוף שנגמר לינס
 לבטלה והשוחט ונתגלה בידו פטור מכלבסות ובחרש
 שולח וקט ושכור ששחטו ב"ן לבן עיניו איך חייב
 לבסות דס שחיטת ג בעל מפתח מפתח בעפר
 בסוד ובגמלים בזבל דין ובחול דין שאין חיור צריך ל
 לבתשן ובשחיטת אבנים וחרישים ובנעורת הפסח
 הדקה ובנעורת חרישים הדקה ובליבנה ומכסות ומגופה
 שכתשה כל אופן עפרה ח אבל חסמם עליו כפי
 או בטהר באבנים איך זה כפי שז בעפר לפיכך איך חייב
 כבשל דס ובחולגס וקמח נטוב ומורק ושחיטת כפי חיות
 לפי שאין לו עפר חזק משחיטת הזבח שמכסין בו

מכסין שנקרא עפר שז ועפרות זהב לו ונחמיעד אשר
 דן לעפר פו מפתח בשחור והוא פיה הכבש ופ
 ובכח וננקרת הפסילים ובאמר בן אפר עניס בן אפר
 בגדים אפ אפר בער שטערף שהרי עומד בעפר
 שרפת החטאות ומותר לבסות בעפר עור הנדחת
 השוחט צרי שית עפר למספה ואח"כ ישחוט
 ואח"כ יכסה בעפר אבל לא ישחוט בכל ויכסה בעפר
 ומי ששחט הוא שיכסה שז ושכר את דמנו וכסתו
 ואם לא כסתו ודאון אחר חייב לבסות שזו מצוה
 בפר עמרה ואיכונתלונה בשוחט לבדו יא
 וכשמכסה לא יכסה ברגלו לא בידו או בסקל או בכל
 דבר שלא ינהוג מנהג בציון במצות ויהיו בצויות עליו
 שאין הכבוד לא למי שצוה בהן ברוך הוא
 והצילנו מלגנשש בחשך וערך אומן
 נר לישיר לישיר הגנעשים ואור
 להורות נתיבות היושר סל

פס פערס צדא
 פסלז לע ער
 מכסין
 יד

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הָאֵלֶּיךָ וְאֶת אֶתְרֵךְ

[illegible]

מקלן תחטא באזוב ואסתר ומקלן ויחטאוו כדאשן ומקלן
 וחטא את הבית מה לו דשא עד נפח בעיני שח וזקוף
 אודעה זקופה בעיני דס הנפש וליכא אכא אקדע לביה עד
 דאמטי דמיה בעיני נגמדי שהיה חלצה דקסה הגרמה ועקרה
 מענה לאק אכלתס אכל נדיד אמונע אלי ימלל פיה
 אחתס שהיה חלצה דקסה הגרמה ועקרה וזאק בענאר
 בשט הקימט בנה ובושט ואש חיפה בענאר מנ
 מקלן ופס אותו לנחמיו ואת ראשו מכלל שראשו מובדל
 מברחלה תנו רבנן אתקדי ממקום ששח לא ממקום
 שסח יענע נק מענע עגב אלות דפה וכו' אשחיסה
 ממקום שסח לאק אערוץ אלו ארוב וגיד אלו ארוב אגממעה
 הנוק כטובעת גדולה וגמיה אשחיסהו תסהיל אמות
 מע שהולה אתהוול לא ארוח אחיו ונע יבדי כ אערוץ מ
 אגדא אדס ולחמנחב ארוח בלדס סמני אדס נפש
 כנע קל כט הדס הו הנפש פלדאק במה אשחיסה מק מונע
 אגממעה אערוץ לחת יכרג ארוח כנע אדס ינש מוגוד
 מקלן היש מ בקדכו אסח ומקלן יש לא יי ומקלן להנחיל
 חוהבי יש ואנחותיהם אמלא אמר יאנע בלוי עתיד
 הקדם להנחיל לבדדיו ועדין שלש מאות ועשרה עולמות
 מנש יש אמר ל שמעון בן חלפתה אילן כל שמחזיק
 בדינה ושלום אה תו שני עז לנעמו יתק ע יבדק את עמו
 בשלום בבלל כי הגמלה מקלן בולבו כט איש אחר
 ומקלן כלל ותקלל ומקלן כלל לאהרן כיפ מענע

קל הלכות שחיטה יש בכלל יענע בכלל הקלכות הנזכרות
 אחתס חמש מצות והולחי חמש מצות מק גמלה שש אחת
 ושלוש עשרה מצות מנהג מאתס שמונה וארבעים מצות
 עשה כנגד איכדיו שלמדס כלומ שכלאמר ואמר אונגולאוס
 עשה בימצוק שז כל עצמתי תחמדה לי מי שגור
 ומנהג שלש מאות חמש וששים מצות לא תעשה כנגד
 ימות החמה כלומ שכללס ויום אנה לו למדס אתעש בי
 עבירה שז יום ליום יביע אומד שלש מצות עשה
 לשחוט ואחכ יאכל לכסות דס חיה ועוף
 לשלח האסאס לקחה על הכסס ושתיס מצות לא
 תעשה שלח לשחוט אותו ואת בכור שלח לינח האסעלה
 פרטון תפיעיה מקלן ופס כדמך למ תלמי ונח תפסר
 חסאדק מקלן הפורטים על כל הקבל כדוד חשבו להס עצמוס
 כל שיר והרג דמק עלסוס ככלא כדוד אתנינו להו זנ זמנא
 ונח תפסר תפסלה וקד תפסר בתה לשחוט לא שיחור
 ועקד ולא שיאכל בלח שחיטה ולא שיחכל חבר מהה
 ואחר כך יאכל אחר שחיטה כש ובדיקת הספס ובדיקת
 הקימנע ואחר מיתת הבהמ שלח לשחוט אותו
 ואחכ ביום אחד שז ושור או עשה אותו ואת בכור לא תשחט
 ביום אחד לסקל ושור ולס יקול ושור לא כעשה ואו מוסק
 על ענ דאשן לממדך שחוטו ואת בכור דוהג במקדש ועור
 לא חיה או עשה יצאו העופות ושור אפ מקצת שור
 או עשה אפ מקצת עשה או עשה לדיבות את הכלאים אותו
 ואת בכור אותו וצאו ולא אותו ספס ואת בכור מי שבו כדור

דא תורה
 גמלה
 מנהג
 תורה
 יעקוב
 ומה
 חסד
 עזר

אחריו יצא זכר שאין בנו כדור אחריו אתו ואת בנו אשם
 בנו ואותו אחתהמה ואבעהמה איתך ידבה אלה אגזס
 אאם לא תשחטו חריטא שנים בשחוטת שנה הוא
 האיסור אבל אם נחר הדמשן או נתגבל צידו מותר לשחוט
 את השני וכן אם שחט הדמשן ונחר השני או נתגבל צידו
 כפסור לא בשחוטת כי בלאהמה למא נטל את תבן אשה
 כש ואין יבן אלהא כשר ולו גא תחריס מן קרב חפר לא
 אצל מענה שחטה שאינה דאווה למילה שמה שהיה
 לעט אותו ואת בנו לא לעט כסוי הדם מעל דרך השוח
 אותו ואת בנו ביום אחד או השוחט חופן בעזרה או שור
 הנפול ועברה ערופה ופרה אדומה הרי זה חייב לא
 אלהיחה תאכילה כי נפשה ולו כח חלום מן אחד הדרי
 אשיא לכסות דם חיה ועופשן איש איש מבב
 ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד יצוד חיה או עוף חיה
 יאכל ושפר את דמו וקשה בעפר לם כדו למכה איש איש
 למא תתן אלה לא יכפה לא היד אצלו היוש או הלוח או
 הניתן למתנה כלם ילאת איש איש לרבות כולן איש
 איש איש מעוט אחר מעוט לא לרבות וכן לרבות העשים
 מבב ישראל מעוטות ומן הגר או הדריס הגר לרבות
 נשי הגרים אשר יצוד בשחיבו מן זמנך יצוד בגזר
 חיה טהורה לא טמאה עוף טהור לא טמא אשר יאכל
 כשר לשוחט ונעמט טר והשוחט ונתגבל צידו והשוחט חופן
 בעזרה והשוחט בהמה חיה ועוף שנגמר דיבס לעולה וכן חיה
 שחטה וכן שחטו ביום לבן עומק כלל אי חייב לכסות דם

שחטת ושפר תעא אידך מי ששפר יכפה ושפר תעא
 אידך בעה ששפר יכפה את דמו לרבות את כל דמו ואם
 כסה מנעתו יצא ידי חובתו וקשה בעפר מלגד שצריך
 שש עפרים עפר למטה ועפר למעלה ולא שארה כי דאך
 אפי חן בעפר אעפ"ל אי קובלי על חנקמו כי ארס
 לא תלחוד חנקאם מנעם מן יאכפה ומנעם מן יאכל חולה
 ומנעם מן יסתגרה פאלי יאכפה נהאמך וקאלתו וכל דם
 לא תאכלו ואלי יאכל חולה נהאמך וקאלתו לא תאכלו על הדם
 ואלי יסתגרה אמרנך באתגד בה וקאלתו וחזית על מהך
 ועל בגדיו ועל בעו וקדש הוא ובגדיו ובטן ובגדיו כנו אתו
 למטה לא יקרב קרב מן אחיה בוגה מנחפה לע"ז לא ארבי
 כאנו יעבדו אמרנך בתקריבה וספר דמה עליו אמרנך
 ואלי כאנו יקבחו נהינא ען תקריבה ואמרנך בתקריבה ומה
 פאלי כאנו יעבדו אבהמה ואלי כאנו יקבחו אחיה
 למנעם כאנו יסתגרו בולא למנעם כאנו יקבחו אהסור
 ואדריבד ואחיו ואחיות אבריהם יזכר מן טמא ופולא
 אמרנך בתקריב אבהמה למה תעוהינא ען תקריב אחיה
 וכדאך לא יקרב עופש למינס לא למנעם שהכל שלם בו
 האמורה לשם חיה ושור לבהמם והבשר לבעלים
 שלא לוקח האם על הבעט שני לא תחך האם על הבעט
 כי יקרא מן פסור וכו' כי קרא במאורע לא במאורע
 יע"ז מן אהרן אלתבך לא כי אלהה"א מן מנעם מנעם
 וכן על גבי בעלי חיים לא טמא אבהמה או בעים ולא

כאמככל עץ או ענהחדץ לא שדבר בחוה" צפור טהורה
 לא טמאה" לפטר' זורשות היחיד" בדרך' זורשות הרבים"
 וחכ' בים שנהכות בים דרך" בכל עץ' במשמעו" או ענהחדץ'
 לרבות שיחין ומעורות וכדורת' אפרחים' לא מפרחים' בצים'
 לא מזדוות' מה אפרחים בעיניוה אפרחים בעיניוה'
 יצאו מוזרות' או מה בצים עדיין' לאו מפרחים'
 והאם אפטר' רבעת' אם כנמיה נוגעות בקץ חייב לשטח'
 ואם לא היו נוגעות פטר מנשט' עכ' אפרחים או ענהחדץ'
 אפ' על אפרוח אחד או על כמה אחת חייב לשטח' לא נחמ' אפרוח'
 או בצים ולא נחמ' בכל עץ או ענהחדץ לא שדבר הכת בחוה"
 יעני כי אמר אגוד אכתידי לא אגזל לטוור מאי יב"א אי
 תעט' לא תקח האם על הבנים' הדי' לאו שניתק לעשה'
 אם לנקח חייב לשטח ואם לא שטח לוקח' לשטח האם אם לנקח'
 על הבנים שש' שטח תשטח את האם ואת הבנים תקח כן'
 שטח' הי' לפצה' מצטר' ואמצטר' ידל' על אילן ולכתיר'
 ולתכיר' ולתאמת' ואמצר' ואחל' ואנסתקבל' אי' ידל'
 על דלק' אנה' אי' שטחה וחזרה אפ' ארבעה וחמשה'
 כענ' חייב לשטח' ואת הבנים תקח כן' ומה מצוה קלה'
 שהיא בחיסור אמרה תג' למעט' ארבע' יתיר קל וחומר על'
 מצות החמורות שבת' מנהל דלק' יעני לאו שניתק לעשה'
 הי' אשכחה ואפורה' ולקח' ולעוללות' ואעלם' אפ'
 חמשה מצוות שנהלכות שח' מעבד' אורח' ונגעה אכלת'
 פשחוט ואחל' יאכל' כענ' תאבד' לראי' לבסוף דם חיה

ועט' כענ' תאבד' לראי' שטח' לשחוט אותו וחת' בנו'
 ביום אחד" כענ' תאבד' לכל' שטח' לקח האם על הבנים'
 כענ' תאבד' לכל' לשטח' האם אם לנקח' ענהחדץ' כענ'
 תאבד' לכל' ואעלם' אפ' תברואר' אמר' ואנה' על אחד'
 ארבעה וזה" אפ' לא תאכיל' ונעלם' לנכ' ואנה' לביאד' ר'
 מעט' ואנה' לתבטל' חכם אמורה' ואנה' ליתעלם' מנה' חכם'
 אפר' מן' אמורה' אפר' אנה' לא תאכיל' ונעלם' לנכ' מנה' אשכח'
 ועט' ואנה' לביאד' מעט' מנה' קדא' יתרא' אי' כי לא' ככללת'
 אי' לחלק' ואנה' לתבטל' חכם אמורה' מנה' קדא' בזה' לא'
 יקדחו קדחה' במאש' וקל' כי ישאל' ולא תשימו' קדחה' בן' עיניכם'
 למת' מה קדחה' האמורה' בזה' חייב' על הדאש' בבן' העט'
 אפ' קדחה' האמורה' בשכל' לחייב' על הדאש' בבן' העינים' ואנה'
 ליתעלם' מנה' חכם אפר' מן' אמורה' אפר' הו' קל' תג' ולא שטח' איהם'
 קל' אם אינו' עט' לשטח' תג' עט' לבסוף יוס' שישמש' ובאור'
 ביום' מן' קל' הו' משה' באר' את התו' הזאת' לאמר' ומק' באר' היטב'

פרק ראשון

מצות עשה
 עשה ולא יקח' עשה מצות' גואב' לפי שהתמודד מביא לידו מעשה'
 וזה' המעשה מביא לידו תלמוד' שג' ולמדתם ועשייתם' ונאמר'
 ולמדתם אותם ושערתם לעשותם' מעט' דלק' אפ' אעלם' יודי' אי'
 אעמל' ולם' אעמל' יודי' אי' אעלם' שישחוט' לא שחטור'
 ויעק' ולא שחטור' בלמ' שחילה' ולא שחטור' אפר' מנה' דא'
 מצות עשה שישחוט' היה לילמוד' פשחוט' לא' דל' מנה' דלק' אפר'
 מצוה מעל' באכתמור' לאו' למצות חובה' ופשות' ודוגה' לרשות'

כלי חובה" מתל אהלה ואחלה ופוכה וגירחא אזי ליק להא
 תעלם בשילא לעשות על כל עמ' ורשות' הי מאל שחול' וטל
 ידים אז הי מאלה באמתה לה רצה למכול פת טל לא רצה אינו
 נולד' ודומה לרשות' הי מאל ציצית ואמזה ואמעה ומעפץ
 חייב אדם להשתדל להיות לו דבר החייב במצות טעם לח היה לו פסול
 ולדאך כאלה לבדכה כאלה חחה על השחיטה לבונה מדבר השות
 ולסת הי לשחם פט בת' דאך פה לבנות בדכות' מי שרצה'
 ולא כל הרוצה אזי שראי כשר היודע הלבו שחי' ישלוי להוציא
 את הגוי וחמשומד" כשר" (הוציא הפסול) והא חנש שוכה וקטל
 ומשומד להכעוש' ואיזה הוא משומד להכעוש החוכל נביה
 להכעוש ועובר על להכעוש ומחלל שבת בפרהסיא והצדוקי'
 והביתוסיי" שידוע" יצא מי שאינו יודע הלבו שחי' מאיניו
 הלבו שחי' הי שהיה חלדה דרסה הגדלה ועיקר' לאכול'
 למצאין לא להשחתה למנה תו דרך אדך שלא יאכל אדם בשר
 אא בהצמנה די לא לבדיא למכול בשר מליל שבת ואם עשיר כדי
 למכול בפלוס אכול' בשר' האלחם והי למנה מלככה
 באהר' יעני שח הפרמדות ירד בה אשרפ' אמצא" בשר
 ולא דם בשר ולא חלב' בשר ולא גשים וקדמות כמיקל מע
 כי תחזה נפשך למכול בשר ואמרת אכולה בשר בכל חות'
 נפשך תאכל בשר' בשר ולא דם' מע' תחריס אדם מקל' כי נפש
 כל בשר דמו היא כל אכול' וכרת' עונש שבענו מהרה מע' מע'
 תל' וכל דם למחולל בכל' מושבותכם לעול' וכלה מה'
 איס' אדם ינקם מנה בכרת' ומה' במעלות' ומה' רחם' ומה'
 ומה' מותר' כלי' בבית' חמשה דמים שחייב' עליהם כרת'

דם שחיטה דם בחירה דם התחת הנפש ועל דם הכנס בתוך
 הלבו ועל דם הנזה כל דם שהוא מקנה ויוצא' מע' אא שאמה
 אא חמשה דמים אא בכרת' לאלה בא פיה' דבר נפש כמס' אהרן
 אלו' כי נפש הבשר בדם היא' אב' כי הדם הוא הנפש'
 אב' כי נפש כל בשר דמו בעשו הוא' אזי כי נפש כל בשר
 דמו היא' אה' כי הדם הוא הנפש' ואזי במעלות דם השות
 פתחת הנזה קדם שיתחיל לקח' ודם השות' כמות הנזה כשיתחיל
 הדם למסוק' ודם התמצית' ודם האיברים כבד דם האכול' ודם
 הכלות' נדם הבצים' ודם המתכנס ללב בשעת שחיטה' ודם
 הנמצא בכבד אא חייב' עלון כרת אכל האוכל ממנו כלית
 לוקח שכולל דם לא תאכלו וכחוב כרת הוא חוב כי נפש כל
 בשר דמו הוא כל אכול' וכרת' אינו חייב כרת אא על דם
 שהנפש יוצאה בו' איזה כנס ואיזה הוא מתכנס' הכנס
 הוא העומד בטבעו ואינו קדוש יעני יוגד מאיני'
 והמתכנס הוא המתכנס ללב בשעת שחי' והוא הקדוש'
 וקדוש' הוא אא מצד מק' קו וקדח בלינה תרג' יחושל' וקדוש' א
 בלי' ואזי במעלות מדדות' דם האדם וחצי שיעור ודם דגים
 וחגבים וזוחלים ושקצים ורמשים' ומה' מותר' דם דגים וחגבים
 פהורים אפ' כנסו בכלי' ושתחו מות' בשר ולא חלב' מע'
 תחריס אכול' מק' כי כל אכול' חלב' מק' ההנה אשר יקרב
 ומה' אשר' מק' ומה' הנפש האכלה מעמיה' עונש שבענו
 מהרה מק' תל' כל סל' שור' ופס' ועל' לא תאכלו' כל חלב'
 כלכל' שור' ופס' ועל' חזי' פס' אא בכלל' אא מה' שבע' שבע'

הוא מוסיף לה' קדושה יעני אף מומתתל דלך לאמר
 ארשמה קדוש ואם לא בירך ב' בשוגג ב' במציד
 הבשר מות' לפי שהוא מברך עליו בעת אכילתו מות'
 חלא כן' עמד ויגודד ארץ דמה ויתר גוים וגה דתה'
 דמה שעברו חומות העולם על שבע מצות שנעלו בעני
 מיד התר ממונם לישאל השוחט את המגסוככתבני
 ולא ידע אם פרעה או לא פרעה ה' ספ' נ' ואסור' לא
 אסר על ענדת כל ספ' אסורא לחומר' וגדול החכמים
 היו מתפארין שלא אכלו מבהג' שמגהרין ושוחטין
 חומה והיא הנקמת בשר כוס כוס' שנ' וחומר' אהה ל' לה'
 הנה כפשי לא מטומאה ונ' וס' לא אכלת מנעורי ועו
 עתה ולא בא ב' בשר כגול' ונ' אשחית ואוג' אהה ל'
 אהים הנה כפשי לא מטומאה שלא החזית בדבר עבירה
 צום ובאתי ל' קרי בללה ויש חוג' שלא אכלת
 מבהג' שהורה בה חכם לחיסור' ולא בא ב' בשר כגול
 שלא אכלת מבהג' שמגהרין ושוחטין חומה והיא ה'
 הנקמת בשר כוס כוס' מנ' שהפר כוס כוס' שחיסה
 שנ' ויהי בצאת נפשה כי מתה' ואסור' לאכול מ' השוחט
 אעלם אף אפרכוס לפי ה' קדורי ולא בד' לא פלאגסוככת
 כפי חמי אפריאה פלים תחתה וקו' קולתם ל' תנא כלבא
 נחיה בחזקת בריית' דה' ואם לא יצא מה' או לא כרכון הרי
 או מותר' וקלא ל' השוחט את המגסוככת איזוהי' אסופת
 היא כל שמעמד' אותה ואינה עומדת אע"פ שהיא אובלת
 מאכל הבריית' ואם היא אובלת פגיעות חס' שחטה ונ' מכה
 כלל ה' כ' ולפי' עליה ואין פרכה לא בסוף שחי אכל בתחלה
 איכומעני' יעני בעד דבא אסימנ' וכיצד הוא הפרכוס'

והאומר ממונה קודם שתצא נפשה עובר בלא תעשה וה'
 לא תחבל הנפש עם הבשר חז' ועמד פיה רוח אליה'
 והרי הוא בעלל לא תחבלו על הדם והוא לאו שבכללות אלא
 איך לוק' עליה ודכל תחתה סתה מעמא וה' ק' ל' מנ' (מנ')
 לאוכל מבהג' קודם שתצא נפשה שהוא עובר בלא תעשה
 מ' לא תחבלו על הדם' לא לא תחבלו על הדם' לא תחבלו
 בשר (ועד' דם במזדק' ל' דוסא חוג' מנ' שאין מברין על
 הדוג' ב' מ' לא תחבלו על הדם' ל' עקבה חוג' מנ' נפשה)
 שהרגו את הנפש שאין טועמין כלום כל אותו היום מ' לא
 תחבלו על הדם' אף ל' יסור' חלטה אזהרה ל' קורר ומורה
 מנ' מ' לא תחבלו על הדם' לא תחבלו אכילה המביאה ל' וי
 שפכות דמים' אף ל' איצור' ב' יעקב ממי לא תחבלו על הדם'
 לא תחבלו עד שתתכללן על דמכם' ומותר לחתוך מ' נה
 אחר שחיטה' ל' ל' ל' חסות' חסות' משום אחר ב' החי' לאכל
 כמ' דלך לבא' לבא' חלף אטעה חסות' וק' תבין' דלך ענ' בע'
 ע' כחצר מלכים ומלחמות' דגים וחגשים איך צריכין שחיטה
 לא אסופת' המגדלת חומת' אסופת' גמעה' מ' ק' ואספ' שללם
 אסופ' החסיל' היא המגדלת חומת' הרי הוא חוג' העץ ובק' יסח'
 להם ומעמ' להם אם את ב' דג' הים ואספ' להם ומעמ' להם
 מה מצינו בבק' ועץ בשחיטה' והיא המגדלת חומת' כמ' מצינו המומר
 בדגים באסופה והיא המגדלת חומת' בעיט' הת' חבשים נחמ'
 בדגים באסופה דכל' אם את כלדג' חס' יאספ' להם ומעמ' להם והיא
 המגדלת חומת' כמ' אסופה הממורה בחבשים דכל' אסופ' החסיל' והיא
 המגדלת חומת' לפי' אם מוטו מאילת' בתוך המים מותר' וחומת'
 לאכל' חסות' אף מוטו ביבשה כמ' חסות' משום סכנת' כפשות'

שחיטה

שגא אחד מזחול עפר נשפך ואחור סבת נפשות וקצו
 השמר לך ושגור נפשך מאד השמר לך מלחמון מלח
 רע ושגור נפשך מלחמון דברים שאינם חלונות ומגות
 למלח חיים לך אם לך פיה משום כל ואלו משום דם ואלו
 משום חלב ואלו משום אבר מן החי לא בפירות בעלמא
 ואדיל עליו דלך מן חך בשר בנפשו ומו" אך למעט דגים
 וחגבי שאין בהם אבר מן החי

צביחה

זמן שבע שעות אחת ואח בארץ דאטמא דשפ
 מדוכתיה לכתה בפניה אחת נקבה חלול בעביל סימנ
 שדנדלו ברוח נקבה עלת אחת בחלטה גלגולת ש
 שחכשה ברוח בשר החופה את רוב הכרס שנקע סימ
 לה בלש נגב והי שחכה בארץ דאטמא דשפ מדוכתיה
 לעצם אגנסד מן גהתי אחי לא מן חנה נקבה בחל חת
 אחי תעקט כלותה וכלל דלך אתנפף אי אביחך והו קולנס
 והו דמאסי לכותה למקום חרץ וחרץ הו חולחי דתתי נקבה חלול
 בעביל נקב בסועכיה ט" נקב בעלשיה פש וקולשיה קיננה
 מן קו ואתנפש פמא סימנ שדנדלו ברוח אחי תלל חכמה לו
 סימנ ואחרבא נקבה עלת אחת בחלטה ווס נקבה חפול
 ילע אחת וחצי חלטה עמה שהעלע תקועה בה הל ט" גולגולת
 שחכשה ברוח אחי אנכסא אכר אגגיה ותלנך בשר
 החופה את רוב הכרס שנקע והו אחי נחמה חכמי משנה
 למעט מקדח ארע והו קולנס קל בצדולה טח ובקלטה ברוכה
 לא צדולה גדולה ממנו ולא קלטה טלע ממש לא כל שנקע מופה ולא
 הו טחי זה ששענו בקלטה ברוכה ולא גדולה גדולה ממש לא
 כל שנקע בה טח ולא חמוי רובה זה ששענו בגדולה טח

וקצ ימיה טח ואכל מן טח טח פא אגגיה ואכל מן טח פול
 אגגיה ואכל מן טח טח פא אגגיה ואכל מן טח פול
 הדומה חסדו בעלמה ב שט הסימנ שהה קנה והוש
 השחטה הגעולה שייחבתו שטה בך ברהמה בך בחי בך בעול
 יח שמונה עשרה פרימות פולעל מנה בבלות והא אפס לארי
 ואקצבה קדדך אתלמוד הכח" או אקדוה ואקני טרפות והלח בך
 למשנה כפך" או לטרפות ברהמה קנבת הושט" ופונת הגלגול
 נקב קדס שלמוח נקבה עלת לבית חלול נקבה השדרה ונפסק החוט
 שלה בללה הכבד ולא שתייר מנגנה כלום הריחא שנקבה או
 שחורה ל שנגעל אומי עד שתינג לבית המטבוח נקבה הקינה נקבה
 המרה נקבה הדק" הכרס הפוערת שנקבה או שנקע רוב החיצונה
 ל יהודה אומי בגדולה טח ובקלטה ברוכה המקום וכות החלשות שנקבו
 לחי" ככלה מן הגב ושאבדן רוב פלגותיה ודרוסת המאב" ל יהודה
 אומי דרוסת המאב בדקה ודרוסתה ארי בגסה דרוסת הנן בעופ הדק
 ודרוסתה בג בעופ המא" זה הכלל כל שאין מנוחה חיה ט" זה הכלל
 לחיותי שבע שעות אחת ואכל מן טח דאטמא דשפ ה חמש כלבת
 שנאחר מעמה שן שחיה חלטה דרסה הגמיה ושקול" לו טל קל יו שיר
 לי שחיות חולל אחי לם יכל להא בקל ואנמי תעלגנה להא מן שחיה
 קישים" חסה הי שחיות חולל ואמורש הי שחיות קישים בעל כל
 כאשר צויתך יעט בתורה שבעל פה קאו מלמד שכלה משה עליו
 ועל הנשט ועל מב אחד צופו ועל רוב שטס ברהמה ובחיה לידע
 באיזה מקום סך הבית שחיות" מקום חשוי מן החי הוא חלול ופניו שיעל
 חשיותה" שט הממנע שהה קנה והושט" ובאיה דבר שחיות
 בכל בך בטח שלמחבת בך בצור בך בזכוכית בך בקדומי שלקל האמ
 ונחת שחיות" בכל בך בך בך בך בללה חן משבת ווס הכפורים

והיבן שחט"ל" בכל מקום מזה למשום חזק מה העזרה ובתי עני' וכיצד
 שחט"ל" מנות הצורך ומולדן הקטן ומביאה עד ששחט"ל" ומה ה'
 הדברים המפסידין את השחיטה" חמשה דברים מפסידין את השחיטה
 והם שח"ה חלה דרכה הגדמה ונקמה" מקום השחיטה מה החי" מה
 למטה אחסאם שז כל דמש אשר הוא חי לבס והיה למלה ימיה
 לפנים מחמש נבלת ומשמנה עשרה טפלות מה החי דחיה חסד ומה
 חויה לא תכול השוחט מה הצדק שחי' בשי' המולד מה הצדק מלצנת פס'
 השוחט מה העורף שחי' פס' המולד מה העורף מלצנת פס' שכל הענין
 כשר לשחיטה וכל העורף כשר למציה: ואעורף למקנה ה' היטבה
 למקנה לאעורף לא אעורף נפשה: כיצד בושט געל חדוד אעורף
 מעלן באסימני' א"י מקום שחי' בושט פלאך במקום קוץ
 עד מקום משעיר" ומקום שחי' בקנה משפוי כובע ולמטה
 עד ראש כנפ הריאה' ושטח' אמרי מקץ אונים מבשר
 צאן עשו משוחטין קדש עשו ש' בתאשור מא"י בחיים
 וסמי כדאך לכוה' יתמרי אמאכל ואמאשור והו' מחר
 אצוה אמאברה ופי' תלמה חדוד ראש' אפני' מנה יתמרי
 מקום עומד לכוה' א"י קטע לס יתבואן ולא יתשער או יצב
 פמיה מחר קטע אגס' אגורפי והו' יתמרי תרבה בושט
 שביהא בתרבה החיר א"י הו' מולד מנתה מה אצוה
 ומתחת הדי' אמוצע יתמרי קוץ לכוה' א"י קטע יתבואן יצב
 ומת' בערה מקום משעיר והו' אמוצע א"י זאת מנה למלכה
 מה דחל וצדא באחושא ואחרמש ליקח רב שכל אכרש
 כאלכחיה א"י מה הו' בקוץ פס' א"י פאטרפין פלא' והכד' א'
 אחס' כאלנה משפוי כובע ולמטה חרס" ומת' משפוי ולמטה
 עד ראש כנפ הריאה' ומכנפ הריאה' ואי אקפ' חרס"

הענין
 שחט"ל

א"י כס אושט ינקס" א"י אקסאס" מרחיב' קוץ ומשעיר
 שחט' במרחיב' שחי' פס' פמי' קא' שחט' למעלה במקום
 זה וזהו הנקלה תרבה הושט' כיצב במרחיב' טל' במיקל
 תרבה הושט' כפר ביחרנו שיעורו ושהו' המקום שחט' בקוץ
 כש' כמי' קל' כיצד בושט' במתחלת המקום ששחטותכ' אותו
 מתקבץ עד מקום שישעיר ויחיל' לה' ויתכדע' וג': כיצב
 בקוץ כב' כמי' קל' או שכב' בושט' כל שהוא במקום הראוי' שחי'
 שחט' במשעיר פס' כמי' קל' או למטה במקום זה והוא מתחלת
 צע מעיס שחי' פס' כיצב במשעיר טל' למעלה כדק' ובבן
 מעיס לנקב" אעלם מה פלאש' י"י חרס" ה' כבלות' וה' טריפות
 וה' פשרות' ה' כבלות' שחט' במרחיב' כיצב בקוץ" שחט' במשעיר
 כיצב זה שלח ככד זה' כמצי' קוץ עומד בושט' לרחבו" וה' טפלות'
 כיצב במרחיב' כיצב במשעיר' נדלדל' נתקבל' נהסך הושט' במרחיב'
 וה' פשרות' כיצב זה בלח' זה' כמצי' קוץ עומד בושט' לרחבו'
 כפר קרוב תרבה הושט' ובעור הכל לפי גדלו וקטנו' קל' ללמבלעמא
 דעופא כמות משעורתא ועדיו על חטא' ואיזהו מקום שחי' בקנה
 קנה קצבה כח' קנה קצוץ לא יטב" משפוי כובע ולמטה" כח'
 אמצאב' אלקעוזה וקד' יקא שפי' ספל כח' קוץ בשכול' טורח' עד
 ראש כנפ הריאה' כשתמשוך הבה' צומדה' לדעות' היא התחנה
 והיא העלוה' כשיתלה אותה אדם בידו וינפוח' פס' ח' מולד
 אצויה' כי אקפ' אקנה' א"י ספ' א"י אצויה' אצויה' וקל' אכר'
 א"י כס אקנה' ינקס" א"י אקסאס" למעלה ממרחי' חט"ל' והו' משפוי
 כובע ולמטה' וחלות' שדו' אותה חרס' והו' משפוי כובע ולמטה
 עד ראש כנפ הריאה' וחלות' שא"י' ראות אתה חרס' והו' מבשר
 הריאה' ולמטה" שחט' למעלה ממרחי' חט"ל' ה' מוגדמת' ופס'
 כמי' קל' הביכו הגדמה כיצד זה השוחט בקנה למעלה" שחט'

נעיר והמגרה והשנים מפני שהן חונקין כסנה הקדמונית
 שלש פגימות הסכין ופגימת המזבח ופגימת הארץ בקצות
 וכולן פגימות כדי פגימת המזבח ופגימת המזבח כדי
 שיחבור בה הצפור סכין שהיא עולה ויורדת כנחש
 חמש מדות בסכין אגרת ומסוככת ועולה ויורדת ושפיה
 חלק ודמיה לשפת חוגרת גמגמה אלהם מפיה ומשע צדו
 מקץ חלקי פניו לחמה חגרה בקציר מאכלה שחט באגרת
 שהי פסו ומסוככת גמגמה גב לאתלס והוא אי יבן שר
 פילגן אסכין קרב אחד יחזי יחס בה ארית אסכין פי
 אדיראדיו אנו פאמגרהר שחט במסוככת קדר הולכה
 ולא הביא שהי כש ואם הביא שהי פסו עולה ויורדת כנחש
 המהלך לאוכנחש הקוף והי תפכא סכין רעה ומגרת שחט
 בה ודמיה לשפת סכין דחלח לא ספא דשעורתא יעני מגרת
 אבר לא מרדק אשעור ושפיה חלק והיא אמלחא מקץ ואנב איש
 חלק ותלחות סכין יברה אדבח בה סכין שהי לה קרב שגח
 תפול וישא וקב שהיא עקומה לפעה שגח ידוק וסכין שגחה
 חד שגח יחלודי התולש קנה חוש שחט בה מחובר מתחלת
 ברייתקפון משום דרפא לנק לחי בהמה שיש בו שנים חלק ושחט
 בה שהי פסו מפני שהן חונקין ליה הסכין באור כדי לפהרה
 מידי גיעול גוים ושחט בה שהי פס חדורה קודם ללבוש בתלש
 השחי נכין ביתה שחיטה מרוח רוח סכין שצדה מגל ויערה
 השחי כהן ערסן שלפופרים השוחט צדי שיבדון הסכין
 בחודה למה צולצן על הכשר ועל הצפור לא אטרח אברת חס
 עין קי כי ביתה בקיר התנגדה ובחומה היא ושבתי במעבר
 בוציק לה לשכונא במגא ובבדדעא בוציק לה לשכונא בשמא

משל

ויש מי שבודק על ציצית לשונו ועל לבדון סא אחר השחי הכל
 ספק בבלות מעשה בל יוקי ששחט תלת סר חיזתא ולא בדק בן
 כלחד וחד ואמר הכלי מן שהבדיקות מדיק קמי שהי ותיקור בתי
 שהי דבת ואמר שאול פלוג בעם ואמרם להם הגישו לי איש
 שורו ואיש שיהו ושחטם בזה ואכלתם עדד בזה כל שבח
 שלא בדק הסכין ארבעה טפחים חייבין נדון שבח שאינו יודע
 ולא סר ספינה קמי חכם ושבח בה שלא הפגיש המגרות ונתן
 לכה אחר ושבח מומחה שיצא סר מהמת ידיו וטבח שגח
 אחריו חלב אם היה כשעורה מעבירין אותו אצל חס נגעה
 אחריו כתי חלב אם במקלות הכדה מן אותו מכת מדרות
 ומעבירין אותו מפני שהסכין נחמץ על החלב ומעבירין אותו
 יעלה ש מהרתה ומכריזין על כל בשר ששחט שהוא סר
 ליתא נחפה במגלה דורס ולהיזאת העם מידי טומאת נב אם
 כשלו וחכלו משחיטתו וממי שוחטין בכל מקום ביום בליל
 חוץ משבת ויום הכפרים ואעלם ארזי ארזי שחט בשבת
 ביום הכפרים בשוגג ארזי קלם אלה יגז אכלה פהו לא יגז
 אכלה עד מוצאי שבת אעלם שאו היה מקיז היה מתחייב
 בנפשו פאעלם אלה מנל יגרמ ענ אביהמה יעיר מחלל שחט
 בפרהסיא קבלא ידבח שי מן אמרי קצעה ומן שית חבאמיה
 כלל ענד כעא ידבח שבת ויבא אתה בשבת במגלי
 ארחות חיים שיונה כמ

סמו

א לא ילכח כיהא לי צדשי מצבח בלכד וועלם אן אן זכר
 חולץ בעזרה מלכ חותו מכת מדרות לבן תחרימה א גא מכלל
 עשה כמו קל תע כי ירחק גזבת' ברחוק מקום אתה זכור ואי חיה
 זכור חולץ בעזרה ואלו הוא מכלל עשה עשה הוא ואין לוקי עליו
 וזו אותו הבשר טהור ללא תלך אל מלך פדים ושעירים הנשרפ
 ששחטתם בפנים ושדפתם בחוץ וה' מטמא את גושאיה שן
 והשורף אותם יכבם בגדיו קא משמע לך ואל' והמניח חטט
 אענ בשר חולץ ששחטו בעזרה טהור ודלא לימא הואיל ואסור
 יהא מטמא כגבלה קא משמע לך דלא כבשר בחלב וכו' וצדכו
 מהוא כיוצא בו העלה וכלאי הכרס וזו מותרין באכילה כשהן
 דאך קודם שיבשה כקא משמע כקא ששחט הפירות או ביטל
 הירנה דלא אסורי' האומה בהפ' של עים' האומה בהמה
 זו חטאת וזלזה חולץ ולד חטאת ימות ויזכר' אן שחטק לטור
 ימים ונהרות אסורו דאך אי קל תע על החזק תשפכ' כמים
 ולא לתור המים עמק ולא לתור ימים ונהרות ועלה דאך ללא
 נקל אל' עמק אסורק אגמי' ולא ישחוט לכל גזל מים
 שגח יאמרו לזבואה קא שחט' וזבואה אסס אלץ והאצורה
 אכנעכסה פלאמי' וכן שחט חוץ לגומה' קא ילך חוצה
 לגמי את חצירו עושה לו צומח בתוך ביתו ושחט חוצה לה והס
 פס ברמיהם מה קא
 פשט' וצדק
 גבו' אוריכל
 טוב תל
 אב

הבהמה רבועה בין שהיתה עומדת' וכדאך בין שהיה השוחט
 עומד בשטן במקדש שוכב שחי' כש וכל זה בחולץ ובקדשים
 קלים אבל בקדשי קדשים לא דבר ושחט אותו עזרך המזבח
 צטור לפע' בלומ' עזיכר' עק את הסכך בביתו והעביר
 הצואר עלה' קא פולאך לא שנו לא שהסכך למעלה וצואר
 בהמה למטה אבל סכך למטה וצואר למעלה חישוק שגח
 ידרוס' השוחט והולך את הסכך ולא הביאה קא ילך חיה
 שוחט והולך את הראש בבת אחת אם יש בסכך מלך צואר
 וחוז' לצואר בלד' במקדש שהולך ולא הביא או הביא ולא חולץ
 אבל אם הולך והביא חפ' כל שהוא וחפ' בחזק' לבט'
 שחט' ג' ראשים בחד' לפי שן בקדשים תצטרך תצטרך
 שאין שחטין שן ראשים בחד' יכולתם בחולץ' קא משמע
 לך דלא וכן שן אוחזין בסכך אין חוששין שגח ידריסוה על
 ש' וכן שטם שאחזן שן סכין ושחטו בחד' בשטן מקומות בצואר
 שחי' כש ואין חוששין שגח ידריסוה על' דלא לחוש' וצדקוהו
 ואפ' שחט זה הושט קא משמע לך שחטק מופרעת לא בעת'
 וכן בקלמס שבה ברית אלץ' ובמקדש הו' חתך מניציה בחסות
 אמשט מניציע מקטוע ומניציע ולא בלא בזה נגמרה אן וחזר רוב
 אפניעו וזו בתפריץ פהו גמיה ודאך בשטם בשלשה מקומות
 אן שחטת החולץ צדקה כוונה' קא פולאך לפי שן במקדש ושחט
 את הבקר' שחט' שחט' לטס' הבקר יכולתם בחולץ' קא משמע
 לך דלא וכן במתעסק אולי בלא משרת' בקטע עור או דלמע
 ובהימה מוגתרה על אורח' פהו חא קטעה לצדק או לצדק
 אכנעכסה אבהימה מ' גיד אן יצדקה' או דרך שחוק במת' חיה
 חמיר אסכ' על עקב אבהימה עני' טריץ אכנעכס ואלעב מאנדכר

אבהימה ועלי אן לם יצדד וזכחה מדי חללי.
 גלגל שלחם או שלעץ צפה וצע אספי כלארולחב
 באעמיחה אעמיסה עולה באערץ אן מעטוף אי פון אן
 אי אספלותו צדד כל מה דאר ארולחב אנטעלמא.
 השוחט לשם חדים מתי מדי דבח ואגרץ פי דאך אדביח
 לשימץ אגמאדחת וכאן גרעה כי דאך לאתלבב אן לנפעה
 אמי באמדיבוח חרמס מעשום נכ נכ" ויא חגרץ פי דאך
 אסתנא רוחאנייה אן פנאחד מן אקנא אפלכיה בא
 מדבוח אפור בהנייה למנה תקרובת עז" השוחט חת
 הבהג לזרז דמה לעז אן ואכנא וקת אדביחה אן ויאכל
 אדם ואשחם לירבדה לעז כחו חרמס באנה צרבה לעז
 שחט וואחכ חישב עולה זה היה מעשה בקרין ובא לפע
 חכמ ולח אמרו בו לאחסור ולח מות השוחט לשם
 צדשים שמתנדבין ובזרזין כמותן אקדשים אי יבא בכח
 ונדבה הק' העולה והשלמים והתודה הי זמני השלמים
 וגעלו אפסח מתל אקדשים שבאי בנדר ונדבה לבונה ממש
 בבכהשנה כולה מתי מדי אראר ויא יצא קאן הפסח כל
 השנה שלמים הוא אמי אטאח ואשח ואתמורה ואכמור
 ואמעשך פליק יבא בנדר ונדבה ויא דבח לשמץ בשר
 אא ח' ציץ וקא הריאן לחובתי חיכל יבן חרמס האשה
 ששחטה לשם עולה וולדת' למץ ליסת הי וולדת ולח עתה יי
 בעולה באמדיבוח חלל ולח נכשא איהר הפילה דאן הפילה
 קלא איתה בששח וגעל השוחט לשם עולה נזיר כחן לכן
 עיני הנזירות נדר מן הנדרים כעזר קרבו באנה נדר וכל

שיבוא משום נדר השוחט לשמו פסול וקאן על זה הכלל
 דנדר הנדר והנדר השוחט לשמו פסול לחיתוי עולת נזיר
 ושאינו נדר ועדב השוחט לשמו בשר לחיתוי עולת נזיר
 שנים אוחזין בבבין ושוחטין הפך קאן רב נחמץ ורב עמרם
 ורב יצחק דאמרי אי אדם אסור שאינו שלו לא לנעורי
 נח מכבין הוי אדי באן ישראל אכל הבגין אסור דבר שאינו
 שלו ואם שחט לשם שחי נב" ישראל ששחט לנפדי אנהא
 פאנה חלל למץ לאתל ענדעת אן הכל הולך לא אחר העובר
 ואין מכיל לא פה שעבורה פידן לא בעל הקרבן ותעלמנה
 לאלוהין מן אקדשים באן לא יפסול לא השוחט לא בעל ההגה
 וכך אמר ר' יוסי קו הדברים ומה אם במזקס שהאחשה פוסל
 בנדרים אן הכל הולך לא אחר העובר מנזק שאין כחשבה
 פוסלת בחולל לא יהא הכל הולך לא אחר השוחט ואעלם
 אן שלש מחשבות פוסלות בארבע עבודות בקרבן ואין
 מחשבת שני שמו של קרבן כגון שהיה עולה וחישב עליו שהוא
 שלמים ודומין ומחשבת שלש מזקס אכילה הזבח ואייתרמו
 חוץ למזקס דאיתן וכן הקיד דבר הדאוי לה נטרה חוץ למזקס הקטרו
 ומחשבת שני זמן הקרבן כגון ששחט הזבח על מנת לזרז דמו אחר
 שקעת חמה או יניטיר דבר הדאוי לה נטרה אחר שיעלה עגור
 השחר או לאכול ממנו דבר הדאוי לאכילה לאחר זמן אכילתו
 אלהן שלש מחשבות הפוסלות בשחיטה בקבלה ובהולכה ובזרז
 וכן הקטרו ארבע עבודות ואעלם אן פה שהי הנזיר נב ולח
 עזרבת ולח באן ישראל עומד על גבין למץ חתם מחשבת הבגין לעז
 חתהשח חמשה דברים אפסדין
פרק שליושי לם קא מפסדין ולם יקול פוסל

למאן מפסידין תנש ודמי וספן ופוסף תקע עליו אוראי פס...
 לם במנה חמש נבלות למאן ולם אפסד אובד זלך אתנשום
 למ יכלו אתנפן אפסידה מנתואעלה או גיר מנתואעלה כמ
 במנה גיר מנתואעלה פה אשחיה וכן במנה מנתואעלה
 פלם יכלו אתנפן אפסד מנתואעלה או גיר מנתואעלה כמ
 גיר מנתואעלה פה אפסד מנתואעלה או גיר מנתואעלה כמ
 בהולפה והבאה או בלם הולפה והבאה כמ במנה בלם
 הולפה והבאה פה אדרסה ואם במנה בהולפה והבאה בלם
 יכלו אתנפן אפסידה למעלה מתרי חוטי או במאעע העומה
 כמ במנה למעלה מתרי חוטי פה אהגרמה ואם במנה במאעע
 העומה בלם יכלו אתנפן סלומה אפסד למעלה או גיר סלומה
 כמ במנה גיר סלומה אפסד למעלה פה אעיוור ואם במנה סלומה
 פה שחי בש" שהייה אתנפן ואפסד כי נסס אפסידה
 מן צו התמנה מהו ותמנה ותרג אתרמו שחו חלצה
 אפסד מן צו ומעלה חס יסוס חלד" וכן צו וחלדי פאן כגדך
 יעע אן עמדי כפי בן יציר" ואחלצה הו אפסד אפסד ונת
 אפסד בן אפסד מן צו תחת אגלי וגדלה משתן זלך מן צלחם
 צלחלצה הדדה בעיניו הבתים דמכסא וקמית בלך לפסיד
 מלכתפיה פ אפסד אפסד" ואדרסה הו אפסד ואפסד מן
 גיר אן תמדי אפסד ותמשה עליו ענן אפסדמה אפסד שפה א
 אפסדמח" ואהגרמה הו אתגלעס והו תדריג אפסד ות
 ותלעכא למעלה מתרי חוטי מן צו אגדס המעלות ותרגו
 דרג שפיה" או שפה אתכסיר מן צו ועמנותיהם יגרס
 ואעיוור הו אפסד למעלה פ אפסד צלחלצה אפסד מן צו
 עת למעיוור נטוע" מתחילים אשחיה ומשום צער בעל חיים

ועער בעל חיים דאורייתא מן צו עלמה הפיתחת אתונך
 זה שלש דגלים" ותחלים אפסד מן צו כחירה" ותחלים
 אדרסה משום הרג ומשום שהרס נבלע באיברים
 ותחלים אהגרמה משום חננ" ותחלים אעיוור משום מתה
 ופוסף משום מתה" שהייה כיצד" צו ואם שהה כחות מפדי
 זה הו ציר אהגרמה ואהרציה ככ"ו נהי בש" ואנני יפאן
 באחר אנו ואקיאס אלהי פלגס אתחל" פ דלך ללם יאול
 לתחלים אפסד ותחלים אחרים פס כי אשחיה אחרים
 אפסד אפסד אשחיה קתה אחרים תענך כשרות" ותענך גדלות
 ותענך ספירות" אף אם שהה כדו שיגביהנה וירביעה בלדו
 ולב שחט העוף ושהה בן ואינו יודע אם ענב הושט או לא יצב
 חודר ושחט הקנה לבדו במקום אחר ומנחו עד שימות עורר
 הושט מבפנים אם למ מאעמח בן טבת דס בידוע שלא ענב ופס
 ועלה בדיקת הושט מבפנים קאן צל כין דושט אדום ודס אדום למ
 מיכבר הילכך באעי בדיקה מבפנים יעע אלה למ יפאן ערץ
 פי ערץ מלח" ותענך נבלות אף אם שהה כדו שיגביהנה
 וירביעה וישחוט שחי גמורה" ולב אדו שחט רוב הקנה או
 שנקב בושט כל שהוא ושהה כשיעור בן שחזר וגמר השחוט
 שהתחיל בן ששחט שחי גמורה במקום אחר ה" פסו
 ותענך ספירות" אף שהיית מעטרפות" ולב אם שהה כדו
 שיגביהנה וירביעה וכדי שישחוט כמון מיעוט הסומט בלדו
 למ כדו שישחוט שחי גמורה ה" פסו כפ" מן תרבב אפסד
 לו אלה שהה כדו שיגביהנה וירביעה וישחוט שחי גמורה
 ותענך פסו" ולב אלה שהה כדו שיגביהנה וירביעה בלדו ותפן

והוא אסמך חכם בין צדיק ותלמיד אפדה כהנא לנא יתבא
 אחדמהא אי אפך לא אי אהל ולא אי אחרמא שח
 בצנה לבדו חציו או מעוטו ושהה זמן מרובה הן חוזר
 וגור השחי ואין בכך כלום למאן נחסרה כסין וקלא זין
 שחט בושט לבדו חציו או מעוטו שהי פשו לא אינו עושה מעין
 מלאכתו ואני אנה אולי ניגב באיסקר במצונו פהו עושה מעין
 מלאכתו ואעלם אולי ניגב הושט שלא בשחי נב מחיים בין
 בעוף בין בבהמה ניגב הושט בשחי ושהה נב שלאחר מיתת
 בין בעוף בין בבהמה נכסז רוב הצנה בפחול ושהה נב שלאחר מיתת
 הנני נכסז רוב בעוף בשחי ושהה אין שהייה בצנה בעוף כלל
 נכסז רוב הצנה שלא בשחי נב מחיים בין בעוף בין בבהמה
 הנה נתבאר לך שאין שהייה בצנה בעוף כלל למאן נחסרה
 כסין וקלא מלאמלמוד אפעה אשהייה כגון דאתא זכורא
 ואלהיה חלדה כיצד כס כי אלהיה אחכאס אעלם אין
 כי אפדה משה אחכאס כוחדרה מנה פשו וד ספיקות
 אפסו הן אחיזייה והי זו חלדה כיצד כגון שהכעס הסבך בין
 סיניק לסיניק בין שפסן הסיניק הענין למעלה בין ששח התחת
 למטה שהוא דרך שחט הן פסן ואספיקות חרבע אולת
 הכעס את הסכין תחת העור ושחט שני הסיניק כדרך וחצול
 אספן כי דאך לו אנה הכעס את הסכין בין סיניק לסיניק כהנה פסן
 ולו אנה שחט והסכין גלויה כאנה בשחט אף או שהחליד את
 שהחליד את הסכין תחת צמר מסובך אף או שפרס מטלות
 עלהסכין ועלה צמח ושחט תחת המטלות הואין ואין הסכין
 גלויה הן כפ כפ אף ופסן שחט מעוט הסיניק בבהמה

וגמר השחי שלא בהחלדה מעין תרפב אספן לם יעלם
 הניניב הושט בהחלדה ותכן נב או לם יניגב אי עור מעט
 העורות ותכן כש פלזאך כאנה כפ כפ צדקה כיצד
 כס פיאדסה אחכאס אעלם אף אדרסה סתה אחכאס
 גמלתה נבלות לא כוחד שמיך בסיניק אף כחותק צט
 או צישות אף שחט במחבר אף התיז את הראש ב
 בהולכה בלבד או בהבאה בלבד ואין בסכין כמלוא שני צמחין
 אף שני את הסכין בכותל אף שחט בגלגל שלא בהניסין
 הגרמה כיצד כס כוחדרה אחכאס אעלם אף כוחדרה
 אף אחכאס ד כשרות וג פסולות ד כשרות לא שחט בחסין
 בתוך החטף חס שייר מהכלשהו למעלה הן פש וזהו מוגרמת
 דה חטנה אף שחט רוב האחד חורב השטס והשטס בדרסה
 או בהגרמה הן פש אף הגדים בתחלה שלוש ושחט שני
 שלשים הן פש אף שחט שלוש והגדים שלוש וחזר ושחט
 שלוש האחרון כש לפי שחרי רוב בהפשר בכלל הארבע
 וג פסולות לא שחט למעלה גמתי חסין אף הגדים שלוש
 ושחט שלוש וחזר והגדים שלוש האחרון אף ואם דרס חן
 החליד בין בשלש הראשין בין בשלש האמצעיות או פסן
 ודאך בשני הסיניק חמי אנה וחדה פלא נבל אולי נכסז
 חציו ביה וגה אחרת וחזר שלוש וקבל איניא אנה אולי ורס
 או החליד בין בשלש הראשין בין בשלש האמצעיות מעין א
 הגרמה כאנה יצד חרי רוב בהפסד פלזאך כאנה פסן
 וחכס אהגרמה אנה הן בצנה פסן אנה כוחדרה פסן

ואך כיה לאנה מנה יתקב תרבה הושיט ממשחו טו וגמא
 תבד כיה אלהיה עקור כינד כפיאעיוז חחכס
 אעלם אפיאעיוז סתה חחכס פ פסולות וב כשרות
 וב ספינות פ פסולות אא עקור כינד כגון שבעקרה
 הגרדת והיא הנזה או הושיט ונשט אחד מה או שטה
 קודם גמר שחי אפ נשט אחד מה ואחל שט את
 השע שחי פקן וב כשרות אא שט אחד בעוף או
 רובו ואחל נשט הסינף השנ הז כשי אפ נמצא הסין
 השחוט שמוט ואף ידוע אס קודם שחי נשט חו אחר שחי
 נשט הז פקננ אפ אס נמצאת שמוטה ושחטה
 הז קב נפ והוא בשתת וזה היה מעשה ואמרן כלסין
 כשהי לחומרא ואנמי קא נשטה הגרדת ולס יצול
 נשט הושיט לאה אכתר וקוע והו קולס קל משוסגגרת
 עבדא לאשתמוטי וקא אינא קל קי ימב שמוטה ושחטה
 וכשי ופא אגוז והו שלח תפס בהימנ אכל חס תפס
 ושט אפ אפיר נשמוטה שמשח אחר העיוז שחב
 ואכתר אעקר אנמי יערץ באעור כלל חגי יתעב
 מושס ר הושיע כל שנפלה מבית שחיתה הז קב נבל
 וכל שנשחטה כראוי ודבר אחר גרס לה להיפסל טו והורה לו
 ר ענינה ומעט נפלה יעט נמצא מן חתכה אלהיה
 מן קול אפן עק גנס הדי אקול ינדש כללי ותרגו חופסיל
 במנא מוא אפרקב אפ ואפסו ואטי אעלם אפ לא
 פקנ בינה א למעט אמלכות ואטומאד אנמי אפ פה

כט
והוא
שח
תפס
וב
ספק
אא
שח
אחר
עק
אפי
הסינף
השח
שמוט
ואי

עמוד ב סוף כה

שנתפס

שנתפס מאילה והי מטמאה במגע ובמשא
 ואפסן הי שנפסלה מיד השוחט והי מטמאה במגע
 אבל לא במשא ואטי הי כל שנשחטה כראוי ודבר
 אחד גרס לה להיפסל כגון שנטרפה באיברים שבחלה
 הגוף וכיוצא בה ואיה מטמאה לא במגע ולא במשא
 ופסו מציאבל כלפן כש ואא ממעט כב ופסו פוא

פירוש חמש נבילות מחיים

בשמה

שנפסל ידך שלה וחללה עמה קא פידאן ביטל בובתנא
 באסיתא והוא שחורא חל בשתרבץ הז נפ ומענאה
 א יעדס אורד באכתר כואה חת יבא אמויע מנכפין וק
 יכל בת יעדס אורד ואכתר אהץ וקו כמי שחתך חציה
 הי אמסמא גסררא יעט גבתי מן קו על גסס יתנלול
 ואמעט כחתר החי ברחט לשנים ופ אס נשברה מפרצת
 הוא תנפסד ארבה ויעתך אלחם אחאוי עליה אנמי או
 חנפסד אפנאר ובין אלחם אחאוי עליה פהי כשי ונקרעה
 מגבה כרג מתלמא עארה אפיאדי א יעין פנאר אעור
 באטול ונקסן רוב הנזה הוא יעין אפיר דורהא
 ונקב הושיט הוא יתקב אטבתת בלהמא ודאך במקוס
 הראוי נצחו כקוץ שט עומות ישלו לעט הדינא אדוס
 והפעול נפ למה לי דאחלפסו כינדז כלל זה מותר
 כינדזשעה זה שלח ככר זה נפ ועלה דאך אמנ דמתחו

לחן ומתקדש ליה אהרן ויהו ליה כעבד וחסיד יעב
 אלה עני אהרן אבדא תלע טבנה והנל טבנה ויהתלע
 אלהי כעבד הושט ועלה בו קדוש וסתמו איך הקדוש כלום
 והרי הוא כעבד כשהיה לך אשט לאהרן אבדא כעבד
 יעב אבדא ידע וינתק כעבד כעבד כעבד כעבד
 לו עני בראיתא קוד אכל וושט אף לו בדינה מבחור לא
 מבפנים כעבד דושט אדום ודס אדום לא מבחור היכל כעבד בדינה
 מבפנים גדרות שפסד רוב חללה גדרות קצבה כעבד ווענש
 לגדרות ויהו אף יעבד אכיל דורהא מן דאכל לא מבחור
 וכאם כיצבה כאסר לאסר הו וף ארבע חפאת שעה יר
 והו מדלור וגללה מן נשבה וזה וכדאר כעתה וגללה הו
 תלך כעתה אס נכבים שחך בה חסדן כעבד יתקב גלד אכיל
 ולא יבא כי גרמה תקב ואס נכבים שיש בה חסדן כעבד
 יתקב גלד יבא ויבא כי גרמה תקב ובעוף כל שאן מקב
 הדעושה מקב יטוי טלה מגמה דעושה מיטרת כ
 לכאסר הו אף רוח מגמה שראך בעטאון מוקדאר מא
 ידכל אסר מרכוז בתכנה מן אשטן עקבה נכב מושט
 הו קוד מן ידכל אסר באעריק והו מוקד ויהו קא
 נפחתת אהרן נחמן אף אומרי אס חופה אכיל כעבד
 אסר לרחבו כעבד וכן אף לא נשתיר בה מן הענין והאוי
 לשח לא משהו למעלה ומשהו למטה קו משהו למעלה
 ומשהו למטה יעב חולה למעלה קדיב מתרי חס
 וחולה למטה למעלה מראש כעבד חריהויה כעבד גדרות

שטנדה ואף ידוע כוכב אומה עתה יעב נכל אף תתעש
 ארטופה ומדמין הנכב לנכב בתלתה מודמין בנה ובריה
 וכעבד מעשים פרק רביעי ישראלי שאינו
 ידוע חמשה עבדים המפקידן את השחי
 וכיוצא בה מהלכות שחי שביחורו הן בדיקת חספן ובדיקת
 הקימט ומחשבה פוסלת ואסור לאכול משהו שטן לא הוא
 ולא אחרים כלל כעבד אלה מות לו ואסור לאחרים או אסור
 לו ומות לאחרים לא קנש קנשו אותו והרי זו גרובה לפסד
 נכב ולמה לא היתה נכב חלץ כבוד לישטל לך אחר אשחטה
 משהו ענד אשחט רוב אחד בעוף רוב שנים בבהמה ובחיה
 ואף שחט בפניו ארבעה וחמשה פעם קא לל אשחט
 דשה ודריס ולא ידע והרי שחי זו ששחט בינו לבין עצמו
 כבוע וגמורה נכונה לא שהיה ולא חללה ולא דמה ולא
 הגדמה ולא עינור וגמורה רוב אחד בעוף ורוב שנים
 בבהמה ובחיה מן שאינו ידוע אצלנו ששחט בינו לבין
 עצמו אכיל חמיר שואף אותו וסומך על דבריו ואף
 משהו ולם נכש הלכו עאס אס לא כח לאבד לא אצל
 אף קא רוב המענין אצל שחי מוועחתי הן וכח החומר
 לשלוחו עא ושחט לך חזקת השלח עושה שלוחו שחט חמו
 גם אתם לרבות שלוחכם מן חסם בע ברית אף שלוחכם
 בע ברית יעא הגוי שאינו ברית שחב המענין אצל
 שחי מוועחתי הן שחט לך אף יתקדם לאבד לא יתקדם

יגשם לחדד כעורה ולא וחדד כאגסם אקיסט או אחד באעוד
אלי יבבל אקקסאס ואתה לי גמא לא נהחיה לה בלהו
תע וחדד בוחדה לים כמותלהא וחדה כוגה והיה אקאעדה
אוקאעיה הי אמדלול עליהד בזנה שמע ישראל יג' י' אחד

ואקאעדה אתלתה

ענה וזלך
גסם ולא קוזה כי גסם ולא תלחקה לווחק אהבסם מותל אחרה
ואסכך לא באזחית ולא באערך ולזלך נמו עס אהתעס ואסככס
וכא אקלמעה לא ישיבה ולא עמידה לא עורכ ולא עפוי
יענק לא אהבסס והו עורכ ולא אהתס והו עפוי לח עפוי אהתס
מ' קוועבו ככתבכשטים מעה יעע רכעוועס באכתאמלחתאס
כסס וקא אנכי עס ואמי תדמיין אמה דמות תערבו לך ואל מי
תדמינו וחשוה ולא כח גסם לשבה אהבסם כז מזה גסם פאלת
כי ופעל תע בחוצות אהבסם מותל אהתעס ואקאס ואקעוד וא'
כלסס ונח זלך פה כלל מגמז וכמה קא דברה תו כלשון דע
אדם וד תכלס אהסם כי הדי אבאב פותר והיה אקאעדה אג'
הי אמדלול עליהא בזן כי לא ראיתם כלתמוע יעע לס תד'
תדרכונה דא תמוע לאנה כמי קלנא לא גסם ולא קוזה פ' גסס

ואקאעדה אראבעה

הדי אוחחד
אסלנך וכל מוגוד גילה פה גיר קדים באענתבארה איה
ודלחיל הדא פאלתב כחירה והיה אקאעדה אלי ה' אמדלול
עליהא בזן מעווע סהי קדס

ואקאעדה אכאמסה

אלי יכבה
ויעל בתעצומה וטאשתה ולו יפעל זלך למך דומה פאלגוד
מ' אהתעיה ולכואכב ואמפלכך ואמטותעצמות ומא תרכב
כענה לא נהא כללחא מטבועה עלי אהתעיה לא חסס להא
ולא אהתעיה לא חכה תע ולא תרכב וקאס לאתחיל איה
בזן נחמה תע תקעז אהכבאר ותערב עבד דומה והיה אקאעיה
לאמססה הי אלהי עקע ואתר אתו פאלהי ענהא

ואקאעדה אסאדסה

יעל
קד יוגד כיה אשכאן לס פטר פאיה גמא וכמא כחיר
ותתהי'א נפוקס חתי תקבל מורה אעל תס יתעל זלך אעל א'
אשכאע באעל אפעל פופץ עליהס מעה פ' כדים ואולחיר
הס אמנביא והיה הי אנכורה והי מענחאה ותבין הדי א'
קאעדה עלי אכמא יטול שררהא גמא ולס קענדח תכרה ס'
קאעדה מעה ותבין וגוה אדרחכיה אל הדי הי גמלה
אעלס כללחא ואע' נלכרהא חט עלי גהת אכבר פ' ונעז
אתורה תשהד בבכורה אנביא כחירין

ואקאעדה אסאבעה

וזהלך בא
הנביאס אמתקדמין קבלה ואמתאכרין בעדה סללס דומה פאל
דחבה והו עפוי סללס מ' גמסע אנוע אהתעיה אמדך מעה
תע אדרך מעמא אדרך ויידך כל אהבא וד יוגד וחל' עס תמזה
פאלעו י' אהתעיה חתי אדרך אהתעיה אמלכותיה וצחר פ'
דחבה אמלכותיה ולס יבן סהחב' לי וכר'ה ולא עתק עת' קימאני

ואקאערה אתאמרה

היתורה מן השמים ודאך
 באידיען יומא הוי איז אומגלעך ענין ימי מעשה ומהא
 כללם מפי הגבורה אבע איהא וצלה איה כללם מן צלל
 ודאך אונזן לאי נעמיה ענין סביל אנגאז כללם ולם יעלם
 כיפיה זאל אונזן לא חו ענין לאי וצלה איה אתעאל כלל ומה
 בעצלה נקאן יעל עניה וכתב געעשה תוואריכהא
 ואכארהא ושראיעהא וכדי מני מחונן ולא מני בן זאב
 חס כוש ומצרים וכו' ונען נשם אשתו געליטל בת גטרי
 בתג זהב און אנהי ק' נשגע ישראל ק' אהי ק' אחי אלל
 מפי הגבורה ואכל תורת ק' חגיגה גדולה טהורה נאגנה
 ואנני יחזי מעשה עמלם אשר לם נמאן מן כלל מחבר
 ליענה אן פי אלהי לביקשר ואן הורה אתואריך ואכאבאר
 לא מאידה פיהא ואנני הי מן עבר מעשה והוי הו געע
 צוללם אן אן מן השמים קא אן לאי יעתק אן כל חתו מפי
 הגבורה חוץ מן מן זה שני חתו הקים לא מעשה מפי עצמו
 אמרו זהו דבר ק' בזה יתעאל ען קול אכאבאר כלל חתו וחס
 מניה פיה אכסם ואעגאוב כלל פהגלה אלה ולא חתו גאוס
 חכמהא חרובה מאדן מדה ורחבה מעים ולם לא אכסם
 אן אהין נחו מא קא דוד מנשה אהי יעקב ונעם אהיה ש
 לאי דעא וקא געעט ואביטל נפלאות מתורתך וכו' ודאך
 תפסידהא אמרו הו איהא מפי הגבורה והוי לאי נעמיה

איוס מן עבר אסופה ואלולב ואשופר ואידיען (אחש) וזיהא
 הי בעיהא איהא אלה קא אלה למעשה וקא לם בהא ומה מני
 דקא נאמך פי תווצלה ואקא אכאבאר בך ענין הורה אכאבאר
 אומגנה הו ק' בזה חתו ענין ק' שפחל לעשות אכאבאר חתו
 האה פילם איהי ואקאערה אתאמרה אנה
 ודאך איהא שריעה איה
 ולא חתו ולא חתו שריעה מן קבל אלה גיהא ולא יסאך פיהא
 ולא יעקב מניה לא פאלאן ולא פאלאפיד ולא פאלאקל לא חתו
 ענין וקא חגב מני וק' ביהא מן עבר אן יפיה פי הורה אן

ואקאערה אתאמרה

הנה תע יעלם אכאבאר אנה
 ולא יחמלהא ולם בראי מן קא ענין איהא איהא כלל מן קא
 גדול העצה ורב העטלה אשר עיך מן חות עלכל דרפי
 בע אדם וקא ויהא ק' בירבה דעת האדם בארץ וקא אענה
 פדום ועמדה פי רבה פהדי יתל ענין הורה אכאבאר אעשה

ואקאערה איה

אשר יענה ויעקב מן יתחב
 אומגנה
 כואהיהא ווא אעניס גזאה העולם הכא ואשר ענינה
 אכרת וקא למהי הוי אכאבאר מא פיה כפאיה ואן אכאבאר
 בך ענין הורה אכאבאר הו ק' חתו אן חתו חטאם וחס
 מנחם נא מן ספרך אשר כתבת בגאולה חתו מן אשר
 חטא ל אומגנה מן ספרך ללעל חתו חטאם ואעניס
 ליגאס הוי ויעקב הוי

ואקאעדה אתאנה עשר ימות המעלה

המעשה והוא אתימא
ואתעדין במגידה ולא יסתבטא חס יתגהגה חכה לו כי בוא
יבוא לא יאחר ולא יעצר לה אגל ולא מחל ולא תתאולל אנדנ
לאחראגמגיה אחכר קולן תפוח דעתן שלומחשבי צדק וכן עתק
פיה מן אמחבה ואתעניס ואעדאה על קדר מה גח פיה על
יד פלגבי מן משה אל מלכוי ומן אשר פיה או חסתקל חמורה
כדב כדון אתו אזוי ועדת בה בתעריח כי פדשת בלעם אחת
נעפס וכן גמלה הוה אקמעה חן לא מתן לישתל אא מן
דוד ומן פל שלמה לזניה וכל מן פלף חמר הוה אבייתה
פנד כפר באל ובאנצון אנהיאי

ואקאעדה אנה

חיות המעשים ותחיות המעשים קאעדה
מן קואעד שריעה משה עלה לא דין ולא ארחבט באמלה
איהודייה למן לא יעתקד זלן לכניה לאפצלא וכן בראשית
רבה גבורת גשמים לצדיקים ולרשעים ותחיות המעשים חיות
לא לצדיקים בלבד כפי יעשו אלא וחס אמנאות ולו פ
חיותהם והכריזו עץ רשעים אפלו בחיותם קדואים מעים
ועדיקים אפלו במותם קדואים חיים ואעלם חן אנושא ימות
קדורה וינתל מה תרכב מעב ויחיה אלה בעד זלן פועל
פאדי סלגה לאנושא הוה אקמעד בלה וכן עתק
להא פהו דחלל בכלל שר וילס מחבטה ואשכח עליה וכל
מה אכרן אלה לבעצמ בעין מן אנהבד ואחא ולופעלמה
עמא חן יכין מן אעבודות מן מרגל אשהוה וגלבה אטבחה

אנצנה

אנצנה פהו ישתקב על קדר עזיאה ויש לו חלף לעולם הזה
והוא מן פושעי ישראל פאדי אפחלת לאשכח קאעדה
מן הדה אקואעד פנד יצא מן הכלל וכמד בעינד ויחממה מן
ואפי קדום וקוצ בנטיעות וילסם בגעלה והלחכה וענה
יקול הלא מושנא יך י אשנא וקד סולת אפלאם גרא ופמא
ען גכך תאיפי לככ פעלת זלן למא ראיתה מנפעה פי
אחעתקדו לזאנ גמענת כך אשיא בתורה מפידה מחכמה
פי דיאון עיומה פה ברא סעידא וכדו בלומי הדי גלחמת
ותאמלה תאמלא חסד וכן אטעמנת העתק חנך תחצל
אגראצה מן מדה או מן עשר פנד עפלאה אטעמנת
באמלא פלח חגעל פיה למא לם אעעה פירמח אחת א
בעד תחמל וחכתת ומשאלה ארא עחוהה ותחציל מה ילס
אן ישתקד מנהא וחסתקדאר בחג ודלחיל על כל מעע
ומעע ומן אלה חסל אחוכין נחו אקואב

כשהו ישראל במדבר לא נצטו בשחיתת החולין אלא היו נזכרין
חו שחטין ונצטו במדבר שכלהוועה לשחוט לא ישחוט שלמי
לחתי יבדד ארס על אנהבד ולא יתעמע עליה לאאכל חולין
אכלהוועה לעוור ולחכול במדבר הוה כוחר ואופר ולמה
הותרה להם תורה במדבר לך אנהבד פאנו יכרהו ארס
עחורה ויקולן חן אלה לא יכפלו וכן הו ילחיש ונצטו שם
שכשיכסו לארץ תאמר עליהם התורה זלן מן לו תע לא
תעשו ככל אשר אנוש עשים מה חיס חיש כל הישר בעיניו
לאמר איכרי חורה לם עמד דבי אטריפות ולם יעד אנבלות

גואב מעלם אן אנט כוץ במלכות מן הללו ככלל יתחדש בה
ואמרי אלהי שי מנה מן הללו ושי מדברי סופרים לזלזל עמה
כשיוה לא אחד יתפארה בה

במצאו כל הנבלות המבויות

במצאו כל הנבלות המבויות
ואלה שחט בתרביץ שחט במעשה שחט למטה מדרגת
כנע הריאה שחט בבהמה האחד וחצי השע שחט חציו של
וחציו של זה אפלו בעוף שחט ולא ברץ הקומץ שחט בקרב
פגומה שחט במעט וספלת דרך הפגם שחט במחבור מתחת
בריותו שחט בזה שיש בו שני סמדי שחט ביזם הפכורים
במציד שחט ביוס השבת במציד שחט בהמה והיא למעלה מן
הסכך הנעוצה בכותל שחט והתז את הראש בחולבה בלבד או בהמה
בלבד ואין בסכך כעולות שני צווארין חרש ששחט שוטה ששחט
קץ ששחט שכור ששחט בעו שאחזתו כוח רעה ששחט
סכך שנפלה ושחטה גרגל של חמץ או של עץ ששחט בסכך
שאנינו מכוח בן אדם שחט לשם הדיוס שחט לשם המזלות
שחט את הבהמה לזיון דמה לעז שחטה להקטיר חלבה לעז
שחט לשם קדשים שזאת רבין וכוונתו במעוץ מחוייב חטאת
ששחט לשם חטאתו שחט לשם תמורת זבחו שחט לשם
עולת נזיר ששם ששחט באחד ועמבול האחד מה לשם זכר
הפסול פוסל נכרי ששחט לישא שהיה חלדה דרסה
הגרמה ועקוד הגרים של ששחט שלש וחזר והגרים
של שחט חטאת דרס בשלש הראשון דרס בשלש האמצעי
חלד בשלש הראשון החלד בשלש האמצעי נשמת אחד

מה ושחט את השע נטל יחד שלה וחללה עמה נעשית
גוסטרא נעברה מפרקת ורוב בשר עמה נקדעה מגצה
כדג נפסק רוב הקנה שלה במענס הראוי לעחיטה ניצב
הנשט במענס הראוי לשחי ניצבו שניה זה שלם כנגד זה
ניצב חשש ועלה בוקדוס ופתגמו נמצא קץ עומד בשט
לרחבו ניצב הקנה ביתר מביא וקר במענס הראוי לשחי
ניצב הקנה נקבים שאין בה חסרון והן מעט רפף לרובה
ואם נקבים שיש בהן חסרון והן מעט רפף לכאסר נטלה
מגנה רצועה ובעוף כל שאו מקטל הרצועה או הנקבים
שיש בהן חסרון ניצבה הגדרת נקב ממשל משע צדדיה
כדי שיכנס איסר לרחבו נקדקה לזרחה ולא נשתתף מעט
משהו למעלה ומשהו למטה נמצא חרבנות שחט ומעלה
באשפה ומצאו שחט ומעולה בשוק שחט הגוי מעולה
הסימנים משומד לעז ששחט מנחל שבת במרהקית
ששחט מין ששחט מציד וביתוס ששחט ביום לבן
עצמן אלה הנבלות חפגש ושששים סימין לה לבא
אם הבהמה עצמה

ואלה הספיקות

אם שחט השותא את הקומץ בדרך
הסכך אחר השחי ומצא בה פגם שחט בהמות רבות או עופות
רבים ולא בדרך ביניה ודרך באחרונה ומצא את הסכך פגומה
שחטה ואחז חשב לזיון דמה לעז או להקטיר חלבה לעז
שחקה שהיות מצטרפות שהה כדי שיגביהה וירביצה

וכדי שישחוט כמו מיעוט הסימט בלבד הכעס את חסדי וחת
העור' אותחת צמר מקובץ' אותחת מטלית' שחט מיעוט
הסימט בהחלצה' שחט אחד מה' ונמצא הסימט השני שחוט'
במצות שמטלה ושחטה והוא בשותפ' ואף ידוע אם קורס שח'
שחט או אחד שח' ישראל שאינו יודע הלכות שח' ששחט
בינו לבין עצמו' כל או הפניות ארבע עשרה סימט' לל' חלית

ואין זה בדאינבר

אם שחט
אחד בעוף או רוב שנים בבהמה ובחיה' אם שחט דרך הרוח
שא' הפאמה נכרתה' אם שחט בנעוץ' אם שחט בספי
שורה אחד מגל וצוה השני יפה' אם שחט באפילה' אם
הכעס פירות ופת לנצרה' אם שחט למגיס או לבליס או לגוזה
חרש שוטה וקט' ששחט בפטה יודע' כל או בדיעבד ה' תריעור
סימט' לל' דאבה' בהלכות איסורי' כבר ביארנו

פרק חמישי

מאכלות ולם יקול מאכלות אסורות' אסורי מאכלות תעם
נפש חיה בלבד ומאכלות אסורות תעם מניע נפש חיה ומניע
זרעים ופירות' ויש שם חללים אחרים שאם יארעו לה' נחשב
סל וזה הלכה למשה מסיני' או שבע שמעתי אתה' וארבע
מת שחת דאמריק' מס גמלה' אדורקיס' אעלה' ת' גמלה'
אדורקיס תלמות' מנהא ברשע דריסה' וזאלך הארי' אף' דרס
בהמה גסה כחכבה ברשע דריסה' וכדאלך אלא' אף' דרס
בהמה דקה נחבס פיה ברשע דריסה' ואם דרס בהמה גסה
כחכמה בנב עד בית החלל' ואחכס אל' בבצב עד בית החלל'
ונק' ישלן דריסה בגדיים וכלאים והוא שיזוב בצפרו' לג' חלל'

ואחכס אל' כלב אף לו דריסה כל עיני' לל' טבעה' בארד'
ונק' יש בה' ספינות מעות' ואלך מתל' קן שגמא אחד השח'
דחקה הכחט ונקבה' ומתל' קן פאבלודה וייראה ל' שגמתי
אותה' ומתל' ארבע אל' תול' בה' כל או ספינות מות' ל'
אף' דריסה לא ביד הסורף' לאפני' הל' דל' ואף' דריסה
לא בצפר' לאפני' ש' דל' ואף' דריסה לא מחייב' לאפני'
לאחר מיתה' ואף' דריסה לא בכוונה' לאפני' שלל' בכוונה'
אבל אם דרס ונהרג' עלה' ואלך קל' לל' כיון' שחלל' לל' חופיה
הוא דשארי זהרא' יעע אנה' ענד מה' ירפע מפל' יבר'
י'עע אלס' לל' כל פאדדוסה מכפ' הירך ועד הקדנ' ופ' אל'
נפלה' מנקנ' הדאש עד הירך' לל' אדורס' ילחזה' ויסתדבה' ל'
ואנפלה' אף' צקט' ונעמ' על' ראסהא' ספן דרוסה' אסורה'
וספן ספינה' מותר' ספן דרוסה' כיצד ארי' שנכנס לל' שוורים
ומצית צפור' בגבו של אחד מה' זה הוא רשע דריסה' וספן
ספינה' כיצד ספן על ספינה' לא על' אמור לא על' ספן כלבא'
ספן שונארא' אמור כלבא' ספן שונארא' ספן צעא' אמור לל'

פרק ששי

איברים
האוי חד פריש לל' בא' וחד פריש לבבא' וחד פריש לריה'
והמקום' הן שכל ארמאזה' טבחות' טבחות' מנגמל' אהל'
ובית' חסות' ה' אטרף אף' פאכרש' על' שכל אפים וה' (ע)
עיונה' פריא' מנאור' לעורה' ענד אף' מנח' אעלם' מ'
הזה' לאיברים' מנאור' סתה' ריי' וסתה' מנאור' וסתה'

לא רי"ס וכל מרוסיה סתה רי"ס תרבה הנש"ט וקרוס שלמות
 הדאש והלב עם הקנה שלג ונני הכבד והריאה והקנה שלג
 וסתה מרוסיה והמרה והקנה והכרס והמקנס ובית הכבדות
 והדנין וסתה לא רי"ס וכל מרוסיה הסחול והכלות והבנים
 ובית החרס ולחי התחתון והיד ומשיתחיל המנוח להמשך
 לשדרה יהיה לקדמו דין אחרי מהו דין אחר מן הפול
 ולכנס כלמנס כנגד ומן הפול ולחוף כלחוף בפסג לא
 כנגד אי מן חלמנת אדמנת לא מן עמני אכמני
 וסוף עצמק מעמי תנין וכלתני דאפורא לתומנא ושרח
 תנין חגג מן קו ותעביד תנין לאגדך וכו כלומר שתינין
 כויה שנגמעת בערה האוי מן דשחטיה לבנפח ולא
 אשכח ביה מרה בעשיק לה לבבדא זידיה נטעניק לה
 אי אשתכח בה מקום מגיד שרי שזו היא המרה ושמה
 אותה הכבד ונדבקה בה ומות כל אחד מבע המענים
 מעלם מן בע מענים סתה אדקיק ולעמיס ואמנור ולא
 קולנג ולא מענת ולא מענת אדקיקה לא מענת אקריבה
 לאקריבה ולעמיס הוא לא לא יוגד פיה שי מן אלתל ולא
 מענת האס דיבי לאקולנג הוא לאי אי אמנור פיה שי
 מן אלתל האלחיות לא מענת הי אלתולת לא מענת הי
 הדר הכנה בע מענים שבה אב בארבעה תלוג בסכין
 בדבר קשה ששיבד בה באב ובכלב ובפע מענים
 ובמכה בדוף ובמקום שיד הטבח מעששות בריאה
 המעי היתר שתכר בו הטבח או שהיה המעי יוצא

בענין

כענף מן הכבד ומקדארה מן חוש שי מן אלתל וזלך
 בערך מעבע אבהתם לא באסול על מן נך אלתמוד
 והו קו הנחך עד באעבע יעני חקל אבל באעבע בעמנים
 או יתר ט"ז מעלם מן הויה אלתל סתה אחכאס תלחמה
 פאלהלה ותלחמה כמרה עכא תלחמה פאלהלה אן
 כמעי העני אף כענף מן הכבד ומקדארה כדוחב הגודל
 וכליהמית חראס ולאג אבל אס חגד ונתערב עם המעי
 ועשה אחד מעשי ראשון וכו מנותר וג לאמרה אן
 אס היה ראשו אחד וסופו שטס ט"ז אף אס היה ראשו
 שטס וסופו אחד ט"ז ולאג ראשו שטס וסופו שטס
 אחד ט"ז **פרק עיני** שני צממות
 על הריאה מעלם מן פאליה
 רנין פאלי אנתקב אחד המא דין אלתל פה מנותר
 ואס כקבו שעה זה שלא ככד זה ט"ז ואן אנתקב
 ט"ז האס שלריאה שהעלת צממים שרה צממים חנבאת
 שבה אדמנול מן קו וצמח האמנה וכיצד עושין בה
 מיתק סכינא חלשא ומפרק לה ריאה שנגמנת בה
 אכעבועות אכעבועות פאלחית אס היו מעלחיס רוח
 סמחא אלתלגוד כמרי תשביה בלסכל אמנול רוח או
 מוס זטס סמחא כמרי תשביה באקדק אמנול מע
 או להר הנמשכת בדבש סמחא מוגלת והואש אמנול
 אולחא יבישה ונשה סמחא סמחא תלחמה תרג
 צור טכא ואן מרגע מריאה שלחמה דין לייח

קל אלתל מן שמונה אבות ט"ז יש פריה וכל אחת ואחת כמות תלדות ואלו יבישה קולנג חקרה ותרד
 חלופה סחורה קלוח וכו אלתל וסני פריה וכו יבישה לידר טלוגי אבות הללו מכפיה יוסק בריאה

ענין פה אלתל אלתל אלתל לכל צממנה חתי יעלם אלתל אלתל
 אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל
 אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל אלתל

של המנה גשה" לא יייה בהמה גשה תמילאי אביה
 וריאה של המנה דנה תמילאי אהמרה ריאה שנשתנו
 מראה וחמש מראות חסרות יש בריאה ואו ה
 שחורה כדיו אע"פ אריוה אסורא כלל אהב
 אמצרי באב תראביו או ירוה פעיל דכשות או
 אלערא כלל אדאדי אכבשי באב תראביו או כשחלמ
 ביצה או אצמרא כלל צמרה אביץ פחא נצא גהא באב
 תראביו או כשח חרוע או אהמרה א צמרה כלל אצמ
 באב תראביו או במראה הפשר או אהמרה כלל א
 לחס ופ תללה וצוחה באב תראביו ולח תחרס בהר
 אלאו א בעד אנפ ואמרה באדי בעצמות כשחיות
 שדלל מתל אצל בעד אנפ והו צריב מקלן אדאדי אכבשי
 אכער בגברה תראביו מעט תרכב אסמך לחי כלל
 אעמך פתבן טר ולח הי כלל אס אמציע פתבן כש
 ארבע מראות מותרות יש בה שחורה כפוחל אע"פ
 אריוה אערנא כלל אכחל אהמדי בראץ שפאץ או ירוה
 כחציר או אכערנא כלל אפרות כי האבא תהא בראץ שפאץ
 או אדומה או אהמרה כלל אס אמציע בראץ שפאץ
 או במראה הכבד או אסורא כלל אכבד בראץ שפאץ
 חסרה ביצד אע"פ
פרק שמיני
 אחרון
 בריאה ינפס צמח חסרון חסרון
 ממען האונות וחסרון מגופה חסרון ממען האונות הו קול

סוב
 אב

רבי חסר מען האונות ומצאת אחת מה השמאל ושנים
 מה הימין טר וחסרון מגופה הו קול וכאס חסר גוף הריאה
 חסר שלל כצבה הו כמי שחסר ממען האונות וטר
 וחמש חסרות יש לה בריאה כשיתלה אותה אדם בידו וכע
 ריאה כנגד פני שלשה מה הימין ושנים מה השמאל קול
 קול ואפוא כלל גופהא דנפח לה תלת מעינות ותלת חסרות
 ובצד ימין ממנה כמו אונ קטנה ואינה בעד החסרות ויש לה
 כמו כסוג ואינה מה המען עני ממען האונות כלל
 אס לא במצות חסר מנות עדמהא אחס מה וגוריהא
 לכונהא אוי נמצאת נקודה פה טר וגוריהא אחס מה
 עדמהא לכונה יופא בהא אוי חסרון האונות מצד ימין
 מתחלפו האונות ומצותן שלש מה השמאל ושנים מה הימין
 וה אס היתה על גבה ^{שתי} ^{מנות} עלה העלמות הו טר משוסדל
 שטובה אוירא ולח הדרא בריאה יעני אנהא תחגי על
 תרוחא אריוה ואק צד יכול אהיות גולה למנות אס שנמצאת
 דכדי בחכר הסמוך לה מנות פשרט או יכול אוי פרקהא
 לא יכר כפס אמני אוי פרקהא ופא כפס הו כמי שחסר
 ממען האונות וטר ואס נאמכו שלל עלהסוד כגל שפאץ
 ראשונה פשלי שית טר ריאה שנמצאת נפוחה כמולעיד
 חסרות שלדל וגו כמו שאמרנו במען יעני במען האונות
 געלהא רבי בסוד ההלכות ספקי ופי נתיס ע טרפות ודאית
 למק לא נפוחה ועומדת ולס קול בסוד ההלכות עומדת יעני

אנחא אזי נפלת לא תשיז ולא תנצח ועזר תחרימה
מקן לאזי כאש הזה אתי מנתל אצל מעב אכל
מלתפל עכזה פוקעכזה מונעע עמתי ומננע מנכפץ
אחרת ואגרר אתי הינפוחה ועומדת הבהמה
שפחדה ויראה עד שצמנה הריאה שלה ביה בן סחר
ויראה פחד מבחוק ויראה מבפנט ושח צמנה לעת
מקן ושדיו צמנים ותרג ורדן יבשין הרותה ביד שמוס
מעת שבעה חנה וזהותה בדי אדם סך שח כמנה
חנה וזהותה לפעמא מקן בדי אפרים דתת וכדלית
יאמנמו ועד אחרת דתתא כיצד בודין חנות גושין
אותה בעים מעת לעת אם היה עמק הקור מושיב חנה
במז פושין ובכל שח המים מתמק מגבו וכוזלים
כדי שלא יענו במהרה חמיתני לא משום ומבועיה
קירי קירי לא משום דמרטש פה אלא בפושרי יעני
אחור ישויהא נאבחר יגרעהא ואסאף ירהא א
קריב מק טבעהא בהמה שהיתה חל רגל מתחלת ברית
סך וסך אם היתה יתרה רגל שכלה יתר כחור הוא חשוב
אעלה אן ארגל תנקס אג אקסאס אג ארכובה
העלונה ורג שבעדה בגמל טכר והי אקמ עץ א
סאעד בעץ אמכ פאז אנקטע אמכ עשהא ואשר
כיה אן תנקט ארגל במלתא ותנקט אן יעבר אעץ
ויצא לאור העולם חניד תנר סך ואן לים פה מותרת

חנות
גושין
מותרת

ואקס לתאז ארכובה התחתונה והו השוק אזי
אקאעד בגמלתה פה מות נכדאן אזי אנקטע פ
אסאעד אן אנקטע למעלה מנמנת הגידים פה מעת
ואס יצא העץ כולו אן רובו לחץ וחתוך מקום השבר
וישליכו והשאר מות והו אסור משום אבר מן החי
ואקס אג הנמכרת עם הראש פאזי נקצת רגל
מולופה מק הוה אג אמכאן אן אדית פה סך ואסיה
הבשר אנהעור חופה רוב עבין שלעצם העשבר הן מות
יעע מעצם גלן אעץ אמכאן ומעצם סל אכסר והו
אחדאקס וגידים הרבים איך חשוב פבשר יעני לעט
חפיה ואעלה אקידים אס ואקע עץ אענוק אנהכר
וגיד אינארב ועל ארכאסא ואגשייה מעבא זלך
כילאסע מק שחוטתחול ואעלה אן אזי כח אקטע
בן אמכאן פה ספן סך וספן אסורא לחומרא ואעלה
אן אחת אזי נל פה מק ארכובה ולמטה מות רבמה
אסן משום סכנת נפשות שמה אחד מנחול עבר עשבה
וכיצד בודין אותה בתנור אם לא נתחתך הבשר ולא
עשתה משאר גופה מות ואס ליו אסן במכת מדרות דמי
באן זלך פישעס עשר מהלכות דוצה ושעורת נפש
בהמה שחתכו רגליה בפנים עומת הגידים סך ואלתמנה
ותאמר כיצד תחתך למעלה וכו ומתא ותמות קן מבא
ותחיה הו אן יבן אקטע פאסאק ע עולה אלחים ומכאן

מן האיש הירא ורך הליבב נשכך תמ"יע וחנ"ק יתלל
 ולא יבנא פי מוועע אע"פ ש" עד היס הוא חו"ס
 כו עד סוף פרשה שעה' לס סג"יה פרשה י"ב שחוט
 השדרה מתפרש לשתי הרגלים והעוקץ כמה חלות
 הבהמה אע"פ אן גמיע חלות הבהמה שמונה
 עשרה חלות אחת עשרה חלות היצירות נתקנות
 ושלוש פרשיות וארבע במפרצת נגד הדבש
 הזה בעגול אן באורך חס היה יתר מכספ"ע והוא כדי
 שיכנס בו שלש גרעני תמרה זו בצד זו בדוחק ה"ס
 קאן אל בעצמא בדוחק בלא עצמא בדוחק יע"פ אן אכח
 שאחורו על אגמחה ארנינה אתי על אגרענה ויצא
 גשאוה מן קו צפו למצפ"י וה"י אכשר אמדבור הו"קמא
 מפרעתא דפדע טבאח"י אס היה יתר מכספ"ע אכבר
 אכמחער אכצרייה וארנינה גרמא ופי דורה טפח
 אכרץ בן אכרד וארני' אכרד רחא מן גרמא שי' ואכרע'ל
 יזל מן גרמא שי' בהמה שגשש העור שעה' אשק"ן
 וזו הי' הנקדחת גלד"ה וה' מן גמ"ה ארבע מתעצמת
 על פה כלה השדרה ע"י פלס"ה לעלב באטול חתי וכן אכח
 כלה מנ"ס ורוחב קלע על ראשי איברייה על שדי' ו
 דקל" ועלה טבור' על אס"י והול"י אכעצא או"ל מנעז
 אכרד מנ"ס נמלה כיצ"י חכס לכנול אס עמדה

והלכה אן חושש' לה ושחוט ואיכו צריך לבדוק
 ואם עמדה ולא הלכה חושש' לה וצ"י לבדוק לא
 עמדה אכור לשחוט אותה עד שתשהה מעת לעת
 ואם שחטה בתוך זמ"ה ה"ס וכשישחוט אותה אחר
 מעת לעת צריך לבדוק נכחה מחמת עצמה אן חושש'
 לה משום דאמירא נפשה יע"פ אכ"ה תמ"ס נפשה
 ענד מ"ח תמ"ס הל' תמ"ד אן לא תמ"ד וכן בהמ' שהיתה
 מאגרת רגליה שגדונא כנ"ס יע"פ אכ"ה אכ"ה
 אכ"ה גרפיס שגובב' הטלחיס ומש ל"כ חות' לדיר
 מחמת תשובה אן חושש' לה תשובה מעלתתא עב"י
 שור שהרביצור לשחי' והוא תורא דסל ואשתמע
 קרבנותיה על"י יצחק ושקל משופרי שופרי אכרן ליה
 לא ח"י שמר לריסוק איברים אכר לא חושש' מפי
 שנועץ צד"ו בצדקע ומתחזק עד שגמיע ללח"י עוף
 שחכ"ס על גבי דבר קשה נח"ס על פה המים חס ש"ס
 מולת קומתו מנ"ס למעלה מן ראסה או רגליה יע"פ אכ"ה
 יע"פ אכ"ה וכן מל"ס קומתו יע"פ אכ"ה מן ראס לעוף
 לרגליה כפ"ס לעומת המים אן חושש' לו ואכ"ה אכ"ה
 סאס כ"ס ל"ה מל"ס שתי קומות סוג"ס שגדולו בדוח'
 יע"פ אכ"ה מל"ס אכ"ה אכ"ה ואכ"ה אכ"ה מל"ס
 רוב מרבץ חושש' כן הל"י ה"ס מנ"ס אכ"ה אכ"ה כפרד כול'
 פה' נ"כ משום עינ"ה

פרק עשירי שישתכרו
 רוב עלמותיה ועלמות
 הבהרה אחת עשרה מכת וחת עשרה מכת
 אעלם אעלם לם יחסבו להעתיק אטא רבתי לם
 לם פיה מוח ואי סתעלע אבהימה יג פי כל גמנ
 ועלמות גדולות חו ממא ילי אקץ נשתכרו שם מכת
 ושם ממא כו נעזרה עלע חחת בחולותה היו גמנה
 ג שמע תלמתי וקאס נעקרה מן השדרה חלה חחת
 אנכלעט ובקת פיועיה וחסדן בשדרה יהו אד ינע
 חלה מן אול פלתיקדא שלמטה מן הכסלים יעעל
 פואער בהמה שנשט הידך שלם מעינדרו ויעא
 מן הכפ שבו יעע ג לעס אמלה מן טרפ עעס
 אכרנא ושמוטת הידך חו מן גמנה ג שמע תלמתי
 ובשרט מן תתשס אפלאסל והכלי נאו פילתמוז את
 חתאכלו חתאכול אכלא פסיקו לא וחס נכסנו מן חווא
 גלגולת בהמה שטל ממנה כסלע אעפ שלם נקב ידוס
 ט"ז אמר יוחן כסלע שאמרנו ביתר מכסלע באיסר
 שאמרנו ביתר מכאסר" וכן גולגולת שחכס רוב
 גבהה ורוב הקיפה ט"ז ושרח נחכס אנכפס" רוב גבהה
 ארתמא עהא" ורוב הקיפה אחראקה" עוף שלעס כגון
 חושץ אס ניב עעס גלגלתו ט"ז אעפ שלם ניב סמא" מפע
 שצרומורק" בהמה שחשה דס" אף גלב עליהא כלס

לרס" או שהיתה מגעושת" אף גלב עליהא כלס
 אפורא" או מגעונת" אף גלב עליהא כלס אכלס
 א" אן בררת ולס ידבר כלס אעפרא אף ה" אכלס
 פי אבהאס נליגדא" או שאכלה סס שהורג את הדיג"
 כגון שאכלה צואת התורנגל" או שאכלה הדופני"
 יעע ב" שגרה אדפלא" או ששתת מים הדעס" אמו
 אחניק והו מים שיש לו שלשה ימים או יתר" או שאכל
 סס שהורג את האדם" או שנשפה נחש" חכס בהמה
 שנשפה נחש שוחטין אותה וצולץ מבשרה ומדמי לבשר
 אחר אס נשתנה מראיו מראותו הבשר ה" אסור משוס
 סכנת נפשות" ואס לאו מות" ואדליל אכלא אסורה
 משוס סכנת נפשות מן תע השמר לך ושמור נפשך
 מאד" השמר לך מלדבר דברים שאיך הגונים ושמור
 נפשך מאד מלמכור מלאכלים המאכדים את הנפש"

פירושי שבועים פוריפות

ואעתרא צהן נמצאו כל הטירות
 המכונות כשיפרטו ואפשר שימצאו בהמה
 וחיה שבעים ואות עלמדר שנתבארו בחבור זה"
 דרוסה" אס האדום הבשר כנגד בע מעיס או שנימוץ
 הבשר כנגד בע מעיס ט"ז דרוסה ונות" כדל הטורף"

ביד ומות דרוסת הכלב דרוסת הזאב ומות בבהמה בקד
 אלה נקב בעד בית החלב בבהמה דנה ומות בשן הטורף בשן
 161 אס נינב לבית חללני נינב לבית החלל ומות אס לא נינב
 אבר שתיטרף בניבתו נינב אבר שתיטרף בניבתו ומות אחד שחי
 אחר שחי ואסן אס נינב אחר שחיית סימן אחד בלבד אחר
 שחיית סימן אחד ומות זה בעוף דרוסה בעופות ומות שלא
 בכוונת הטורף לא לא ידמי סמנה אי אף לא לא נינב שני בכוונת
 הטורף ואסן אס נינב אבר שתיטרף בניבתו בכוונת הטורף ומות
 אס לא שגט צפריו ממינה לא אחר ממות דרוסה ומות לאחר מיתת
 לא לא לא יטרח סמנה לא ונתנו מכליכה לאחר מיתת ואסן אס נינב
 אבר שתיטרף בניבתו לא לא יא לא כל חשיא הי ידה וצורה
 ותעמולה וחיותה דרוסה מחיים ומות אס נמצאת כולה שלמה
 ולא נמצא בה רשע הדלוסה נינב תרביץ הושט לחללנו ט
 אכל אס נפרץ רובו כל הלחי הזמות נינב קרוס שלמנו ט
 נינב ומות אס נינב העלון הסגור לעצם נינב התחתון ומות
 אס נינב במקום שיתחיל להמשיך לשדרה והוא אף צד
 יהיה לצדו דן אחר יעני בסבנות הגלגלת ^{לפי הערך} נמצא
 המוח עצמו ט נמצא מוח ומות אס נמצא חו נינב ופירוס
 קיום כש ואס נשכן כעס או בדוב ט נינב הלכ לבית חללנו
 ט נינב ומות שלא לחללנו נינב קנה הלכ ט והוא שגיע
 לחללנו נינב המרה ט נינב ומות אס כבד סותמת
 כבד סותמתה וט אס לא נפתח הנקב כחאו אעפ שהוא
 קמור לכבד ט לא נינב וט אס נמצאת בה נוח שלצית
 ששע ראשיה חדי שחי נקב חותה בשבט נהר גוה ומות

שתימרה ששע ראשיה כדי נינב קנה הכבד ט לא נינב וט
 אס נמצאת מחט והיה הקצה אחד שלה לפנים שהדי ודאי נקש
 מחט ומות אס היה הראש העגול לכעס שחינו נוקב העגול
 לפנים וטל אס היתה מחט קטנה ששע ראשיה נוקב בודאי
 מחט קטנה ומות אס נמצאת בסממן הגדול שבכבד והוא הקצה
 הרחב שבאמצע שבו נכנה המאכל לכבד הזמות נינב הקצה
 ט נינב ומות אס היתה חלב טהור פותס את הנקב חלב טהור פותס
 את הנקב ואסן חלב חלב וכוס חלב והמחצה שבאמצע הבט המבדל
 בין איברי המאכל ואיברי הנשמה והמעו האחרון ואלה כי כל
 היה לא תפד לפונה אבקס קליפה לטובה חלב טהור ואינו פותס
 חלב חיה טעלה כפון לטוור יעד לכבד נמצא מנפד ומתחלל אלה
 ואלה טאמא לא יסד לבונה קרוס ונקל יעני יתפרדת נינב
 הכס ט נינב המקום ט נינב בית הכוסות ט נינב ומות
 אס נינב זה לתוך זה לא יהיה מפולש לא בעביו עד שגזר הדם
 מוח הואיל ולא נעשה מפולש נעשה מפולש ומות אס נמצא
 בה מחט ואף עלה קרס בדוע שחור השחי דחקו המחוט
 ונקב מחט וטל אס נמצא קרס בדוע שחור שחי נינב
 נינב נעשה לחץ ט לתוך חלל חבורו מות ואס נפתח הנקב מות
 נינב ומות אס בא זאב אוכלב ונשך ונמצא נוקב אין חומץ
 במקום נקב נקב ומות לא נינב וטל אס אכלה דבר
 שנקב אותה כפון קרס שלחמת וכוונתו אכלה חלית ומות
 עלה שלחמת ושלחמת עלה שלחמת חבדן עליו וטל נינב
 המעיס חות החלחלת אס נינב לחן חלחלת וטל אס נינב

לחלל הבט' חלל הבט' ומות' הדר הכנה שהרי חבירו מג' עליו
 יצאו המעשים לחן ונהבנו ט"ז ואם לא נהפכו מות' לא מלמד
 שברא הק"ץ את האדם כפונדיות בעונות והעמיד כל דבר על
 כנף ב"ן שנהפך אחד מהבנו איכו יפול לחיות שז' הוא עשן יכוננן
 לא נהבנו וט"ז אם נקבו" נקב הטחול בעבין ט"ז נקב ומות'
 בק' נשיה' בעבין ומות' אם נשתיר ממנו כעובי דינה שלזהב'
 חסרה המרה ט"ז חסרה ומות' קורען את הכבד וטועמין
 אותה אם נמצא בה טעם מרה מות' שהרי נב' ערה בה' נמצאו
 שתי מדרות ט"ז שנים ומות' אם נשפכו לז' חסרה הק"ץ
 נמצאו שתי קיבות' חסר הכרס' נמצאו שני כריסין' חסר המקום
 נמצאו שני מקוסי' חסר בית המקדש' נמצאו שני בתי כנסת'
 ככל' ט"ז ואם נשפכו כל אחד לחבירו מות' חסר אחד מהמעשים
 ט"ז נמצאו שני בעי מעשים ט"ז שנים ופגות' אם חזר ונתעבד
 עם המעשה ונעשה אחד מעשי ראשון והרי שטה מוכר' ב' המעשים
 לא מות' לא חזר ונתעבד וט"ז אם היה בענין בק' הכר' כענין
 מן הכר' ומות' אם היה פחות מכלל צדק' נקבה הריאה ט"ז
 נקבה ומות' קדוש העליון או התחתון בלבד' שניק ומות' אם
 נמצא בה תולעת חיה או עוף' אחר שחי נקבה וי' צאה' תולעת וט"ז
 אם נמצאת ממה שז' קודם שחי נקבה' נקבה ומות' ואם ע' תולעת'
 במקום חיתוך האונות ודוב' סתממה' שהרי המקום דחוק'
 דוב' סתממה' וט"ז אם הריאה שניקבה שהמקום רחב אע"פ
 שנקמה ט"ז במקום חיתוך האונות וט"ז אם נמך הקיבה לטעם
 בלבד' נמך לטעם ומות' אם היה נדבק בבשר ובעצם'
 נקבה האם ומות' במקום מכה בדוב' נמצאת מכה בדוב' וט"ז

אם נמצא הקיבה רחוק מן המכה' נקבה ומות' במקום שיר הטפה
 ממשמששת' במקום שיר הטפה ממשמששת וט"ז אם נמצא קיבה
 באחד מה' והיתה צורתו מוכחת עליו שנקודת שחי' נקבה' לא
 נקבה וט"ז אם נחתכה קודם נפוחה ומצאה בה מחט' נקבה' קנה'
 למטה במקום שאיכו ראוי לנשיה' ט"ז נקב ומות' אם עלה'
 קדוש וסתם הנקב' נקב סממן מסממן ריאה' אף לחבירו
 ט"ז נחטם מקום מן הריאה ט"ז נחטם ומות' קורען אותה
 אם נמצאת בה לחה מות' שהחממת הלחה לא נחפחה' לא עלן
 בה לחה ומות' מעטין עליה מעט רות' אותה' או כמעט מעט
 כש' ואם לאו ט"ז נמך סממן מסממן ריאה' ט"ז נמך
 ומות' הבשר בלבד ולא נקב הקדוש' נמך סממן הריאה'
 ט"ז והוא שתבול חתכות חתכות' נמך סממן ומות' אם לא
 כמקונו הסמפונות' נשתנו מראה ט"ז נשתנו ומות'
 למראה המותר' למראה האסור ומות' אם משמש בה
 וחזרה למראה המותר' נמך הויט' במגדליו ט"ז כמה
 איברים ששנוי מראה אסור בהם' שנשה' הריאה והושט'
 ובני מעשים שלעוף' חסרה הריאה ממעט' האונות ט"ז
 חסרה ומות' אם נמצאת בצד ימין' שנים וזאת הורד' חסרה
 ממעט' האונות ומות' רציה שלעוף' בתחלת האונות ט"ז
 הותירו האונות מגבה ט"ז הותירו ומות' לעומת הלב'
 מגבה ומות' פחותה מעלה שלהדס' נמכה אונה לחוזה
 שלח בסדר ט"ז ואם נמצאה בסדר' מות' בסדר' וט"ז

והעור קיים יחס נסל אחד מבבלא ועשאר העור קיים מות
 נתקצו איברה מנפלה טר' בתיכרים שבחלל הגוף מתקצו
 ומות' אם לא כפסדה צותק' כפסדה צותק' ומות' בית החם
 שאן' הרוסון חוסר אותה' נדלדלו הסימני' טר' וכן אם נתקבלו
 נדלדלו ארתכו' נתקבלו אנשו' נשתברו רוב עלעותיה טר'
 נשתברו ומות' שנת' נחוצ' שלמול השדרה' למול השדרה
 ומות' עלעות שאן' בה מות' נעקרו רוב עלעותיה טר'
 נעקרה עלע אחת בחצי חליתה התקועה בה טר' נעקרה על
 אחת ומות' אם נעקרה בלח חליה' נשפס' הדרך מעקרו טר'
 נשפס' ומות' אם לא נתאכלו הניב' וכן עוף שנשפס' כפס'
 וכן אם נשפס' נכס מעקרו חושש' שנת' נקבה הריאה וצריכה
 בדינה' חסרה הגלגולת כסלע טר' חסרה ומות' אם חסרה
 פחות מכסלע' ואם נקבה נקבים שיש בה חסדן כולו מצטרף
 לבסלע' ועוף המים שנקב עצם ראשו טר' נחבס רוב הגלגול
 ונחוצ' טר' נחבס ומות' אם לא נחוצ' נחבס ומות' אם
 לא היה רובה' ואם נחבס רוב גבה' ורוב הקיפה קיים' או רוב
 הקיפה ורוב גבה' קיים' הן ספ' טר' מפע' שעמדו בתקין' ויש
 אומרי' נחת מלשון נחתת היא ונחתת נחבס סוף' והריא
 עדר מא' דכל תחת כ' נחס' מן חקחם שבעים טריפות
 דדוסה' אית בה חרד' והי דדוסה' כנובה אית בה שבע ותלת
 חסרה' אית בה חרס' נלולה' אית בה תמני' כסוקה'
 אית בה חרס' נדועה' אית בה חר' נבולה' אית בה חר'
 שברה' אית בה שבע' חולו כולו שבע' ותם אית בה

יתירות

יתירות בעוף יתר על הכהמה' וה' עוף שנקב למור וחמור
 בני מעשו וטר' ועוף המים שנקב עצם ראשו' אית
 לך לא מה שמדנו חכמי שז' עלפי הלל אשר ינרוך' או גלות
 ותקנות ומנהגות' ועל הדבר אשר יאמרו לך תעשה או
 הדיב' שלמדו אות' באחד מגשלים עשירה פדות שהל'
 נדרשת בה' לא תסור מכל הדבר אשר יבידו לך ז' קבל'
 כלטבח שיוודע הטריפות האו והרי הוא בחזקת כשחוק
 אית' בל' דייצית בבגדו ותכל' בדאשו ואינו מגמב' ל'
 התפלה מופ' שאל מוכח' עליו שהוא חורף אחר המעות'
 עד אחד נאמן באיסור' בשלשה מקומות האמנה' ת' עד
 אחד' בשוטה שלא תעשה' ובעגלה ערופה שלא תעשה'
 כמי' קל לא טרע מי הסו' הן אם טרע מי הכין חר' זו לא
 תעשה' עד שילך למקום שאן' מביר' אותו' לית גלור'
 מכפרת ע' ויציא טר' לעצמו בגמול חשוב' זלך לחתי' עלם
 אנה' עשה תשובה גמורה וילבש שחורים כדי שיכנס לבו'

פרק אחד עשר

היה או עוף
 שכולד בה ספן טריפה
 מפוריפות או פגול בהמה שעלה ולח' הלכה' תשעה שנים
 עשר חדש' ללא' לחיות תתלך חללה בחס' לארבע
 לתקופות' ובעגלה עד שתלד' וכלאן אכריתיה' אכרית
 תתלך חללה' מילא אולאדה' שלטענה ראשונה'
 למשך' לאו' ואסור למכור ספן טר' זו לבוי בתוך זמנה'

אח
 יבנה
 לבבם
 הערה

שמה ימכרנה לישורא ובעש שאסור למכור לבוי כד אסור
 למכור לישורא חשוד למכור לבוי ללא יתעלה משום ולפע עור
 לא תתאכששו ולא תתלדג שטבע בנהר אסור למכור לבוי
 קודם הפסח בזה שמה ימכרנו לישורא בפסח וכדאן מתלדג
 זלדג שכל ענין יי נהר אסור למכור לבוי שמה ימכרנו ליש
 כל הנהגה או חיה או בעוף בחזקת בריאן הן ואיך צריכי בדין
 שמה יש בה טי' לפי איך מחשבי על דבר האסור לפיכך
 ריאה שהעלת נמחים אנבאת שבה אימאניל כן וצמח
 או שנמצאו סרפות סיור מן קו אם מחול ועד שרץ בעל
 אפרין בן אסדר ואחוט" אלוט מגדול" ואסדר מפסח" וכן
 נמצא זה ארבע בוע מלא למה הנמשכת בדבש או לחה בל
 ונשה" מן הדן ארזת" לפי שהדן קלמ המנהג לית
 למנהג חמור" יננה מונע את חזקת אן וגדלת את חזקת
 אי מונע החסור אסורה" והדן קלמ בונה מונעית חס
 הריאה ונפחין אותה בפוש" חס במצאת מנכה פל
 ואם לאו מות" חמנה חפשוט בישורא כד הוא אלמנה
 על בדינת הריאה במקומה אם לא נמצאת תלויה בקח
 ומעט הסרכות שאין אסורין את הבהמה שש ולא
 א סרכא שנמצאת מאן מנחש ריאה ולבשר שכן
 העלעות" ז או לבשר שבחזה" ג או לבשר ולע
 שבעלעות ז או מאוזן לאוזן על הסדר" ה או
 האם לאוזן הסמוכה לה" ז או שנמצאו סרפות כ
 מדוללות" לפי שאיברים או מביני' בנקב קו לקרב
 שם היתה משוכה איה שהנהגה מות" והחול

והסרכות שאסורין את הבהמה תשע" ואיה" אן
 נמצא חוט יוצא מן האם של ריאה לתיזה מנקס שימנע
 ואכלו כחוט השערה אסורין אותה" ז וכן אם היה מן הריאה
 חוט משוך ללב" ג או לרפש הכבד" ד או לכיש הל"ב
 ה או לורדה בן שהיה החוט יוצא מן האם של ריאה בן
 שהיה מן האם ואם היה כחוט השערה אסורין אותה" ז
 וכן ורדה שנמצאת רבוקה לכיפה" ז או חוט יוצא ממנה
 לכיפה אסורין אותה" ה וחוט היוצא מאן מאן שלא על
 הקדר אסורין אותה" פ אם היה החוט יוצא מן האם
 לעצם בלבד אסורין אותה" ונמצא אסרכות אחרות נמכה
 מדולות" ואיברים או איך מביני' בנקב לפי אם היה החוט
 משוך איה הבהמה אסור" בא הגוי או הישראלי קצ אגוי
 על אישראלי למן תעלה אישראלי והוציא את הריאה קודם
 שתיבדן" וכן מנע פשוט המנהג" יע" מן אסת מדראר
 אעזרה" ידבר זה הפסד גדול" לפי שהתורה חסה על ממאנס
 של ישראלי

פרק שנים עשר

השוחט אותו ואת בניו
 אחד הבשר מות באיכיה" ללא נקול חן לבנה נחמה חס
 נחמה אבינו" אסור אותו ואת בניו בורג במעורר שין
 מן קו שור או כשב או עז" ומשום השמיע והלמה ירצה לקרב
 אשה לנ" וסמיר נשור או שיה אותו ואת בניו לא תשחט
 ביום אחד" זה השוחט אחרו לוקח משום אותו ואת בניו
 מא אובד לה אן יקול משום אותו ואת בניו" כ"א" יקול משום

שוחט קדשים בחוץ לחיה ילמנה עליו דאך כרת לחיה מחוסר
 זמם בגופו ולא יגזל תגרילה אי את תגייב אשמוס וקנן שיה
 שאינה מאויה שמה שיהי לענין אותו ואת בנו לא תשוחט
 אותו ואת בנו לענין חייב לא אדביחה ותחבתה כי נפשה
 ולו כח אדביח אפוד מן חגל שי חכר מנע שעבדה
 עדופה אפן בהנייה לפי שכל בה כפרה כקדשים כמי
 קל ונכבד להם הדם מנע שכרה אדומה אדולה בהנייה
 מן קנן חטאת היא וקל וכל חטאת אשר יבא מדמה אל
 אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל בשר תשחך חטאת
 מחטאת בגזרה שווה ואתם אקלפתה שיה תדל עליו
 לעמך ואמנע מן קנן שיה כשבים ושה עזים איזה הוא
 בין השמשות הוא כבן מן היום ספק מן הלילה והוא משתעשע
 החמה עד שיצאו שמש כוכבים כינועיים לא גדולים
 הנאץ ביום ולא קטנים שאין נרא לא בלילה וזמנה קדש
 בין השמשות ודע בו להחמיר בכל מקום

פרק עולשה עשר

החם על הבשם הלך דאך א
 אשפתן מן אלה תע עליה אומת לעלה כי דאך לים דאך
 אשפתן ולא לחמה עליהם ואננה גזרת הכתוב כמי קל
 אל האומר על קנן צפור יגעו לחמיר ועל פטוב יכר שגור
 משתקן אותו שאן היה מפע הרחמים לא חמיר לבו שחיטה
 כל עמך והדי עליו מאי קרא אף לא עלה לאשריעה אי מגרה
 אפך ואמרי קל על פטוב יכר שגור משתקן אותו לאנה ואג

יכר

יכר שמוקד להקנן על פטובה ועל רעה כמי קל מוכר על
 הרעה בשם שהוא מוכר על פטובה בטובת כבש כמי
 בת דאך פייגסבת ברכות ואדלול עליו דאך קולדו על כח
 יצועות אשה ובשם י אקרא ערה וקנן אומת ובעש י
 אקרא כלל אם על הבנים וקצץ ארבעה כדושל תעור
 וכה אותו רב מכת מרדות ואמר פיה זין רב גרפה
 איתגלס ענדה חתי יסול הישהא היתה רובעת עלבנים
 שאינן מיונה והטוריס דאך מתל אהל לאנה תבגע
 בך גורחא והו קנן דאך דגר ולא ילדי מא אפנין רובת
 ויושבת ומעפעת רובית הו איתן באפטה אגרתהא
 ושאמלה בהמא עליו אולתאד ויושבתהו איתתן גאמה
 עליו אולתאד ברגלהו והי גיר שאמלה עליה
 ומעפעת תגמף באגרתהא עליה קנן וקל לכחוב רובת
 על האפרוחים ולם יקנן בענק ולא בעדיוה ודאך הו פטור
 מלשחך וקנן אקור למכות דביצים מעבדה אן אנושא
 אלו יכר קן מרחוק כלל יגזל ליה איתקן לפיות במה שיש
 באותו הקן ויניח אקדן הקן מלכה גתל נבקי גר שגעת ואף לו
 יורשים לא ככסין הפקר קן ולא עשה דוחה עשה דאך איתן
 מצות שלוח הקן ואיתן פטרת מצורע קנן עורף שהרג
 את הנפש פטור מלשלח מרפ שהוא מצווה להביאו
 לבד לדון אותו מנע שהוא מצווה מן קנן והוא עד או
 רחיה או ידע אה לא יגיד ועשו עונו וכל שהוא פטור
 לעדות ממנו אינו מעיד לו ואמרי אלו יגב עליה כחו

ואז הן דיני הטריפות בריאה וכו' וסעיף

ריאה שמתכה ט"ז ב' חמשה אונס אית לה לריאה
תלת מיניו ותרתי מקצות כשהמהמה תלגיה בדגלה
ופע מעיה כלפי הטבח שאז יאזי הכהמה ויג' ט"כ
אמר ניש לה עוד כד' יג' אונה אחת קליפה ופירות
עוטפתה דגורא ואינה עומדת בקרד האונות לא מרוחקת
מהם לצד כפס ואם חסרה אחת מהינין או מהשנים או
שהיו שנים מינין וג' משמאל ט"ז והורדא חס חסמה אונס
יש לה שנים או שנמצאת בצד שמאל כש' ג'
טקסו האונות כמעט חס היתה האונה היתה
בצד האונות או מלפני הדיחה שהיא לעומת הלפ
מות ואם היתה על גבה שהיא לעומת העליות ט"ז
והוא שעה י' בעלה שלה דק אחר שנכחה אבל אם
היא פחותה כש' ד' נמצאת אונה יתירה כח
שכיל האונה כש' ה' אונה של מנין הסמולה
לכדגרת במצר החזה אצל הצוואר נגיש התחתונה
שהיא העליונה השמולה לצוואר אם ימצא על גבה
כסרמח דאקא כש' מבני שאז דרכה לפצל ודוקא
אבל לא שאלית וי' שמוג דדוקא למעלה מחציה אבל
למטה מחציה ט"ז ו' אחת מהאונות שהיא פחותה
מכעלה הדק אחר שנמחה הלח ט"ז ז'
חסרה אחת מחובות הינין הורדה משלגת ח'
ריאה שאז לה חתוכא דאונ ט"ז ואם קצק במדרגה

הפרש ביניה כשיעור עלה הדק ב' בעיקר כ' ב'
באמצע ב' בסוף כש' ט' אם בצד אחד שלפוח
חסרה אנה אחת לא שבסוף האונה שבאותו הצד
היתה בליטה גדולה כמו אונה אעפ' שררר האונות להיות
מאופכות זו לזו וכאן האונה מכסת ביטה כש'
אין כל הדגלה האז אמורים לא בבהג ומה חבל בעופ אי' לו
חיתוך אונות כבהמה ואם ימצא לא מני' ידוע'
במה מיני טריפות בריאה וכו' וסעיף

הריאה יש לה שני צדדים נקב זה בלא זה או זה של
זה כש' עד שיתקבן שניה זה בכד זה' ז' אבל
נקב העלון כולו כש' לא שצריכה בדיקה ג' נקבה ועל
בוצרס ונקתם ט"ז ו' ריאה שתישגעה בה הדגה
אומה אם ניכר המקום שגמנו נשע העברה מושיב על
דוקא או תב' ופוע' בו אם נתמדת בידוע שהיא נקובה ט"ז
ואם לא ניכר המקום מושיבין אומה במנין פוש' ג' נוכח
אומה אם בקצ' המנין ט"ז ואם לאו בידוע שצדו התחתון
בלבד נקב והכוונ' מהלך ב' ש' הקדמות ומפ' זה שוע
בה קול דממה בשעת נפחה וכש' ה' נמצאת נקובה
במנין שיש לתלות שגשגה אחר שחי' כג' שהעביר
הי' יד' נכח עד שיתלשה בבה או שלקה א' נכח
נקבה תלוק' להלך וכש' נכח י' ש' ש' הדגה שלא נכח' שט'
תלוק' כלהו נאב וק' אם נמצאו עליה תולעים שנקבה ואז
ידוע אם נקבה קודם שחי' או אחר שחי' כש' ואם מנין לתלות
והדרכין חס' נקבה מחיים עוש' נקב אחר ומקרב' ח' ח'
אם הם דומים כש' שכמו שזה כעשה אחר שחי' כך נעשה הראשון

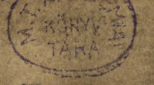
ואם אינך רוצה לך ואין מרצין מריאה של פהמה דנה לריאה
 של פהמה גסה אם מרצה לריאה ומרצה לגסה" ו' נקב אחר
 מהסמכות שפנים לחירו כגון במתן שמתכנת זה מזה
 ואין פשר ביניהם ל' שחברו קשה ואינו מרג' עליו אכלאס יק'ג
 לבשר הריאה השר מבין עליו וכש"ז ריאה שנשכרה
 כקית' וקדוס העליון שלה קיים שלם בלא נקב אם הסמכות
 עומד' במקומ' ולא נמחו כש ואם טמון חפסמבן אחד ל'ג
 וכיצד עושין נקב' אותה ושוכב' אותה בכל שכל שווע דאבר
 אם נראה זה חוס' לבנים ביצע שמונו הסמכות וס' ואם
 לאו פשר הריאה בלבד הוא שמונו וכש' והוא שיה' ה' מוח'
 המוסר אכלאס הם עובדי' או שרופ' ל' ח' ח' ח' ח'
 הרציה ולא נקבה כש' ויג' שאוסר' ל' הרציה שנגדא
 בה כקנס מוסר כל שהוא שאין הרוח נבטת בו ואינו עול' נפשו'
 עב' א' כפ' וקורעין סמך ממעט למקום האטוס אם נמצא בו
 לחה מותרת שמחמת הלחה לא נכנסה שם הרוח ואם לא
 נמצא בו לחה נותן עליו מעט רוח אחרת או בוצה אם
 מתנדב כש' שהרי הרוח בא שם ואם לאו ל'ג'
 ריאה שנקשה כע' במשהו ל'ג' י' ריאה שנתקמה
 ריאה שנתקמה שליוה וכשתול' אותה תחתך ותפול חתוכה
 חתוכה ל'ג' י' ריאה שנתקמה כמותה כע' עיקר חיות
 שלד' לאוסר' אותה ומספ' י' ריאה שיש בה חתוכה
 ל' והוא שתהיה נפדת בצפור' י' צמיה כולה א' חתוכה
 בל' אדם שהפחידה בה שחש' אחרת לכמה וכיצד בזה ל'ג'
 ואם בדי' שמים בל' שפחדה מל' דע' או דעת' קיים ויצד
 בזה או מכחד שאר ביות' בל' מקל' שאגר ארזה וכו' ח' בזה
 כש' ל' בל' בוד' חתוכה מושב' חתוכה ימה במים
 מעת לעת אם היה חת' חת' מושב' חתוכה במים פוש' וכל'

שלי

זוף הבא בסימ' אחד חת' היה אותו סימ' שיקל' ת
 קרנכו ביד אכלאס אינו נקל' ביד אעפ' שיש לו זפ'ג
 או אצבע יתירה מעולם לא התירוהו" י' כל עוף
 שחולץ את רגליו בשמנות ח' לוחט שחם לבא ושחם
 לבא או שני' בן האויר ואוכל באויר ה' חת' חת' וטמא
 וכל השוק עם הטמאים ונדמה לה' ה' טמא" כ'
 מיני חגבים שהתירה תורה שמונה ואוה' חגב ומין חגב
 והיא הדבעת חרגול ומין חרגול והיא עפרונת ארבה ומין
 ארבה והיא צפורת כרמים כלעם ומין כלעם והיא יחנה
 ורוש למית' לא מי שהוא בן' בן' ובשמנות ח' חת'
 והציד עומד עליה בעוף ומי שאינו בן' בן' בוד'g
 בסימ' ושלישה סימ' יש לה כל שיש לו ארבע רגלים
 וארבע כנפים שחופות רוב אורך גופו ורוב חקי' גופו
 ויש לו שש כרעים לט' בן' על הארץ ה' מין טהור אעפ'
 שאש' אחר ויש לו זנב אם היה שמו חגב טהור" ל'
 כ' מי שאין לו עבשין כנפים או כרעים או שאין לו
 כנפים החופות את רובו ועמיד לבד' אותה אחר זמ' חת'
 ה' מנות מעמה" כ'ג' ובדגים שש סימ' דוכד' ויש חת'
 וספוד הוא שפוח בה ונקשת היא הדבקה בכל גופו
 וכל' ש' לו נקשת ישלו ספוד א' לו עכשו ופחידת'
 יהיו לו או שיש לו נקשת כשהוא בים ופשיעלה יסיר
 קשיו' הרי זה מוח' ומי שאין קשיו' חופ' חת' כולו
 כחות אכלאס אין לו אספוד אחד ונקשת אחת
 הרי זה מותר"

פרק עני

מפרסת ברה
 מעלת ברה בפרמה אותה תאכלו שומע אני שכל שא
 מעלת ברה ומפרסת ברה אסורה ולא הבא מכלל עש
 עשה הוא" ז' ובגמל ובחזיר ובחמור ובשם נאמ
 חת זה לא תאכלו ממנו הגדה הא למדת שיה בלא
 תעשה ואעפ"י שיש בה קונא אחד וכל שם שאר בהמה
 טמאה וזו טמאה שאין בה קונא כלל שאסור אכילה
 בלא תעשה יתר על עשה הבא מכלל אותה תאכלו
 לפי האוכל מבשר בהמה וחיה טמאה בזית לוקה מן התורה
 בלמ"ס ב"ן שאל מן הבשר ב"ן שאל מן החלב לא חלק הכתוב ב"ן בלמ"ס
 לחלב"ס ו' האדם אעפ"י שטמא בו ויהי האדם לבגש חיה
 אינו בכלל מיני חיה בעלת ברה לפי אינו בלא תעשה
 והאוכל מבשר האדם או מחלבו ב"ן מן החי ב"ן מן המת אין
 לוקה אבל אסור הוא בעשה שהרי מנה הכת שבעת ימי
 חיה ואמר ב"ן זאת החיה אשר תאכלו הא כל שהוא
 חוץ מזה לא תאכלו ולא הבא מכלל עשה עשה הוא
 האוכל בזית מבשר עוף טמא לוקה מן התורה
 שז' נא לא תשקצו מן העוף לא יאכלו והרי עקר על
 עשה שכל עבד טהור תאכלו הא טמאה לא תאכלו
 וכן האוכל בזית מדג טמא לוקה שז' ושקץ יהיו לפס
 מבשר לא תאכלו ועבר על עשה שז' כל אשר לו קנור
 וקשקשת תאכלו מכלל שאין לו קנור לא יאכל

מותר בהנייה אסור לעשות כוס חורה ולכון מלאכתו
 בדברים אסורים חוץ מן החלב שהרי נאמ בו יעשה לך
 מלאכה" ו' לפי אין עושין חורה לא בנבלות ולא
 בטרפות ולא בשקצים ולא בדממים היינו שנגזרו לו חיה או
 עוף ורג טמאים ועד או שנגזרו לו טמאים וטהורים מותר
 למכר אבל לא יכין מלאכתו לטמא" ז' ומותר
 לעשות חורה בחלב שחלבו גוי ואין ישראל רואהו ובגבינת
 הגוים וכיוצא בהם זה הכלל כל שאסורו מן התא אסור לעשות
 בו חורה וכל שאסורו מן הדברים מותר לעשות בו חורה

פרק תשיעי

ב"ן בסמיון ב"ן בודאו
 בשר בחלב אסור לבשלו
 לאכלו מן התא ואסור בהנייה וקובצין אותו ואסור אסור טמא
 כל הנקבצין ואשבישל משעת כזית לוקה שז' לא תשלבד בחלב
 אמר" ז' וכן האוכל בזית משעת מן החלב והבשר
 וטעם בשלו כאחד לוקה ואעפ"י שלא בישל לא שית הכתוב
 מלאסור האכילה לא מפיט שאסר הבישול כלומר ואם בשול
 אסור ואעפ"י אכילתו כגו ששתין מלאסור הכת מלאסור
 שאסר בת הבת" ז' אין אסור מן התא לא בשר
 בהמה טהורה בחלב בהמה טהורה שז' לא תשלבד בחלב
 אמר ורגי הוא כולל ורג השור וולד השם וולד העז שז'
 ואמר רבי עזים ולא נאמ רבי בחלב אמר לא שז' בשר
 בהמה" ז' אבל בשר בהמה טהורה שבישלו בחלב

הכלל
 אסור

טמאה או בשר בהמה טמאה בחלב בהמה טהורה מותר
 לבשל ומותר בהנדה ואין חייבין על אכילתו משום בשר
 בחלב יב בשר חייה ועוף בין בחלב בהמה בין בחלב חיה
 אינו חסור באכילה וכן החל לפי מותר לבשלו ומותר בהנדה
 ואסור באכילה מוצרי סופרים כדי שלא יפסדו העם באון
 לידי אסור בשר בחלב שחלו ואכלו בשר טהורה בחלב טהורה
 שהרי אין משועה הכת לא אבדי בחלב אמו מגע לפיכך
 אסור כל בשר בחלב
 בחלב ושוחט עוף ונמצא בו פנים גמורות מותר לאכלו
 בחלב
 בשר המעבש והמבשל בחמץ טהור
 וכיוצא בה אין לוקין עליו וכן המבשל בשר במי חלב או
 בחלב ומה או בחלב זכר או שבישלו בחלב פסול ואין
 לוקה על אכילתו משום בשר בחלב אבל המבשל בשר
 מזה או חלב וכיוצא בו בחלב לוקה על ביטולו ואינו לוקה
 על אכילתו משום בשר בחלב שאין חסור בשר בחלב
 חל על איסור נב או איסור חלב שאין בהן לא חסור כולל
 ולא איסור מוקף ולא איסור בת רחמ' ה' המבשל
 שני בחלב מזה וכן החוכלו חבל המבשל שליו או עור
 וגידים ועצמות ועיני קדש ולפנים הדשים בחלב פסול
 וכן החוכל פסול ה' בשר שנפל לתוך החלב או
 חלב שנפל לתוך חבשר ונתבשל עמו שיצורו בנות
 טעם כיצד חתיכה שנפלה לקדרה דוחפת שלהלך טעם יצור

נא
 ופאע

ב

את הקדרה אם אמר שיש בה טעם בשר אסורה ואם לאו
 בנותרת ואותה חתיכה אסורה בלא שיקום והוציא את
 הקדרה שנתבשל חלב שבלעה אבל אם לא מילך מגשע
 חותה בששים תפס שחלב שנבלע בה ונאסר יצא
 עם שאר החלב
 ט' נכל חלב לתוך קדרה של בשר
 טו' ונמצא את החתיכה שנפל עליה חלב אם אין בה טעם חלב
 הפל מזה ואם יש בחתיכה טעם חלב אעפ שאם תפסו
 החתיכה לא ישאר בה טעם הואיל ויש בה עתה טעם חלב
 נאסרה אותה חתיכה ומשערי' פסולה אם היה בכל שיש
 בקדרה מן החתיכות והיוצא והמגרץ והתבשלם כדי שתהיה חתיכה
 זו אחרי מששים וכן הכל החתיכה אסורה והשאר מותר
 בלא משלם יעדי את הקדרה של בתולה בשנפל החלב לא
 לבסוף ולא פשה אבל אם טעה בנתולה ועד סוף או אפס
 משערת נפילה עד סוף ה' בנות' טעם וכן אם נפל חלב לתוך
 המגרץ או לתוך החתיכות ולא נודע לאיזו חתיכה נפל כוער
 את הקדרה כולה עד שיתערב הכל אם יש בקדרה כולה
 טעם חלב אסורה ואם לאו מותרת יא' אם נמצא
 גוי שיטעם ונאמרו עליו משערי' בששים בין בשר לתוך
 החלב בין חלב לתוך בשר אחד מששים מותר כחות מששים
 אסור קדרה שבושלה בשר לא יבשל בה חלב ואם בישל
 בנות' טעם יב' הכחל אסור מוצרי סופרים שאין בשר
 שנתבשל בחלב שחטה אסור מן החל מן שביארו

שקדעו ומיריק החלב שבו מות לצלותו ולאכלו ואם
 קדעו שתי ועירב וטחו כמותל עד שלא נשאר בו לחות
 חלב מותר לצשלו עם חבשר וחבכל שלא קדעו בין
 שלקטנה שלא חיטקה בין שלגדולה אסור לצשלו ואם
 עבר ובישלו בפט עצמו מות לאכלו ואם בישלו עם
 בשר אחר משערי חותו בששים ובחלב המכין
 כיצד אם היה הכל עם החלב כמו ששים בכחל
 החלב אסור והשאר מותר ואם היה פחות מששים הכח
 אסור ובין כך ובין כך אסור לכל צורה אחרת אסור אותה
 ומשערי בה בששים עדאשונה שהחלב עצמו שנתבשל
 נעשה לחתיכה האסורה ואין משערי בו אלא כמות שהוא
 בעת שנתבשל לא כמות שהיה בשעה שנפל
 אין צורך את החלב שחתכו למעלה מן הבשר בשפוד ואם
 עלה הכל מותר צדק שבישלה בחלב שבה מותרת ואין
 חלב אלא הרי הוא כטמאת שהרי ישנה במעיים
 מן אסור להעמיד הגבינה בעור הקיפה שלמחוסה
 ואם העמיד לו עם את הגבינה אם יש בה טעם בשר
 אסורה ואם לאו מותרת מפט שהאעמיד דבר המותר
 הוא שניבת שחוסה היא ואין לא אסור בשר בחלב
 ששיעורו כמות טעם
 קיבת כל וטל ובהמה אגמא הואיל והאעמיד דבר
 האסור בפט עצמו נאסרה הגבינה משום כל לא משום

בשר בחלב ומכאן חשש זה אסרו גבינת הגויים כמו
 שביארנו י"ג הבשר לבדו מותר והחלב לבדו מותר
 ובהתערב שניהם על ידי הבישול נאסרו שניהם בלא
 שנתבשלו שניהם ביחד או שנפל חס לתוך חס אבל אסור
 אחר משניהם והוא חס לתוך השט והוא צדק קולך הבשר
 כולו שנגע בו חלב ואוכל השאר ואם נפל צדק לתוך צדק
 מדיוח התורה ואוכלה י"ח לפיכך מותר לצדק
 בשר וגבינה בטמאת אחת והוא שלא יגעו זה בזה ואם
 כגעו מדיוח הבשר ומדיוח הגבינה ואוכל י"ט מלוח
 שאינו נאכל מחמת מלחו הרי הוא כלוח ואם נאכל
 כמות שהוא כמו הדותח אינו כדותח עוף שחוט שנפל
 לחלב חולכות שיש בו חלב אם חי הוא מדיוחו ומותר
 ואם עליו קולמו ואם היו בו פלחים כלחים או שהיה מתולל
 בתפלים ונפל לחלב או לכותח ה"ז אסור כ' אסור
 להעלות העוף עם הגבינה על השלח שהוא אוכל עליו
 גזרה משום הדגל עבירה שגמא יאכלנה עם זה אעפ
 שהעוף בחלב אסור מצדדי קופרים ל"א
 שני אכסנאים שאין מצדדי זה אכזה אוכלין על
 שלח אחד זה בשר וזה גבינה מפט שאין זה נאכל
 בזה כדי שיאכל עמו ל"ב אין לשון את העיסה
 בחלב ואם נש כל הכת אסורה מפט הדגל עבירה שגמא

אכלה בשר ואין שם את התנור באיה ואם שכל הפת
 אסורה עד שישיק את התנור שמא יאכלה חלב ואם
 שינה בערות הפת עד שתהיה נכרת כדי שלא יאכל
 בה לא בשר ולא חלב הן מותרות מת שאכילה עם העלילים
 שעלין עם הבשר אסור לחבל בחלב כג קערה
 שאכלו בה בשר ובשלו בה דגים אותם הדגים מותר לך
 לחבל בכוחם סכין שחתך בה בשר עליו וחותר בה צנן
 ופיועא בו מדכרנים חרופין אסור לחבל בכוחם אבל
 אם חתך בה קישות או אבטיה גורר מקום החתך ואוכל
 השאר בחלב כד אין מנחין כדי שלמלה בעד
 כדי שכלבד מפני שהוא שואב ממנו ונמצא מבשר
 הבשר במלה זה שיש בו טעם חלב אבל מנחין כדי החומץ
 בעד כדי הכמץ שאין החומץ שואב ממנו כה
 מי שאכל גבינה או חלב תחלה מותר לאכול אחריו בשר
 מיד ועד שיהיה ידיו וינקט פיו בין הגבינה (בין) הבשר
 ובמה ינקט פיו בפת או בכירות שלושת וצולע או פולח
 ובכל מקומות את הפה חוץ מן הנמנמים או קעח או קצות
 שאין לא מקומות הפה כד פסא בבשר בהמה
 או חיה אבל אסור בשר עוף אחר שאכל הגבינה
 או החלב אינו צריך לה נקוט הפה ולא נטילת ידים
 מי שאכל בשר תחלה בין בשר בהמה בין
 בשר עוף לא יאכל אחריו חלב עד שיטעה ביעף כדי

שני

איעזר בעודה אחרת והוא כגון שש שעות מפני הנשר
 שלב השעם שאינו סר בקינח

פרק עשירי

הן בגיב
 שלתו והן בצד הארץ והן החדש וכלי הכרס והעדלה והטל
 החדש כיצד כל אחד מהמשותפים צריך תבואה בלבד אסור לאכול
 מן החדש שלו קודם שיצרב העומר בששה עשר בעשן שזולתם
 קל וברמל לא תאכלו וכל האוכל בזית חדש קודם הקצבת העומר
 לזקק מן התבואה בכל מקום ובכל זמן בין בארץ בין בחוצה לארץ
 בין בבית הבית בין שלא בפני הבית ב לא שבצמח
 גישש מקדש משצרב העומר הותר החדש בירושלם והמקומות
 הרחוקים מותרין אחר חצות שאין בית דין מתענג בו עד
 אחר חצות ובצמח שאין מקדש כל היום כולו אסור מן התורה
 ובצמח הזה במקומות שעושין שני ימים החדש מקור כליוס
 שבעה עשר בעשן עד לערב מדברי סופרים ג
 האוכל לחם וקל וברמל בזית מכל אחד ואחד לוקח שלש
 מלקיות של ולחם וקל וברמל מפי השמועה למדן שלש
 בלחם חלוץ זה מזה ו כלתבואה שהשרישה קודם
 הקצבת העומר אעפ שלא כגמרה לא אחר קרב העומר מותרת
 באכילה משקרב העומר ותבואה שהשרישה אחר שקרב העומר
 אעפ שהיתה גרועה קודם שיצרב העומר הן אסורה עד שיצרב

כל ארצות שאמרנו
 כפס היה ויש אסורין אחרים

בין למלכות בין לכת" כה וכבר ביארנו איסור חמץ
בפסח ודיניו בהלכות חמץ וצצה אבל איסור אכילה ביום
הכפורים אינו איסור דין בפט עצמו וכן איסור יוצא
מקץ" על הכזיר אינו שווה בכללם ויבאר איסור כל
אחד מהן ושיעורו ודיניו באקומו הראוי לו

פרק אחד עשר

אסור בהנייה
לוקח מן חמץ וכן האוכל כל שהוא מתקדש ע"ז מצטרף או
פירות אפ' נכנס ונמלט האוכל מהן כל שהוא לוקח שנאמר
חלב זבחו ויכלו ישתו י"י נזכרם י"י עתה נכרך לה דמיון
לה וכיון שאיסור זה נמשך ע"ז הוא א"ל שיעור ע"כ נ"ל
ידבק בדרך נאמנה מקדשים ב' י"י הקנים שא"י אבו
יודעים אם נתקן או לא נתקן והוא הנקרא קתם ייגמלסור
בהנייה כיון שנתקן ויבדל זה מגדרת סופרים הוא והשותה
מקתם ייגמלסור מכל חמץ וכתב גדרות וכל י"י שיגרע
בו הגוי והאיסור שא"י נסך חמץ שנחשבת הגוי ע"ז הא
למדת ש"י ישראל שנגע בו הגוי דינו כקתם ייגמלסור
בהנייה ג' גוי שנגע ב"י שלא בכוונה וכן תיכונגו
שנגע ב"י ישראל אסור בשתייה ומותר בהנייה הלוקח עבדים
י"י הקנים ומלך ושלש מיד אי"י מנשך את ה"י וי"י שיגרעו
בו מותר בשתייה ואעפ' שעדי"ל לא סהגן בדת ישראל ולא
מקנה ע"ז מבינים בהשפחת הגויות שנגעו ברשות ישראל
ועלו ועדי"ל לא יכלו הגוים אסור"י ה"י שנגעו בו והקלבים

אי"י

אי"י אסור"י ג' גוי תושב והוא שקיבל עליו שבעה עשר
כמו שבארנו ייגמלסור בשתייה ומותר בהנייה ומותר
י"י וא"י מכל"ל אעפ' וכן כל גוי שאינו עובד ע"ז כדל"ל וישאל
ייגמלסור בשתייה ומותר בהנייה וכן חמור כל המאכלים אבל
הנזרים עובדי ע"ז קתם ייגמלסור בהנייה ה' כל
מקום שנ' בענין זה שה"י אסור אם היה הגוי שנאסר ה"י
בגלל עובד ע"ז ה"ז אסור בהנייה ואם אינו עובד ע"ז ה"י
הוא אסור בשתייה בלבד וכל מקום שנ' גוי קתם ה"ז עובד ע"ז
א"י מתנשך ע"ז לא י"י שראוי להיחלץ על גבי המזבח
וממנה זה כשגזרו על קתם ייגמלסור על כל י"י שיגרעו הגוי
שיהיה אסור בהנייה לא גזרו לא על ה"י שראוי להתנשך לפי
י"י מצאנו של של ישראל שנגעו בגוי אינו אסור ומותר לשדו
עם הגוי בלא אחר אבל י"י מנזוג וי"י שהתחיל להחמץ אפר
שישתה אם נגע בו נאסר ג' הגוי גאון המערב
שלא נמנע ע"י ישראל מנשך דבש או מעט שאור הוא י"י
ואינו ראוי למנעב חמץ הוא כמבשר או כשכר ואינו
ומותר לשדו עם הגוי ה' מנעב יאסר ה"י שלגוי
משדורדך ומנשך ה"י אעפ' שלא יד לבד לא עדין הוא בגת
ה"ז אסור לפי איך דורכ"ן עם הנכרי בגת שגא יגע ביו וינשך
ואפ' היה כמות וא"י לוקח מנעב גת דרובה ואעפ' שעדי"ל
ה"י מנעב עם החזנים והזוג' ולא יד לבד י"י
נכרי שדורדך ה"י ולא נגע בו והרי ישראל עומד על גבו
הוא שכיבדו בחבית ה"ז אסור בשתייה החומץ שלגוי אסור

שהיה
דורם

מהיה מנע שנעשה יי נסך קודם שיחמיץ
 בן שהיה ארץ ענבים בחבית אעפ שהיה צפ על גב
 ידיו אין חושש משום יי נסך היה אוכלתם חסדס היתור
 כמאה וכמאתים וזרז לבת אעפ שהיה מנע על הענבים
 אינו עושה אותו יי נסך יא החריצם והזוג
 שלגוים אפודי בהניה כל שנים עשר חדש ולאחר שנים
 עשר חדש כד יבשו ולא נשארה בה לחוחית ומותרת
 באכילה וכן שמרים שלין עיבשו לאחר שנים עשר חדש
 מותרין שהרי לא נשארה בה רוח יי והרי הן כעפר
 יב נדודות הגוים וקנענות שהכניחו בה הגוים יינס
 אסור לית לתוב יי עד שיושע שנים עשר חדש או עד
 שיחזירם לאור עד שיתרכה הזפת שעליה או עד שיוחמו
 או עד שיהי לתוב גנים שלשה ימים געת לעת וגערה
 הגנים ונחלם גנים אחרים כל געת לעת שלשה פגמים
 בשלשת הימים בן שהיו הכלים שלין בן שהיו שלמים
 ושאוותם והכבדו עץ יינס ואם נסך לתוב יי קודם שייר
 אותן הן אסור בשתייה יב וגומר לית לתוב
 שבר או ציר או כנורים מיד ואינו צרי לכלם ומותר
 לית הן לתוב אחר שיהי הציר או המרתם שהמה
 שורק יי הלוקה כלים חדשים שאין מזופתין
 בה הגוים נסך לתוב יי מיד ואינו חושש שום נתכו
 בה יי נסך ואם היו מזופתין מדיחה ואעפ שהחדשים
 וכל כלי שנתכו בו יי נסך ואינו גפלתו לקיום כגון כלי
 שחוקק בו או הנשפר וכיוצא בו געשכסו בגמים
 ורי יי כד שלחם ששה בו הגוי חקור לשתיית בו

כשם חמשה ושעיה ועלשית מות שכבר הלבו חמשה
 הן שבו והוא שיהיה מצופה באבר כדרך שהיו צדי
 עושין או שהיה מצופת אבל שלחם צרי הדחה
 כל חכם השוועים באבר שנתמנעו בה ביי נסך אם היו
 לבנים או אדומים או שחורים מותרין ואם היו ירוקים אסורין
 מפני שהן בולעין וייראה לי שאין הדבר לא בשכנסו בה לקיום
 אבל אם לא נכנסו בה לקיום מותרין ואפ הן שלחם
 יו גת שלחם ושלעץ שדרך בה הגוי או גת שלחם
 שזפתה הגוי אעפ שלא דרך בה מדיחה בנים ובאפר ודבנה
 פעמי ודורך בה ואם היתה בה לחוחית מדיחים האבר לגנים
 ואם לאו מדיחים הגנים יי גת שלחם מצופת שדרך
 בה הגוי או שלעץ זכותה אעפ שלא דרך בה צרי לקלוק אה
 ואם ישנה שנים עשר חדש או טהרה גנים שלשה ימים
 לעת אצ לקלוק לא תהיה הבה מחורה בה הקנענות לא טהרה
 לא להחריה מיד יי גת שלחם אעפ שכלף את הזפת
 אסור לידוך בה מיד עד שיוחם אורה באש עד שירפה
 הזפת ואם ישנה או טהרה גנים שלשה ימים מותרת כגון
 שביצור יי גת שלחם שלין שלגוים אם היתה
 מדיחה וגערה בה ואם היתה שלעצור מדיחה בגנים ובאפר
 אדבנה פעמי ונערה עד שתיכבד ונעצב בה ואם היתה שלעץ
 מדיחה שנים עשר חדש ואם יש בה קשרים מותרת
 וכל כלי הלף ובורץ וכיוצא בה מדיחות שדורס בה הן
 אם היו תפוחי בחבלים מדיחה ואם היו אחזות אכזן בקיפוף

אם יש
מפני
אבל אם
גת שלחם
פעמי
ואם לאו
בה הגוי
ואם ישנה
לעת אצ
לא להחריה
אסור
הזפת
שביצור
מדיחה
אדבנה
מדיחה
ואם כל
אם היו

צאה מדיח באפר ובמים ארבעה פעם ועכבין ומשומע
 בה ואם היו תפוצות במשחן גישיטן שנים עשר חורט ואם
 היה בהן צפרים צתירין כ"א כל הבה שדוררין
 הנכרי יין נקח כיצד מטהרין אותן כדי שיזדנון בהן
 ישראל הרבה והעושי והלולבין מדיחין העקלים של נשרים
 ושל צפרים מנגבין של שופה ושל גזי גישיטן שנים עשר
 חורט ואם רצה לשהן מיד מבעיף בכותל או חורטין
 במי זתים או במי חמץ וחת הציבור שמי יכניו מן קלחין או
 במעיף שמי יכניו ודרכן שנים עשרה שעה ואחר יתרו
 כ"ב בזמן שהיתה חיי כולה לישראל היו לוחמין יין
 מכל אדם מישראל ואין חוששין לו ונחל לה היו לוחמין
 היין מכל אדם מישראל לא מאדם שהחזק בהשחית וכן
 הבשר והגבינה וחת כתר דג שאין עה סתם מעו שביא חרס
 כ"ג הנהגת ארץ אצל בעל הבית בכל מקום ובכל דבר
 והביא לו יין או בשר או גבינה וחת יסתר דג הן מות ואין
 ערי לטאול עליו אעפ שאיכו מביחין לא יודע שקוא
 יהודי בלבד ואם החזק שאיט בשר ולא מדיחין ידבר
 אן אסור להתאחד אצלו ואם עבר וכתאחד אצלו איכו
 אוכל בשר ולא שוחט יין על כיו עד שייעיד לו אדם בשר
 עליה

פרק שנים עשר
 הכניפה שאוסר בה הגוי היין הוא
 שיגע ביון עיניו ביון בידו ביון בשאר איברין שדרכו לשתן
 בהן וישכשך אכלאם כשיט ידו לחבית ומכשין אתיון צורס
 שיזיכא וכן יניחה ופתחו החבית בעל מלאך עד שיצא
 היין

היין יורד למטה מידו לח באסר היין ב' וכן חס
 אחת כל פתוח של יין ושכשכו אעפ שלא הגביה הכל
 ולא נגע ביון נחמד היין נטל הכל של יין והגביהו ויצתה
 אעפ שלא שכשך נחמד שהרי בא היין מכווח הגביה
 ולא שכשך ולא נגע מות ג' כדרי שהיה אחוז הכל
 בקרקע וישראל יצא לתוכו יין היין מות ואם נמד הגוי הכל נחמד
 היין כל שנים מות לטל לו הגוי ממקום למקום ואעפ שהיין
 מתכד נד שאין זה דרך הניסוך העביר נד של יין ממקום למקום
 והוא אחוז כי חנך בידו ביון שהיה הנד מלא או חסר מותר
 ואעפ שהיין מתברר העביר כל חרש פתוח מלא יין חסר
 שגמא נגע בו ואם היה חסר מות אחכ שכשכו ד' גוי
 שכב ביון ולא נתבונן לזה דרי היין מות בחניה בלבד כיצד
 כגון שכל על נד של יין או שהושיט ידו לחבית על גמט שהיא
 שגמא ונמצאת יין בא היין מכווח שלבו בלא כוונה חזאין ולא יגע
 ביון מות בשתייה כיצד כגון שהגביה כל של יין ויצת לבן
 אחר והוא מדיחה שהוא שכר או שונק הן מות ה'
 בעש הגוי לבית או לחנות לבקש יין ופשיט ידו כשהוא מחפש
 ונגע ביון אסרו שהרי ליון נתבונן ואין זה נוגע בלא כוונה
 חבית שנמצאה לארכה וקורס הגוי וחזקה שכל תפוצת
 המרקס הן מות בהכיה אכלאם נמצאה לחבית ומכשין
 העלוק כדי שלא יוכל הן מות בשתייה שהרי חסר היין על
 כווח שלבו ג' גוי שנכח לבד של יין והעלוקה

משם את או שערד הכור שיש בו הייך בנה או שהתח
את המבוב ואת הצרעה מעלנו בנה או שהיה משפח על
כי החבית הדותחת כדי שתטוח התחתה או שכל חבית
וזקנה במגות לבור הן מגות שהיה בלבד ואם עלה הגוי
חי הייך אסור בהנייה ח חבית שהיה נקב בצורה
ונשטם הנקב יין הנקב והנח הגוי הצבען במקום הנקב
די שלא יצא הייך כל הייך שמראש החבית עד הנקב אסור
ושתחת הנקב מות בשתייה ט מעצות כפופה לעושי
אותה מתחת חן זכוכית וכדומה מה שהנח ראשה לתוך הייך
שחבית והראש האחר חוץ לחבית ומצץ הייך והתחיל הייך
לירד בדרך שעושי תמיד ובא הגוי והנח הצבעו על פי
המעצות מעצת הייך מלמד נאסר כל הייך שבחבית שהכל
יוצא ונגרר לו לי ידו ונמצא הכל בבא מבחוץ
המעצות הייך לתוך כל שיש בו ייך גויים נאסר כל הייך שבכל
העלין שהרי העמוד העצות מחבר ביין הייך שבכל העלין
ובין יין שבכל התחתון לפי המודד לבן לתוך כל שבידו יצא
נפוצה או יזרזרן זרינה כדי שלא יהיה ניצוק חיבור ויאסור
עליו מה שישאר בכל העלין יא משכך שערד
בו להכריז אם ישבו בקצה המשכך עכבת יין לא ימדוד בו
למשל עד שיזיחו וינגב ואם לא הדוח הן אסור יב
כל שיש בו כפי שני חוסמי יצאן ממנו כגון הכלים
שנשטן בקלידים שהיה מלא יין בידו ישל ויהיה ישראל
מוצא ושורה מחוסם זה והגוי מוצא ושורה מחוסם זה

הן מגות והוא שיכידים הישראלי ויפסיק ועדיין הגוי שורה
שמשפחות הגוי יחזור הייך שישאר מחוסם לכל ויאסור
כל מה שישאר בו שהרי בא הייך מבחוץ יג גוי
שמצץ הייך מן חבית במעצות אסור כל הייך שבה שכשיפסוק
יחזור הייך שישאר במעצות יצאן יבול לחבית ויאסור
הכל יד נכדי שהיה מעצוד עס ישל מדי יין ממקום
למקום והוא הולך אחריו לשמור אם הפליגו ממנו כדי מיל
היאל מותרות שאימתו עליה ואומרים עמ יצא לפטט
ניראה אותנו ואם אנדר להם לבו ואם אבוא אחריכם אם
נתעלמו מענינו כדי שיפתחו כי הכד נוחזר ויגפו אותה
ותגבד הדי הייך כולו אסור בשתייה ואם פחות מכן מותר
ט וכן המעט נכדי בחנותו ואעפ שהוא יצא ונכנס
כל העס כולו הייך מגות ואם הודיעו שהוא מפליג ושהה כדי
שיפתח ויגוף ותגב אסור בשתייה וכן המעט יין בקנקן או
בקפית עס הגויים ונכנס לשער לעשות יצרכו ויצא הייך מגות
ואם הודיעו שהוא מפליג ושהה כדי שיפתח ויגוף ותגב הייך
אסור בשתייה וכל הדבר האן בחביות סתומות אבל בפתוחות
אם לא שהה מאחר שהודיעם שהוא מפליג הייך אסור
יז ישראל שהיה אוכל עם הגוי והנח יין פתוח על השולחן
יין פתוח על הרצף ויצא שעל השולחן אסור ושעל הרצף
מות ואם אל מזוג ושמה כל הייך הפתוח שבבית אסור
יח היה שורה עס הנכדי ושמוע קול תפלה בבית הכנסת
ויצא את הייך הפתוח מגות שהנכדי אומ עתה יזכור הייך

ויבוא במהרה וימצא אותו כועס כד"ן ולפיזה אינו ז'
מזמזמו ואין נאמר לא מה שלפניו כלבד" י"ה נכרי
וישראל שהיו דרין בחצר אחת ויטאו שניהם בבהלה
לראות חתקאו הספר וחזר הגוי וסגר הפתח ואח"כ בל
הישראלי הדי היין הפתוח שבבית הישראלי בהתירו
שלא סגר הגוי לא על דעת שכבר נכש הישראלי ביתו
ולא נשאר אדם בחוץ וכמוזמה לו שהוא קדמו" י"ו
יין שלמשהל ושלגוי בבית אחד והיו החביות כתוחות
ונכש הגוי לביתו ועל הדלת בעדו נאמר כל היין ואס"ש
חלץ דלת שנסתכל ממנו העומד אחורי הפתח ורואה
כנגדו כל החביות שכנגד החלון מותרות ושלגוי
אסורין שהרי נכחד מן הדושה אותו" כ' וכן אם
כאח ארי וכיוצ' בו וברח הגוי ונחבא בן החביות הפתוחות
היין מותר שהו אדם שגא ישראל אחר נחבא טח והוא רואה
אותו כשאגב' לא אומר שלין שהע חביותיו
פתוחות ויש לגוי חביות אחרות באותו הפונדץ וכמצא
הגוי עומד בן חביות ישראל הפתוחות אם נשאל כשמצא
ועתה עליו כנגב הרי היין מותר בשתייה שמפחדו י"ח
אין פנאי לבסך ואם לא נתבש כנגב לא הרי הוא בוטח
שם היין אסור ותי כוכ הגנב' בן החביות בן כך ופי' כך
כל היין מותר" כל גרוד שנכנס למגד ינה דרך שלום
כל החביות הפתוחו שבחביות אסורו ופתוחו מותרות
ובשעת מלחמה אם פשט הגרוד במגד יכיר ועבר לו ואין מותרו

מפני שאין להם פנאי לבסך" כל גוי שמצא עומד
בעד הכר של יין אם יש לו מלוח על אוחו היין חז' אסור
מפני שלפניו גם בו שולח ידו ומנכך ואם אין לו עליו מלוח
היין מותר בשתייה" כל זונה גויה במסיבה של
ישראל היין מותר שאימנח עליה ולא תגע אצל זונה ישראלית
במסיבת גוים ינה שלפניה בכלה אסור מפני שה גוגע
בו שלא מדעתה" כל גוי הנמצא בבית הגר
אם יש שם לחלוחית יין כדי לבלול הכף עד שתבלול הכף
לכפ שטיה יצו להדיח כל בית הגר וינגב ואם לאו מדיח
כלבד וא' הרחקה יתרה" כל חבית שצפה בנהר אם
במצא כנגד עיר שרובה ישראל מותרת בהנייה כנגד עיר
שרובה גוים אסורה מקום שהיו רוב מוכרי היין בשל ומצאן
בכלים גדולים מלאים יין וה' כלם שדרך המוכרים כלבים
לכנוס בהם היין הריאן מותרין בהנייה חבית שפתחור
גשמים אם רוב גפני העיר ישראל היין מותר בשתייה

פרק שלשה עשר

הלכות בית
או ששכר בית בחצירו שלגוי ומלוחו
יין אם היה הישראלי דר באותה חצר אע"פ שהפתח פתוח היין
מותר ללכש שהגוי מנכר תמיד ואומ' עתה יכנס לביתו פתוח
וימצא אותו בתוך ביתו ואם היה דר בחצר אחרת לא יצא
עד שיקגור הבית ויהיה המפתח והחנות פירו ואינו חושש
שגא יצ"ף הגוי ויפתח הבית" כ' יצא ולא סגר
הפתח או שקגר והטח המפתח ביד הגוי היין אסור
שגא נכש הגוי וינכך שהרי אין הישראלי שם ואם אמר לו

אחוז לי אכתח זה עד שאבוא היי מותר שלא מקר לו
 שמירת הבית לא שמירת המפתח ב' ככרי ששכר
 לישראל לדרוך לו ייכו בטהרה כדי שיהיה מותר לישראל
 ויקחוהו וממנו והיה היי בביתו שלגוי אם היה ישראל
 ששומר היי דר באותה חצר היי מותר ואעפ' שהפתח
 פתוח והשומר בכנס ויוצא ואם היה השומר דר בחצר
 אחרת היי חסור ואעפ' שהמפתח והחנות ביד ישראל
 שביי שהיי שלגוי וכדשותו אינו מפחד לזייף ולהכנס
 לבית ולומר וכימנה אם ידעו ב' לא יקחו ממנו י
 חסלו כתב הגוי לישראל שנתקבל ממנו מעלות למכור לו
 בהיי הואיל ואין הישראלי יכול להוציאו מדשנות הגוי
 עד שימק לו המעלות הרי הוא שלגוי ואסור אם חס היה
 השומר דר שם בחצר ואין השומר צרי להיות יושב ו
 ומשמר תמיד לא נכנס ויוצא כמו שביארנו ב' ברשות
 בעל היי ב' ברשות גוי אחר ה' היה זה הטהור
 שלגוי מונח ברשות הרבים או בבית הפתוח לרשות הרבים
 וישראל הולכים ושבים מות שעדיי לא נכנס ברשות הגוי
 ואשם וחלוק ודקל אעפ' שאין בו פירות הריאן ברשות הרבים
 וחבית יי שם וגוי הנמצא שם אינו אוסרה ובית הפתוח לשם
 הדיאוא כפתוח לרשות הרבים ו חצר החלוקה לרבים
 וגוי בעד זה וישראל בעד אחר ואשם גרים שהיה ג' ישראל למעלה
 וגם הגוי למטה או שהיו זה בעד זה ויש ביניהם פסיפס אעפ'
 שיד הגוי מגעת לחלק ישראל אינו חושש מעשם יי נקר
 ולח מעשם אחרת י' מותר לישראל להפקיד ייכו

שחך

בכל שנים ביד הגוי והוא שיהיה לו בו שני סימנים וזה
 הוא הנקרא חותם בתוך חותם כיצד חותם החבית בכלי ש
 שאינו מהולך כדרך שסותגני כל אדם נטח בטיט הרי זה
 חותם אחד היה הכלי מנהודק נטח עליו מלמעלה הרי זה
 חותם בתוך חותם ה' וקאם כר פי הכר הרי זה חותם
 אחד הכן קצה פי המד לתוכו ויד עליו זה חותם בתוך חותם
 כל שני שמשנה מדברים שה' דרך כל אדם הרי זה חותם
 והטיחה או הקליפה זה חותם שני ואם הפקיד ביד גוי
 אחד זה אסור בשתייה ומעות בהעיה והוא שייחד לו קר
 זנית ט' יי מבואש השכר או יי שעורבו עם רבים
 אחרים כגון דבש ושמן וק החומץ והגבינה והחלב וכל שאסורו
 מדברי סופרים שהפקידו ביד גוי א' חותמות לא חותם אחד
 בלבד ו' אבל היי והבשר וחתיכת דג שאין בהם קיטת שהפקיד
 ביד גוי צריכין שני חותמות י' יראה לי שכל מקום
 שאסורו בענין זה יי שלכו שהוא אסור בשתייה ומעות צריכין
 מפני כד נגעה שנגע בו הגוי בשיהיה הגוי עובד ע' אבל
 אם היה אסורו בגלל גוי שאינו ע' כגון ישמעאל שנגע
 שלכו שלא בכוונה או שטפח על פי החבית זה מותר בשתייה
 וק' כל כיוצא בזה י' אבל המפקיד יי ביד גר תשוב
 או ששילחו עמו והפליג או שהעני ביתו פתוח במצר ג' מוטב
 זה אסור בשתייה שכל חשש שנחלוק וזיון יראה לי שכל
 הגוי שני בו הואיל ועשה היי ברשות נאסר בשתייה על כל פנים

...אם היה חותם אחד
 "אם היה חותם אחד"
 "אם היה חותם אחד"
 "אם היה חותם אחד"

יש דברים שאין בהם אסור כסוד כלל ואמרנו אותם חכמי כדי
 להרחיק מן העסוק אלה לא ימזוג הגוי המים לתוך היין
 שביד הישראלי שומא יבוא ליצוק היין לתוך המים ולא יולך
 הגוי ענבים לבת שומא יבוא לדחוק חו ליגע ולא יסייע לשל
 בשעה שמדריך היין מכלל לכלי שומא יניח הכלי ביד גוי ונאלץ
 היין בא מכוחו ואם סייע עמנו או מזה המים או הפיא ענבים
 הלא מות' י' וק' מותר שידיר הגוי בחבית שלי' שלנו
 ומותר לישראל להדיח בחבית שלי' כסך ואין בזה שום אסור
 שאין הדיח כלום לפי שאין בו ממש' י' כבר ביארנו
 שכל דבר שהוא אסור בהנ' אס' עבד ומכרו דמין מותרין
 חוץ מע' ומשמשיה ומקדושת שלה ויין שנתערב לה והחמור
 חבל בבתם יינם להיות דמין אסורין בדמין יין שנתערב לע' י'
 טו' לפיכך גוי ששכר את ישראל לעשות עמנו כיון שכל
 אסור וכן השוכר את החמור להביא עליו יין או ששכר פניו
 להביא בה יין שסך אסור אם גמעות כתבו לו יולכס' להמלך
 ואם נתגלו בשכרו כמות או כלום או פירות הלא ידורו אחר
 ויבדור האפר כדי שלא להנות בו י' שכר לגוי חמור
 לרכוש עליו והנה עליו לגי' שלי' שכרו מות שכרו לשכר י'
 כסך שכרו מות ותבוא עליו ברכה מכלל שומא ע' בתפלה
 י' השוכר את הפועל ואמר לו העבד לי מזה חביות
 שלשכר במזה פרוטות מזה אחת מה' יין שכרו בזה
 אסור אם לו העבד לו חבית בפרוט' והעביר ונאץ ביניה
 חביות שלי' אסור ושאר שכרו מותר י' אם אמר ישראל
 ששולח לה גוי חבית שלי' בשכר מותר שיאמרו לו ת

לנו את דמיה ואם משכרנוה ברשות אסור י'
 ישראל שהיה נושה בגוי מנה הלך הגוי ומכר ע' שלנו ויין
 כסך והביא לו את דמיה הלא מות ואם אל קודם שימכור
 המנה לי עד שאמכור ע' או יין שיש לי ואביא לך אעפ'
 שהוא אתם יינו ומכר והביא לו הלא אסור מכלל שהישראל
 דוצה בקיומו כדי שיפרע ממנו חובו כ' וכן גר ומי
 שהיו שותפין ובאו לחלוק את הגר יכול למכרו לו את חלקו
 ואע' גמעות אתה י' ואע' פירות שהדי דוצה בקיומו כד' יטל
 ככרז כלל גרמיו שירשו את אביהם הגוי יכול למכור את
 ע' ואע' גמעות אתה יין כסך ואע' פירות קל הוא שהיחלו
 בירכוש הגר כדי שלא יחזור לשונו ואם משכרנו לרשות גר
 אסור כ' אם ישראל שומא יינו לגוי כסך עד שלא מרד
 לו דמיו מותרין שמשכסס סמכה דעתו ומשמשך קנה
 ויין כסך אינו נעשה יין כסך עד שידע בו ממצא בשנה
 מכירה היה מות מרד לו עד שלא כסך המים דמיו חסור
 שהדי לז' סמכה דעתו אעפ' שמשך ונמצא כשכרע עדין
 לז' סמכה דעתו ליכח ונאמר היין ככרעיתו והלא כמכר סתם
 יינם כ' ברא בשמורד לו הישראל לכלל אבל אם
 מרד לכלל הגוי או לכלל ישראל שביד גוי צרי ליכח את המים
 ואח' יגדור ואם מרד ולא לקח דמיו אעפ' שפסד דמיו אסורין
 שמשגיג' לכלל נאמר בבתם יינם כ' הנותן דמיו לחטט
 גוי ואמר לפועלו הגוי לך ושתה ואכול מן הקדוש ואע' ממש
 לך הלא חושש שומא ישתה יין שזה כמין שנה יין כסך והשקל יגדור
 זה בשבועי אסור כמין שנה דמיו לחטט ישראל עם החזק ואמר
 לפועלו הישראלי לך ואכול ואע' ממש לך ואם אכל הפועל דבר אינו

לתוך יי נסך חו לתוך קדרה של נב ואכל כשה גרים חו
 שאכל אכל האסור אחר שהסריח והבאיש וכל מאוכל
 אדם ה' פטור ואם עירב דבר מנח בתוך קדרה של בשר בחלב
 או ב' בלתי הדרס ואכלו חיוב' יא האוכל מאכל ומאכלות
 האסורות דרך שחוק או פתע עשק אעפ' שלא נתקן לגבי הכין
 הואיל והנה חיוב פנו שנתכוין לעצמה שלא ביה והנה
 לו לאדם בעל נדחו באיסור מן האסורין אם נתכוון אסור ואם
 לא נתכוון מותר' יב האוכל מאכל אסור לנחמין או מפת
 הערב חיוב ואם היה תועה במדבר ואין לו מזה שיאכל לא דבר
 האסור ה' מותר מפת כסת כטאות עברה שהריחה מאכל אסור
 בנ' בשר קדש או בשר חזיר מאכלין אותה מן המד' אם נתעשה
 דעתה מוסב ואם לאו מאכלין אותה עד שתתעב דעתה וכן הדר' א
 שהריח דבר שיש בו חומץ וכיוצ' במדבר' שמעריער' חת הנפץ
 דיונו כעברה' יג מי שמחז' בלעוס מאכלין אותו דברי האסור
 מיד עד שיאורו עיניו ואין מחזרין על דבר המזוהר לא ממהדר'
 בענינה ומאכלין אותו הכל הקלחמה ואם החירו עיניו דין ואם לאו
 מאכלין אותו מן החמור' יד כיצד היו לפטו טבל ועל' וספוח
 אותו נב שביעית מאכלין אותו ספוחי שביע' שאסור מדברי סופרי' כמו
 שתבאר בה' שגטה חובל טבל ושביעית מאכלין אותו שביע'
 טבל ומדונה אם אה נתן הטבל מאכלין אותו טבל שאינו קדש
 פתומה וכן כל כיוצ' בזה' טו כבד ביצרנו שאין
 אסור חל על אסור אלא היו שני האסורין באין באחת או
 שהיה אסור מוסרף חו אסור כולל חו אסור בתחתית לפ'
 יש אכל כזית אחד ולוק' עליו חגש כגלגלות והוא שהתיר
 בו בחגשה האסורין שנתקבצו בו' יז כיצד טבא
 שאכל חלב שנתר מן המוקדשין ביום הכפור' לוק' משום
 אוכל חלב ומשום אוכל כותר ומשום אוכל בתי הכפורים ומשום

טבא שאכל קדש ומשום שנה מן הקדש ומעלי'
 ולמה חל כח איסור על איסור שבה מזה זו היה חלבה חסור
 באכילה ומותר בהטיה הקישה נוסר חלבה בהטיה ומותר
 ששקף בו חסור הטיה נוסר עליו אסור קדש' ועדיין היה
 חלב זה מותר לבבא ואסור להדיוט נעשה כותר מתוך שנוסר
 בו אסור לבבא נוסר להדיוט והאוכל הזה היה מותר בבשר
 בהמה ואסור בחלבה נטבא נוסר אכ' בבשרה נוסר לו אסור
 עלהוב' בא יום הכפורים כלל כל האוכלין ומותר שנטבא
 אכ' בחולין נוסר אסורו בחלבה זה וכן כל כיוצ' בזה'

פרק חמשה עשר

דבר אסור שנתערב

מות מין בשאינו מינו בנות
 טעם נמי' בזה' שאי אפשר לעמוד על טעמו יב' כל דבר'
 כיצד חלב הכלות שנפל לתוך הגדיסין ונמנעו הכל
 טעמין את הגדיסין אם לא נמנעו בה' טעם חלב הריטא
 מותר' ואם נמנעו טעם חלב בה' והיה בה' נמנעו הריטא
 אסור' יג כל סופר' ד כיצד הוא נמנעו כבא
 שהיה מן החלב כזית בכל שלש בעים מן התע' ואתם אם אכל
 מן הגדיסין האן כשלש בעים הואיל ויש בה' כזית מן החלב
 לוקה שהרי טעם האסור נמנעו אכל פחות משלש בעים וכן
 אותו מבת מדרות מדרדיהם ואם לא היה בתע' מבת כזית בכל
 שלש בעים אעפ' שיש בה' טעם חלב ואכל כל הקדרה אינו
 לוקה לא מבת מדרות' יד ככל חלב כלות לחלב האיה
 ונמנעו הכל אם היה חלב האיה כשנים בחלב הכלות הרי הכל
 מותר מן הדיוט ואם חתיכת נב שנתערבה בשמן חתיכות' שנתערבו
 הכל אסורין עד שיחדר דברי האסור מעורר' וענין' וכן ה'

יבדד חשוב שעינו עומדות כמו שיתבאר ה' וזנה יתעורר
 דבר האסור ויאבד מעצמו מיעונו ושיעור שנתו חכמי ידברו
 ששיעור בששים ויש ששיעור נמנה ויש ששיעורו במחצית
 נמצאת חומר שכל אסור שבתו בין אסור ובלתי אסור
 כרת בין אסור הנחה שנתערבו במאכל המנוח וכן בשמיני
 מינו בנות טעם וכן במינו שאם לעמוד על שיעורו
 בק או במאה או במחצית חץ מיין נסך ופני חומר עז וחץ
 שכלל שהדי אכיל לתקנו ואפ"כ זה אסורין במיין בכלל ושלל
 במיין בנות טעם בשאר כל האסורין י' כיצ' ספיקה נסך
 שנתלגלה במה חביות שליל הכל אסור כמו שיתבאר וכן כוס שליל
 טבל שנתערב בחיבור הכל טבל עד שיפריש תרומה ומעשרות
 הראוין לתערובת כמו שיתבאר במקומו ה' כידן ששיעור
 חטף שנתערבו במיין בטל שכן ושלל במיין בנות טעם א"כ
 אסורין תו שאין אופה מערובת אסור א"כ חייב לחדול מן התערובת
 ביד ושאר שביעית כמו שיתבאר במקומו י' חמץ בפסח
 חטף שהוא מאסורין תו אינו בכללות א"כ לפי שאין התערובת אסור
 לעולם שהרי לאחר הפסח תהיה כל התערובת מותרת כמו שביאר לפני
 א"כ בכל שהו בין גמט בין טלל במינו וה' לתבואה חדשה שנתערבה
 בישה גמט בעצמא אסור בכל שהו שהדי יש לה מותרת שלאחר
 העמר יותר הכלי י' וכן כל דבר שיש לו ממנה וא"כ היה אסור
 מדבריה ב"ק אסור מותרת וא"כ ביום טוב לא נתרנו בו חכמי שיעור
 א"כ א"כ אחר בכמה א"כ אימ' טלל שהדי יש לו זרך שיתר בה
 כגון הקדש ומעשר שכן וכדו' בה אכל הערלה וכלא' הכרם וכל
 ודס וכיוצ' בה זק תרומתו נתנו חכמי בה שיעור שאין לה דרך
 התיר לכל אדם י' יראה לי שא"כ דבר שיש לו ממנה חס
 נתערב בשמינו מלוא ולא פס' טעם ומותר ל' יהיה זה שיש לו
 ממנה חמור וטבל שהדי אכיל לתקנו ואפ"כ ש"מ במינו בנות

מ"ו

טעם כמו שביארנו וא"כ תמנה על חמץ בפסח שהולך אסור
 כל מחצית ל"כ חמצו בו כמו שביארנו י' וכלא' חמץ
 שנתנו חכמי התרומה ותרומת מעשר והחלה והבכור ושלל
 באמר ומנחה וזר' להרים ומעטר' זה ע"ז וכן פדוקה שלל
 הפט' לתוך כרסו שלחן עולה באחד ונחה י' כיצ' ספיקה
 קאה נמנה מאחד מאן א"כ קאה מבוך שנכלה למנחה קאה נמנה של
 חולץ ונתערב הכל מדרס מן הכל קאה אחד כנגד קאה שנכלה
 והשאר נמנה לכלא' נפלה לכחות ומנחה נעשה הכל מדומה
 י' הערלה וכלא' הכרם שליל בא' ומחצית ומעטר' זה ע"ז
 וא"כ להרים כיצ' דביע' שליל ערלה או כלא' הכרם או שהיה
 מעטר' משניהם שנפלה לתוך מחצית דביעית שליל הכל מותר
 וא"כ להרים כלום נפלה לכחות ומחצית הכל אסור בהנ"ל י' ז'
 ולמה ע"ד להרים התרומה ולא ידע ערלה וכלא' הכרם שהתרומה
 ממנו כהעם לפי כל תרומה שאין הכהנים מקידי' עליה כגון תרומה
 הכללית והחרוב ושעורים שבאדום א"כ להרים ולגה כפ"ל שיעור
 ערלה וכלא' הכרם מפני שה' אסור' בהנ"ל ולמה סמכנו על
 מזה בתרומות שהרי תרומת מעשר אחד וגזזה ומקנינות הכל
 נ"ל דת מקנישו ומענו ממנו חכמי דבר שאתה אדם ממנו א"כ אחר
 לטוב ומקנישו י' שאר אסורין שבתו כולו כגון דש' קצ'ים
 ורעשים וחלב ודס וכיוצ' בה שיעור בששים כולו כולו
 שנכלל לתוך ששים כזית וחלב הא"ה הכל מותר בכל לפחות מששים
 הכל אסור וכן חס' בכלל שיעור חלב יצ' שיהיה שם כולו ששים
 שיעור וכן בשאר אסורין י' וכן שונן שלל הנשה
 שכלל לקדש שלל בשאר ומעשר' חמור בששים וא"כ שונן קדש
 מ' חמץ ואפ"כ ששונן קדש הנשה ומדבריהם כולו שביארנו

הואיל וביד הנשה בדיה בפע עצמה החמיץ בו באסורי תורה
 והגיד עצמו אין משערי בו ואינו חסור שאין בגידת בנות טעם
 יח אבל כחל שנתבשר עשה בשר בששים וכחל מן חמץ
 הואיל והחל ארבעה כמז שביארנו היקלן בשיעורו
 כיצד שנאמר בה אסורא שנשלקה עם בעים הבותרות
 אם היתה עם ששים ואחת והיא הרי ה' מותרות היתה עם ששים
 בלבד נאסרה הכל אצל שהיא בדיה בפע עצמה עשו פה הכר
 והסיפו בשיעורה אבל ביצת עוף טמא שנשלקה עם ביצי עוף
 טהור לא אסרה אוחס ואס' טמאן עסאן מן שנתערה ביצת עוף
 טמאן או ביצת ט' עם בעים אחרים שיעור בששים כ
 ואין נאסרה על שיעור ששים שהרי האדם מאלן נאסר והוא
 הזרע אחד מששים ואחר האיל והיא מתבשרת עמו ואין נאסרה
 אוחס שנולדה הבה את הזרע בשלח האיל כח מין בעיניו
 ודבר אחר שנתעברו בו קצרה שהיה בה חלב האיה וגדליה ונפל
 לתוכה חלב הכליות ונמחה הכל ועשה גוף אחד רואין את השליה
 הגדליה כאל הגוף אחד ומשערי חלב הכליות בגדליה ובליה חס
 היה אחד מששים מותר שהרי אף כח טעמו על הטעם והוא
 הדין למדומות שנתעברו לשעור במאה וכלאי הכרס או עד לר
 לשער אוחס במאחם כח כח משערי כל האסורי בגידת
 כח במאה כח במאחם משערי נאסר ובתלים ובכל שיש בגידה
 ובמה שבלעה קצרה מאחר שנפל האסור לפי אמת הדעת שהרי אף
 לעמוד על מה שבלעה בצמצום כח אסור לבטל חסור
 שנתן למתלה ואם ביטל ה' מותר ואעפ"י קנקו אוחס חסור אסור
 הכל ויבא לי שכן שהוא נאסר חסור מעצמה זו לא על זה
 העובד שביטל האסור אבל לחלוקים הכל מותר כח ביצת הרי
 שנאסרה סאה שנעדרה לתוך מאה סאה שהרי נאסר הכל לא יבא
 מאה סאה אחרת וידע כדי שמעלה באחד ומאחם ואס' עבר
 ועשה חס' הכל אצל האסור שנתבריהם מביטל האסור (בית)

לכתוב

לבתולה כיצ' חלב שנכח לקצרה שיש בה בשר עוף ונתן טעם
 בקצרה מרבה עליו בשר עוף אחר עד שיבטל הטעם ופ"ל כיוצא
 בזה כח כיארנו שאם נתן דבר האסור טעם בדבר
 האסור נאסר הכל בלא כשהשפוח אצל חס נאסר זה האסור לעומת
 והפסיד טעמו ה' מותר והוא שיהיה פוגם במתלה ועד קוהא
 אם כנס במתלה וקופו להשביח או להשביח במתלה אעפ"י שפ"ל
 ה' אסור כח ומי יטעום את התערובת אם היה נאסר
 תרומת עם החולץ טעם אוחס כח אם היה טעם התרומה נאסר
 הכל מדומע ובהלכות תרומות יתבאר דין המדומע ואם היה בשר
 בחלב או יין נסך או ערלה וכלאי הכרס שנפל לדבש או בשר
 שקנים ומגשים שנתבשר ע'ם הייב ופ"ל כח טעם אוחס הגוי
 וקומץ על פיו אם אגר אין בו טעם או שאמר יש בו טעם ומי טעם
 דע הוא והרי פגמו הכל נאסר והוא שלא יהיה קופו להשביח כמ' שביאר
 ואם אין שם גוי לטעום משערי אוחס בשיעורו בששים או במאחם
 עכבר שנפל לשפר או לחמוץ משערי אוחס בששים
 כח שאינו חוששין שפגם טעמו בשר נאסר מנאסר אצל חס נאסר
 או לשאק או לדבש מותר ואח' כח טעם נאסר שטעמו פוגם שכל א' עריב
 להיות מנאסר וזה משערי ומפסיד טעמו כח גדי שער
 אוחס בחלב אסור לחלוף אפ' מצד אוחס שהחלב נכבד באיבוד
 והוא מנאסר ונותן בו טעם לפי אם היה כחוש ולא היה פ"ל וכל
 חלב קרב לא מנע באחד מששים קולף ואוכל עד שגביע לחלב
 כח ירד שערלה בגיד הנשה שבה קולף ואוכל ע'ם טעמו
 לגיד ומנאסר בו וכן בהמה שערלה שנמנה ולא הפסיד ממנה לא נאסר
 ולא נאסרות האסורות כולן ואוכל נא' שהגיע לדבר אסור חותם
 ומנאסר בו שאין בגידים בנות טעם כח לשער כח
 אין קולף בשר שחוטא עם בשר נבלה או בהמה טמאה בתנור
 אחד ואעפ"י שאין נוגעין זה בזה ואם נאסר ה' מותר ואח' היתה האסורה
 שנגמרה דרבה והמותרת דזה שהריה אוחס אסור ואין חסור לא

עצמו של אסור" לא בשר נבלה מלח שנבל עמו
בשר שחוסה ה' נאמר מפני שהנצח נבלה בגוף
בשר שחוסה ואח' נעמד כא' לא על הטעם ולא על השיעור
ל' וכ' בשר דג טמא מלח שנבל עמו דג תמל טהור
נאמר מפני צירו אכלאס היה המלח טהור והתמל טמא לא
נאמר המלח שהתמל בולע מן המלח דג טמא שבבשן עם דג
טהור ציר הכל אסור אלא היה הטמא אחד מגזמתי' הטהור

פרק עשה עשר

שנתנו חכמינו המנות בשלח היה הדבר האסור מקומץ או מתכלא וכל
חשוב כשהוא עומד כמות שהוא ולא נעדר ונדמע בדבר
האומר אכלאס היה הדבר האסור מקומץ או מתכלא דבר
חשוב אסור בכל שהוא ב' כיצד שאור של טמא של תרומה
שנבל לתוך עשרת חטים של חולץ ויש בו כדי לחמץ ה' העופה כולה
נאמרה פדוה' ג' וכן תכלא של תרומה שנבל לתוך חולץ ויש
בה כדי לתכלא וכן מקומץ החולץ הכל מחדמע אעפ' שהאור
או התכלא אחד מאלו וכן שאור של תכלא הכרם לתוך העיסה או
התכלא של עולה לתוך הקדשה הכל אסור בהנ"ל
דבש חשוב שהוא אסור במינו בכל שהוא שבנה דברים
וא' ה' אגוזי פרך ודמוני בד' וחביות קוממות וחלפות תרין
וקל' הכרוב ודלעת יונת וכפרות של בעל הבית ה'
כיצד רמון אחד מרמון ב' שהיה עולה ומעבר בכמה אפים
ומזנס הכל אסור בהנ"ל וכן חביות קוממות של עולה או פלאי
הכרם שנעדרה בכמה אפים חביות קוממות הכל אסור בהנ"ל
וכ' שאר השבעה דברים ו' וכן חתיכה של נבל
או של בשר צהנה אוחיה או עוף או דג או רגים טמאים שנעדרה
בכמה אפים חתכות הכל אסור עד שיגברו חותה חתיכה

ואח' ישר השחל בששים שאם לא הגביהה הרי הדבר
האסור עומד ולא נשתנה והחתיכה חשובה אעפ' שהרי
מתכבד בה לפי האורחין' ו' וה' בחתיכה של בשר
בחלב או של חולץ שסמחטו בעצה שהרי ה' אסורין מצד דריס
בהנ"ל כמו שיתבאר בהלכות שהיה אסורין בכל שיה' עד
אוח' וכן גיד הנשה שנתבשל עם הגידים או עם הבשר בזמן
שנכדו מגביהו והשאר מנות שאין בגידים בבשר עם ואם
אינו מכין הכל אסור מפני שהוא זריה בפני עצמה הרי הוא
חשוב ואסור בכל שהוא ה' וכן כל בעלי חיים חשובין ה'
ואין בטלס לפי שור העקל שנעדר בלא טורים ועלה ערופה
באף עגלות או צפור מצורע השחוסה באף צמרים או פטר חמור
באף חמורים כולן אסורין בהנ"ל אבל שאר הדברים אעפ' שדרכן
להימנות הריאן עולין בשיעור' ו' כיצד אגורה של דג
מכלאי הכרם שנעדרה במחמץ אגודות או חתרוג של עולה
שנעדרה במחמץ חתרוגים הכל מותר וכן כל כיוצא בה'
ידאח' ל' שלל דבר שהוא חשוב אעפ' בעצמו ה' חלומות
בגן אגוזי פרך ודמוני ב' בארץ ישראל באותן המעצם שהיא
אסור בכל שהוא לפי חשיבותו באותו מקום ובאותו זמן ולא הזכירו
או לא שה' אסורין בשל שיה' בכל מקום וה' לכל כיוצא בה' בשאר
מקומות ודבר בידר הוא שלל אסורין או מצד דריס
בכל מקום אחד ה' התערובת הזאת לשע' רמזים אחרים מרמז
בד' וכל מן השלשה רמז אחד למעשה ואחרים הריאן האחרים
מותרין שהרי הרמז של תערובת הוא שוב ב' ב' ב' ואם נפל
מן התערובת הלא שונה רמז לאכול אסורין לא טמא ב' ב'
בדוב לא להכיר ספק ספיקו שאם יכול' התערובת השניה
למקום אחר אינו אסור וכן כל כיוצא בה'

נתכנעו אגוזים לו שנאמר בולן מנע אגוז ערלה שביניה
 או נתכנעו הרמנים ונתכנעו החביות ונתחמדו הדלועין וקדש
 הכבדות אחר שנאמר הריאן יעלו באחד ומאתים והיה לחתם
 נבלה שנזכרה בכלל המערכות ונעשה הכל כמוה שהיא
 עולה בששים י"ג ואסור לכצע האגוזים ולפרד
 הרמנים ולפתוח החביות אחר שנאמר כדי שיעלו באחד
 ומאתים שאין מבלטן אסור לפתחה ואם עשה כן קנס חותו
 ואסרין עליו כמו שביארנו י"ד שאור שלכלאי הכרם
 ושלתרומה שנבלו לתוך העיסה לא בזה כדי להוציא ולא בזה
 כדי להוציא ובשניהם שישטרפו כדי להוציא אותה עיסה אסורה
 כי שוא וגמורת להניס וכן תכלים שלתרומה ושלכלאי הכרם
 שנבלו לתוך הקדרה ולא היה באחד מהן כדי למכל ובשניהם כדי
 לתכל אותה קדרה אסור לישאל שהרי דבר האסור להם מכלה
 ומעלה לבהנים ט"ו תכלים שהם שנים חן שלשה שמות
 מנגנן אחד או שלשה מניטן גשש אחד געצטרפן לתכל
 ולאסור וכן להוציא כיצד שאור שלחטים ושאר שלשעורים
 הוא לישש שאור אחד הוא איך בנגין ושאינו מניטן לא
 הריהו בנגין אחד ובגצטרפן לשער בה כדי להוציא בשעה
 שלחטים אם היה טעם שניהם טעם חטים או כדי להוציא
 שלשעורים אם היה טעם שניהם טעם שעורים י"ז
 שלשה שמות מניטן אחד כיצד כגון כרפס שלנהרות וכרפס
 שלאמר וכרפס שלחטים אע"פ שלכל אחד מהם שם בפני עצמו
 הוא לזה מניטן אחד געצטרפן לתכל י"ח עיסה מחומצת
 שנבל לתוך שאור שלתרומה או שאור שלכלאי הכרם וכן
 קדירה מחומצת שנבלו לתוך תכלים שלתרומה או לערלה או
 שלכלאי הכרם אם יש בשאור כדי להוציא היתה העיסה

מצה ובתכלים כדי לתכל הקדירה או היתה תפילה הרי הכל חסון
 ואם אין בה כדי לתכל ולחמץ יעלו בשיעור תרומה באחד ומאה
 וערלה וכלאי הכרם באחד ומאתים י"ח התרומה מעלה
 את הערלה ואת כללאי הכרם כיצד קאה שלתרומה שנכלה
 לתשעה ותשעים חולין ואח"כ נכל לכל חצי קאה שלערלה או של
 כללאי הכרם אין בהן אסור ערלה ולא אסור כללאי הכרם שהרי
 ערלה באחד ומאתים אע"פ שאנקרת הגזחנים תרומה י"ט
 וכן ערלה וכללאי הכרם גע"פ את התרומה כיצד קאה קאה
 או שלכללאי הכרם שנבלו לעשרים אף ומאה ואח"כ נכל לכל מאתים
 קאה וקאה שלתרומה הרי הכל מותר ותרלה התרומה באחד ומאה
 ואע"פ שאנקרת המאה שגע"פ אותה ערלה לכללאי הכרם י"ט
 וכן הערלה מעלה את כללאי הכרם וכללאי הכרם את הערלה
 וכללאי הכרם את כללאי הכרם והערלה את הערלה כיצד מאתים
 קאה שלערלה או שלכללאי הכרם שנבלו למרבעים אף חובין
 ואח"כ נכל לכל מאתים קאה וקאה שלערלה או שלכללאי הכרם
 הרי הכל מותר שכיון שביטל המיפור שנכל תחלה נעשה הכל
 מחול המותר י"א לא בגר שצבעו בקלף וכלה שרקתערב
 באחרים יעלה באחד ומאתים וכן תבטיל שביטול בקלף ערלה ופת
 שאפיה בקלף ערלה או כללאי הכרם שיוך התבטיל להפת שהרי
 הניבול נכרת בהם ערבוב באחרים יעלו באחד ומאתים וכן בגר
 שארץ בוגל וזה הקיס שצבעו בערלה ואין דוע איזה הוא יעלה באחד
 ומאתים נתערבו קממט ערלה בקממט חרד יעלו באחד ומאתים
 מי שצבע בצי צבע יבטל ברוב י"ב תבול שהסיון בקלף
 ערלה וכללאי הכרם בן חדש בין ייש וי"ח ואח"כ ייהם אותו בעצ
 המר ואם בושל בו קודם שיוך בן פת בן תבטיל הן אסור בהנחה
 שש בה עצי אסור בפת או בתבטיל גרף את כל האש ואח"כ יעלו
 או אפה בחוממו שלתבול הן מותר שהרי עצי המיפור הלאו לה

אף
 חול
 כעס
 על
 הת
 שש
 אף

כח קצחת וכוסות וקדרות וצלוחיות שבישול היוצר בקליפה
 עולה הרשן אסורין בהנייה שהרי דבר האסור בה נירה
 עשה אותו חלקי לו פת שבישלה על גבי גחלים
 שלעצו עולה מותר שכן שנעשו בחלום הלך אסור אעפ
 שה בועחת קדירה שבישלה אותה בקליפה עולה או בלחוי הכס
 ובעצו התר הרי התבטל אסור ואעפ שזה וזה גורם שבישלה
 שנתבשלה מחמת עצו אסור עד דין לא באו עני התר ונמצא
 מקצת הביתול בעצו התר ומקצתו בחיסור" כח נשיעה
 שנעלה שנתעבה בה בל יעלה ערוה שלכלחוי הכס שנתעבה
 בערוה ה"ל לוח לכתחלה מן הכל ואם הייתה נשיעה במחמת
 וערוה במחמת ערוה ה"ל לנפץ מותר ואם הין בפחות הרי כל
 הנפץ אסור" כן ולמה התירן לנפץ לכתחלה והיה מן הדין
 שאסורין לו הכל עד שיסדוק ויציא הנשיעה והערוה אסוריה הכס
 חזקה שהין חס אסור כדמו בנשיעה אחת נא היה יודעה ה"ל יציאה
 המעמיד גביה בשדך מני עולה או בקצת תקיפות ע"ז או
 בחומץ י"ל טלגוס ה"ל אסורה בהנייה אעפ שהוא מן בשאיט מצינו
 ואעפ שהאסור יזהו שדך הדבר האסור הוח העיר וה"ל שעה
 אומה גביה" כח העולה וכלחוי הכס דין הפירות
 שלה שיסדוק והעשיה שלה יקצו מפני שהם לשדך המשיך י"ל
 שכלנפך נע"ז שנתעבה ע"ס ה"ל אסור הכל בהנייה בכל שהוא כמו
 שאמרו" כח בלחוי בשדך ריקני המותר על טיפה שלין
 נפך אכלאס עור י"ל נפך געעע"ל כח לתוך הכור שלין אכלאס
 ערה כל היום כולו כח"ל לחשן של עירה מן החבית ב"ל שיעירה
 י"ל המותר לאסור ב"ל שיעירה מן האסור למותר הכל אסור מפני
 שהגעגוג הנדר מני החבית גדול מערב קתם ייגם ב"ל ה"ל
 אסור בכל שהוא לענייה וימנע כולו לבגיס ולקצת ומני ה"ל
 האסור שכן ומנע לבס לים המלה וייהר בשאר המעלות וכן
 אם נתערב חבית שלין ע"ל ב"ל חביות הכל אסורין בשתייה

ומותרין בהנייה ויולד דמי אומה חבית לים המלה בשומכור
 הכל לבגיו וכן בחבית שלקתם ייגם" לו מיט שעתעבו ב"ל
 או י"ל במים בנולט טעם מפני שהן מן בשאיט מצינו בלחוי בשדך
 המשיך המותר לתוך משק האסור אכלאס נכל המעשה אסור
 לתוך המשיך המותר ראשון ראשון בלחוי והוא שיתק מעעע"ל
 כח שהוא מריץ ויורד מעט מעט והיאר יהיו המים אסורין
 כגון שהין נעבדים או שהין תקיפות ע"ל" כח בור שלין
 שנכל לתוכו קיתח שלמים תחלה ואח"כ נכל לתוכו י"ל נפך ראשון
 אחריו ההתר כח אינו ואמנם שנכלל משערין בה ע"ס י"ל
 נפך אס ראשון לבטל אעס אותו י"ל נפך הרי המים רבים
 עליו ומבטלן אותו והרי הכל אסור" כח י"ל שדך
 שנכל על הערבים ידית וה"ל מותרין באכילה ואם ה"ל
 ב"ל שהיה היין י"ל ב"ל שהיה חדש אס נפך טעם בענבים
 או אסורא בהנייה ואם לאו ה"ל מותרות באכילה ככל ע"ל
 גבי תאמס ה"ל מותרות מפני שהיין טעם בטעם התחש"ל
 י"ל נפך שנכל על החטים ה"ל אסורות צד בינה
 ומותרות בהנייה ולא ימכרם לבגיו שמה יחזר וימכרם לישל
 לא כיצד נעושה טוח אומה נעושה מה"ל פת ומותרת לבגיס
 שלח בכב ישל כד"ל שלח י"ל אומה ישל מן הגר שהרי
 פת גוס אסורה כמו שיתבאר ולמה י"ל בורקין את החטים
 בנות טעם מפני שהן שאכבות והיין נכלע בהן" כח
 י"ל נפך שהחמץ ונכל לתוך חומץ שכל אסור בכל שהוא
 מפני שהוא במיכו ששניהם חומץ ה"ל נ"ל שנתערב

עם החומץ בין שפיל חומץ לין בין שפיל וין לחומץ
משערין אותו בנות טעם

פרק שבעה עשר

הקדירה שלחם שבת בשל

בה בשר כלה או בשר שנינים ורגשים לא יבשל בה
בשר שחולא באותו היום ואם בשלפה אין בשר התבשיל
אסור בשלפה מין אחר בנות טעם ולא אסרה תורה אלא
קדירה בת יומה בלבד הואיל ועדיין לא כפסם השומן שכלע
בקדירה ומדברי סופרים לא יבשל בה לעולם לפי איני
כלי חרס ישנים מן הגוים ששחמנשו בה בחמין כגון
קדרות וקערות לעולם ואפי' היו שוועים באבר ואם לקח ובעל
הא' אינם שני והלמה התבשיל מותר ב' ה' חזקה
כלי משעשע מעודה מן הגוים מכלי מתכות וכלי צרכי ידים
שלא שחמנשו בה כל עיקר מטיבין במי מקנה ואחל יהיו
מותרין לאכל בהן ולשתות ודברים ששחמנשו בהן על ידי
צדק כגון כולות וכלונות וקיתונות מדיות ומטיבין והן
מותרין ודברים ששחמנשו בהן על ידי חטא כגון יורות
וקומות מוסין ומחיימי חמין מבעינן ומטיבין והן מותרין
ודברים ששחמנשו בהן על ידי האור כגון שכוזין ואכלנות
מלבד באור עד צד השמש מלבד ומטיבין והן מותרין
ב' ביצר מבעינן כותש יורה צדק לתוך יורה גדולה ומגלה
עליה מים עד שיצופו על הקטנה ומרעננה יפה יפה
ואם היתה יורה גדולה מקיף על שפתה בדין או טי
ומגלה מים עד שיצופו המים על שפתה ומרעננה י

א' וכולן ששחמנשו בהן עד שלא הרענו עד שלא הרענו ועד שלא
ה' צ"ל ועד שלא הטביל מנה שכל השומן שבה כותש טעם כפסם כגון
שכחא ה' טבילה זו ששחמנשו בהן כל העבודה הנלקחת מן
הגוים ואחל יתברו לאכלה ולשתיה מין טעם טעמה וטהרה
לא מדברי סופרי ודע לה כל דבר אשר יבא באש תעבירן באש
וטהר ומפי השמועה למנוע שאינו מדבר אלא בטהרת גידול
גוים לא מדרי טעמה שאין לך טעמה שאינה טוהה לא על האש
וכל הטעמים בטיבילה עולין מטהרין ואומנות מן הדין וטביל
ואין שם אש כלל לא טעם גיעול גוים וכן שבת וטהר אמרו חכמי
הוסף לו לטהר אחר עבירתו באש להתירו ומיעול גוים
לא חייבו בטיבילה זו לא כל מתכות של עבודה הנלקחת מן הגו
אבל השול מן הגוים או ששחמנשו הגוי אצלן כל מתכות ידים
או מדרתו ודע להטביל וכן אם לקח כל טעם או כל חפץ מדרה
או מדרתו ואין טבילה וכן כל חרס חדשים אף להטביל אכל
השנועין באבר הכי ה' ככל מתכות צריכי טבילה
ה' חזקה כפסם מן הגוים מכלי מתכות באור או משחיזה בבינה שלה
ואם היתה סכין יפה שאין בה פגמיות די לו וס' נעצה קדמך
קצה עשר פעם ואוכל בה צום ואם היו בה פגמיות אף יפה
ורצה לאכול בה חמין או לשחוט בה מלכה או משחיזה כולה
ח' שחט בה קדש שיטהרנה מדיו מין השחיט' וס' קלף
משוחה כפסם שחט בה טעם לא ישחוט בה עד שידיחנה אף בדין
או מקנה בבלות שלבגדים ט' דש' וס' וס' אחריו אחריו חמין
חמין ואעפ' שאין להיטות עיניו מן החוץ גזר עשה כדי להרחיק מן החוץ
עד שלא יתערבו בה ישראל ויבאו עד חתנות ואולי חסד לשנות ענין
ואפי' כגון שלא לחוש לין כפסם ואסור להטביל טעם או בשוליה ואפי' כגון
שלא לחוש לגיעוליה' ביצר לא ישחט אדם במחיצה שלבן ואעפ'

שה' יי' מבושל שאינו נאסר או שיהיה שותה מכלו לבדו ואם היה
 רוב המצודה ישל מותר ואין שותה שכל שעותין וכן המצרים
 וכן המצרים וכו' וכו' ואינו חסור לא במצד מכירתו אבל אם הביא
 השכר לביתו ושמה שם מזה שעותי הגדול שאם יקעוד חצלה יא
 ייתבחו ויין דמוני וכו' וכו' בה מותר לשמות בכל מצד דבר שאינו מצוי
 לא גזרו בו יין צמחין הרי הוא כיון ומתעשר יב אעפ שאסרו
 בת גוים יס מקומן שאלו דבר זה ולו נחית פתח הנחתום הגוי
 באין שאין שם נחתום ישר ובשדה גפני שהיא שעת הדומה אבל
 פתעל בתים אינם מי שמורה בה להלך שעת הגדול משום חתנות
 ואם יאכל פת בעל בתים יבוא לפעוד חצלה יא הדלצן הקני את
 התנור וחפה בו ישר או שהדלצן ישר וחפה הגוי או שהדלצן הקני
 הגוי ובא ישר ונער את האש מעט או כבשן למען הוא יא שעת
 באלאפת הפת ה' מותר ואם לא עז לא עז לתוך התנור המדבר
 הפת שבו שאין הדבר לא להיות הכר שהפת שלה חסונה יב
 גוי שבישלו לגוי או חלב או דבש או פריש וכו' בלא מכל דבר הענין
 כאות שה' הי' הריא מותר ולא גזרו לא על דבר שאינו נאכל במותר
 חי כגון פשר ודג יב וכו' וידעו אם בישל הגוי ומתחלה ועד סוף
 ולא נשתתף עמו ישר בבישול הריא חסור משום בישול גוים יב
 דא צ' פ' שהוא עולה על שולח מלבי למכור או את הפת כגון בשר
 ודבש ודגים וכו' וכו' אבל דבר שאינו עולה על שולח מלבי למכור
 את הפת יב וכו' וכו' שכלן אות גוים אעפ שאין נאכל חי יב
 או מותר וכן כל דבר שהוא שיעור הגדול משום חתנות שלא יאמרו הגוי
 אכלו בסעוד ודבר שיש בו עולה על שולח מלבי למכור או את הפת חי
 אדם מזה את חברו ענין יב דבר שכל שעת ישר או גוי הרי
 ה' כמי שנתבשל מזה בשולחם ענין גוי חתן מותר וכל שבישלו
 ישר מיניו בשולחן בן בתלה בן בסוף מותר לכל אם הכניס גוי בשר
 או צדל על האש והפך ישר בשר והריק צדל או שהניח ישר וגוי
 הגוי ה' מותר יב דבר שנתבשל גוי ופירות שיעשה עד

שהכשיר למכירה הריא מותר מלבי אינו כדומה בגדה זו
 והמעשה אינו כמבשול וכן קלות שלבים מותר ולא גזרו
 עליה שאין אדם מזה את חברו על קלות יב
 כולל ואפס ועדשים וכו' וכו' בה ששולחן אוק הגוים
 ומוכרין אותה אסורין משום בישול גוים במצד שעתו על
 שלה מלבי משום כדפדתו משום מעול גוים בכל מקום שעת
 יבשן אותו עם הבשר או בקדירה שבישלו בה צדל וכן קופרע
 שקול אותה הגוים בשעת אסורין אם משום גיעול גוים יב
 גוי שבישול ולא נתבשל לבישול ה' מותר ציד גוי
 שהצית חור באדם כדי להעביר החייד ומתבשל בו חבבים
 הריא מותר ואם במצד שח עולי על שלה מלבי משום
 כדפדתו וכן אם חרף הדאש להעביר השוער מותר למכור וכן
 הדלצן ומכאשר מזה שנתבשלת חריכה יב
 תארום ששולחן אוק גוים אם היו מתקין ומתחל הריא
 מותר ואם היו מרים ומיתקן הבישול הריא אסורין ששולחם
 שלשן בה צמים בן בחומץ ה' אסור אבל קל שלשים יב
 שלשן אוק במים הרי זה מותר יב א' שלמים מותר
 וכן שאוסרו ה' עומד בחטא גדול גפני שהמדה ע' בתוך
 שהתכסה וכן נתבשל השוק ה' מותר ואינו חסור במצד
 בשול גוים שנתבשל כמות שהוא חי ולא מכני גיעול גוים
 שהבשר כגוס את השוק ונתקרח יב דבר של גוים שנתבשל
 ועם מנגנו מיני מתקין מותר מיעוט יב כב
 של גוים שהתבשל בן פורה גדולה בן פורה יב מותר שכות
 אעפ לפי שהוא וכן כבשים שאין דרך לתבשלו חומץ או יב
 או אעפ הכבשן והגבי הכבשן שבו וכן החומר מותר אבל
 חבש וכו' שנתבשל עליה יב אסורין וכן אם ה' מלבי עליה

182

20. 21.
176. 177. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 8

...а ехъ иже иже

— 246 —

5-DLV

065466

den NUCH KUNGL. LEBN.

diagrama (generalis)

לעזר שבת

[illegible]